

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡΙΘ. 186 ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ Δ'

ΒΑΡΩΝΗ ΦΟΝ ΤΥΣΣΕΝ

«Η ΕΘΝΙΚΗ»

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΕΝ ΕΤΕΙ 1891

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 6, ΤΗΛ. 30-691

ΔΙΕΝΕΡΓΟΥΝΤΑΙ ΑΣΦΑΛΙΣΕΙΣ

ΠΥΡΟΣ

ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ

ΖΩΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΚΑΙ

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ-ΑΣΤΙΚΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ & ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ ΕΝ ΓΕΝΕΙ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΤΕΥΧΟΣ ΑΡΙΘ. 186 ΔΡΑΧ. 5
18-24 ΜΑΪΟΥ 1959

Εκδόσεις: ΕΛΚΗΝ Έλενη Γ. Βλάχου—Η. Γ. Ηλιδόπουλος
Διευθυνσεις: Κων. Κ. Ψυχας (Μονής Πετράκη αριθ. 8, Αθήναι)
Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Κ. Ζαγοριανίτης (*Αλδου Μανουτίου 18 Αθήναι)

Γραφεία:

Συντάξεις, Σωκράτους 57, Αθήναι, Τηλεφ. 527-081
Εκδόσεις, Βουλιαγμένης 352, Αθήναι, Τηλεφ. 90-821

Συνδρομή:

Εσωτερικού, εξάμηνος δραχ. 130. Ετήσια δραχ. 260.
Εξωτερικού, εξάμηνος δολλάρ. 7. Ετήσια δολλάρ. 14.

Αεροπορική αποστολή κατόπιν συνηγορήσεως—Διαφημίσεις κατά συμφωνίαν. Απαγορεύεται η αναδημοσίευσις άρθρων και εικόνων του περιοδικού χωρίς την άδεια των συγγραφέων και των εκδοτών—Χειρόγραφα δέν επιστρέφονται—Τηλεγραφική Διεύθυνσις. ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΘΗΝΑΙ.

«ΕΛΚΗΝ» ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ε.Π.Ε. (Κεφ. Καταβεβλημένον Δρ. 400.000)

Τὸ Πάσχα

Μὲ τὸ Πάσχα ὑπάρχει μιὰ παρεξήγησις γιὰ τοὺς περισσότερους ἀπὸ μᾶς. Τὸ πιστεύουν σὰν Χριστιανική γιορτὴ πού εορτάζεται τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ. Νομίζουν, δηλαδή, ὅτι οἱ ρίζες του ἀρχίζουν ἐκεῖ πού τελειώνει ἡ ἐπιγεια ζωὴ τοῦ Σωτήρος. Τὰ πράγματα, ὅμως, διαφέρουν κάπως. Τὸ Πάσχα εἶναι, βέβαια, Χριστιανική γιορτὴ καὶ ἔχει καθιερωθῇ σὰν ἐπέτειος τῆς Ἀναστάσεως, ἀλλὰ οἱ ρίζες του εἶναι πολὺ παλιότερες καὶ χάνονται στὶς παραδόσεις τῆς Φαραωνικῆς Αἰγύπτου. Οἱ Αἰγύπτιοι γιόρταζαν τὴν εἰρηνὴ ἱσμερία, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ ἡμέρα ἀρχίζει νὰ γίνεται μεγαλύτερη ἀπ' τὴ νύκτα, τὸ φῶς νὰ νικά τὸ σκοτάδι. Ἡ ἡμέρα αὐτὴ λεγόταν «Πισάχ», δηλαδή, διάβασις τοῦ ἡλίου ἀπὸ τὸν Ἰσμερινό. Οἱ Ἑβραῖοι φεύγοντας μετὰ τὸν Μωϋσῆ ἀπ' τὴν Αἴγυπτο ὕστερα ἀπὸ μακράν διώκον, σήραν μαζί τους καὶ πολλὰς ἰδέες καὶ ἔθιμα Αἰγυπτιακά, ἐναντίον τῶν ὁποίων ἀγωνίσθηκε ὁ Μωϋσῆς. Παρατὶς προσπάθειές του, ἀναγκάσθηκε νὰ διατηρήσῃ τὴν γιορτὴ τοῦ «Πισάχ» μετασυσταμένη, ὅμως, σὲ γιορτὴ ἀναμνηστικὴ τῆς διαβάσεως τῆς Ἐρυθρᾶς ἢ τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν Ἑβραίων. Στὰ ἑβραϊκά, ἡ γιορτὴ ὀνομάσθηκε «Πεσσάχ». Ὅταν οἱ Ἑβραῖοι ἐκχριστιανίσθηκαν, ἐξασκολούθησαν τὴν γιορτὴ, ἀλλὰ ὁ Παῦλος κατόρθωσε τελικὰ νὰ ἀποσπασθῇ τὸν νεογέννητο Χριστιανισμό ἀπὸ τὴν ἐπίρροια τῆς Συναγωγῆς. Ἔτσι ἡ ἔννοια τῆς εορτῆς μετασυστάθηκε καὶ πάλι, ὥστε τὸ χριστιανικὸ Πάσχα νὰ σημαίνει τὴν διάβασις τοῦ ἀνθρώπου γένους ἀπὸ τοῦ θανάτου τῆς ἁμαρτίας εἰς τὴν ζωὴν τῆς ἀληθείας διὰ τῆς Ἀναστάσεως. Σ' αὐτὸ βοήθησε πολὺ τὸ γεγονός ὅτι ὁ Χριστὸς ἐμάρτυρε κατὰ τὴν ἐβραϊκὴ αὐτὴ εορτῇ. Ἔτσι διατηρήθηκε πάλι ἡ ὀνομασία Πάσχα.

Π. Γ. Δ.

♦ Εἰς ἀριστοῦμε γιὰ τίς πληροφορίες.

Τὸ ψωμί

Εἰς προηγούμενο τεύχος τῶν ΕΙΚΟΝΩΝ καὶ εἰς τὴν ἐρευνᾶν σὰς «Γιὰτὶ χειροτερεῖται διαρκῶς τὸ ψωμὶ πού τρώμε;» θέτετε εἰς δημοσίαν συζήτησιν τὰ πορίσματα τῆς. Μέχρι πρὸ τριακονταετίας πρὸ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν πληθυσμῶν, εἰς τὴν πατρίδα μου εἶχον ἀλευρόμυλον ὡς καὶ ἀρτοποιεῖα καὶ συγχρόνως κατεγινόμενη εἰς τὴν γεωργίαν ἥδη ἀτόμαχος, ἐθεώρησα καλὸν νὰ σᾶς γράψω τίς σκέψεις μου. Ἴσως θὰ εἶναι ἀτηρχαυωμένα, διότι εἰς τὴν ἐποχὴν μας οὔτε «Κοντίσιονερ» εἶχαμεν οὔτε «προσδιορισμένα βασικά χημικὰ ὄρια».

Διὰτὶ νὰ κατηγοροῦμε τοὺς γεωργούς διότι προτιμοῦν νὰ σπέρνουν ἀκατοκτικώτερα εἶδη σιταριοῦ ἐφ' ὅσον, ὡς γράφετε, τὸ κράτος ἀγοράζει ὅλας τὰς ποσότητας εἰς τὴν αὐτὴν τιμὴν; Εἴμα κατ' ἀρχὴν κατὰ τῆς συγκεντρώσεως καὶ ἐν γένει πάσης κρατικῆς ἐπεμβάσεως ἡ ὁποία πάντοτε εἶναι ἐπιζημία εἰς τὸ κράτος καὶ εἰς τὸ πολὺ κοινόν, ὡς καὶ ὑμεῖς γράφετε. Τῆς πολιτείας τὸ χρέος, νομίζω, εἶναι νὰ καθοδηγήσῃ καὶ εἰς ὁρισμένας ἐκτάκτους περιστάσεις νὰ προβαίνει εἰς συγκεντρώσεις καὶ ἄλλα μέτρα. Τώρα, ὅμως, ὡς μαθαίνω τί γίνεται; Πολυαριθμώτατον προσωπικὸν καταγίνεται διαρκῶς μέχρι ποσοστοῦ τοῦ λεπτοῦ τῆς δραχμῆς καθ' ἑβδομάδα νὰ καθορίζῃ πῶς νὰ ἀλλάθουν οἱ μύλοι καὶ εἰς ἐξοντιστικώτατον ἔλεγχον δὲν γνωρίζω ἢ μᾶλλον δὲν θέλω νὰ πῶ μὲ ποῖα ἀποτελέσματα. Ἄν ὑπῆρχε ἐλευθερία καὶ συναγωνισμός, ὁ κάθε ἀλευροβιομήχανος θὰ ἐφρόντιζε νὰ παράγῃ καλύτεραν ποιότητα ἀλεύρων καὶ οἱ ἀρτοποιοὶ θὰ ἐφρόντιζαν παρ' αὐτοῦ νὰ προμηθεύονται, διότι θὰ εἶχον καλύτεραν κατανάλωσιν. Ἀνεξαρτήτως τῶν ἀνωτέρω καὶ ὅσον γράφετε, νομίζω, ὡς λέγει καὶ ὁ φίλος καθηγητὴς τῆς Παντείου Σχολῆς κ. Δ. Ἐλευθεριάδης ἱατρός, ὅτι τὸ πιτυροῦχον ἀλευρον ἀπὸ καλὸ σιτάρι εἶναι θρεπτικώτατον καὶ νοστιμώτερον

Δὲν ἐρεθίζουν
τὸν λαμόν

ΔΕΛΦΟΙ ΦΙΛΤΡΑ

ΕΛΑΦΡΑ
Γ. Α. ΚΕΡΑΝΗΣ Α. Ε.

ΠΟΛΥΤΕΛΗΣ ΣΥΣΚΕΥΑΣΙΑ - ΜΕΓΑΛΟ ΚΟΥΤΙ ΔΡΧ. 8 ΜΙΚΡΟ ΔΡΧ. 4,50

Σεντόνια γερά

Σεντόνια

"ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ - ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ"

Λευκά που μένουν λευκά.
Χρωματιστά που δεν ξεθωριάζουν.
'Η κλωστή τους τραβιέται πάντοτε
ίσια.

№ 120

Το σεντόνι με την μεγαλύτερη κατανάλωσι. Γε-
ρό καί κατάλευκο, ή σε εύγενικούς χρωματι-
σμούς που δεν κόβουν.

ΙΡΛΑΝΔΑ

Το σεντόνι πολυτελείας Στερεό, φίνο, πάντοτε
χιονάτο.

ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ - ΣΕ ΟΛΗ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
Σεντόνια "ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ - ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ",

Μέ ό,τι βάζει ο νοῦς σέ θαμβακερά ύφάσματα, ή

ΠΕΙΡΑΪΚΗ-ΠΑΤΡΑΪΚΗ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ Α.Ε.

ντύνει, στολίζει, νοιουουρεύει!

Αυτό τό σήμα έγγυάται
ότι αγοράζετε γνήσιον
ύφασμα
"ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ-ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ",

Νά
ή πούδρα σας

Πολύ άπαλή στρώνει
θαυμάσια στό δέρμα,
έξαιρετικά όμοιομορφη,
άρωματισμένη μέ τό
λεπτότερο άρωμα, ή
νέα πούδρα TOKALON
σέ κουτί «CRYSTALE»
δά σας κάνη νά φαίνεσθε
νεώτερη, ώμορφότερη,
πραγματικά γοητευτική!

Tokalon
Fascination

ΠΡΟΣΕΛΤΕ

NEON
maidenform
ΣΟΥΤΙΕΝ

πού προσφέρει τά περισσότερα
γιά σας
TWICE - OVER SIX-WAY.
Στέκει ψηλά. Στέκει στήν θέσι του.
Στέκει τέλεια. Θανμάσια λάστιχα,
πράγματι ιδιόμορφα.

Πώλησις χονδρική - λιανική
'Αποκλειστική αντιπροσωπεία

ΔΕΛΤΑ ΦΩΚΙΩΝΟΣ 13

TAXYΔΡΟΜΕΙΟ

άπό τά λεικά. Τό τοιοῦτον ἄλευ-
ρον καί τύπου 95% ἀκόμη, χωρίς
δεβαίως νά ἀφαιρῆται ἀπό αὐ-
τό καθαρόν ἄλευρον ή ἀναμιγνύ-
εται καί ξένον πύτυρον, ἀποδίδει
140 - 150 όζ. ψωμοῦ ἀπό 100 όζ.

ΠΑΛΑΙΟΣ
ΑΛΕΤΡΟΒΙΟΜΗΧΑΝΟΣ

Έξώφυλλα

Συγχαρητήρια γιά τό έξώφυλ-
λο τοῦ 185 τεύχους. Πολύ καλό.
'Αλλά δέν διαβάσαμε σέ ποιόν
ἀνήκει.

Α. Γ. Β.

♦ Τό ὥρατο, πράγματι, αὐτό έξώφυλλο,
εἶναι τοῦ ἐρασιτέχνου φωτογράφου κ.
Φαίδωνος Μίχου.

Μοντέρνα τέχνη

Ἐπειδή γίνεται συχνά συζήτη-
ση στίς σελίδες τῶν ΕΙΚΟΝΩΝ
γιά Ἑλληνες καλλιτέχνες καί ἑ-
πειδή ὅλοι σχεδόν (ζωγράφοι καί
γλύπται) τό ἔχουν ρίξει στήν «ἀ-
φραίσση», δέν θά ἦταν σκόπιμο
νά γραφῆς λίγα πράγματα γιά
τήν μοντέρνα τέχνη; Ποιές εἶναι
γενικῶς οἱ ἐπιδιώξεις της; Καί
ποῶ εἶναι ἐκείνο πού ἀρέσει καί
της δίνει ὄξια;

Καί τώρα μοῦ ἐπιτρέψτε με-
ρικῆς γνώμης;

Κάτι θέματα σάν τά «Ο Θεός
εἰτε ὄχι...» τοῦ 181, «Στήν κό-
λωση Κεμίου» τοῦ 165, «Φιντέλ
Κάστρο» τοῦ 171, «Ἐπόθεσις μέ
τά 1001 ἐρωτήματα» τοῦ 171 καί
ἄλλα παρόμοια, ἐπικαιρότατα καί
καταποικιστικά, εἶναι ἀληθινά πε-
ρίφημα — εὐχή θά ἦταν νά μή
λείπουν ἀπό κανένα τεύχος—δίνας
καί τά ἀσύγκριτα ταξιδιωτικά
«Τόκιο», «Γροιλανδία», «Περσία»
κ.ά.

Μόνον πού σταμάτησες τά τα-
ξίδια της Ἑλλάδος, πού ἦταν τό-
σο συχνά στά πρώτα σου τεύχη
καί τόσο δημοφ. Ὑπάρχουν πολ-
λά ἀκόμη μέρη δημοφ. Μή φέ-
ρης ὡς πρόχειρο ἐπιχείρημα τό
ὅτι δέν ὑπάρχουν κατάλληλες φω-
τογραφίες, εἶναι ἀσέβαιο νά τό λές.
Λείπουν οἱ φωτογραφίες;

Προτιμότερο θά ἦταν νά σταμα-
τώσες λίγο νά δημιουργήσες φωτο-
γραφίες ἀπό χορούς ἑνός περι-
ωρισμένου κοσμικοῦ κύκλου, πού
δέν προσφέρουν τίποτε ἀπολύτως
μόνο πού πιάνουν τόν πολύτιμο
χώρο τῶν σελίδων.

Μέ συγχαρῆς γιά τήν φλυα-
ρία μου.

Α. ΣΙΣΚΟΣ
Θεσσαλονίκη

♦ Θά προσπαθήσουμε νά λιανοποιήσουμε
τό αἰτημά σας ἂν καί δοῖσεται ἔξω ἀπό
τόν κύκλο τοῦ περιοδικοῦ μας ή θεωρητι-
κή κατάρτιση τῶν ἀναγνωστῶν του πάνω
σέ τέτια θέματα. Ὑπάρχουν πολλά δι-
δλία πού θά μπορούσαν νά λιανοποιήσουν
τά ἐρωτηματικά σας. Ἐδχαριστοῦμε γιά
τά καλὰ σας λόγια ὅσον ἀφορᾷ τά ἄρθρα
πού ἀναφέρετε. Γιά τήν Ἑλλάδα καί τίς
περιοχές της θά ξαναγράψουμε σύντομα
ή μάλλον μόλις δοθεῖ τό κατάλληλο ὄλιό πού
πρέπει νά εἶναι πρωτό-
τυπο καί ἀπόλυτα λιανο-
ποιητικό.

"ΑΛΕΚΤΩΡ"

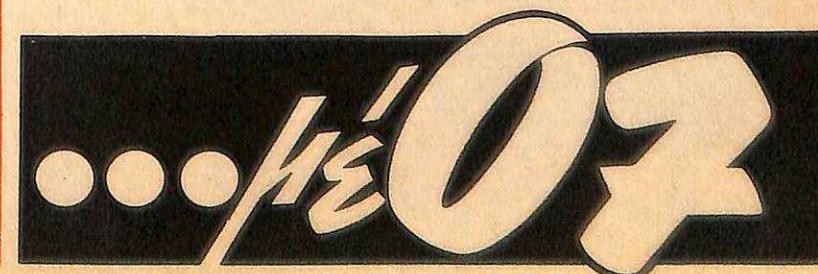
Τι χαρά!
"Όταν τό κακάο
εἶναι ΕΒΓΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΓΑΛΑΚΤΟΣ Α.Ε.

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

ΤΟ ΠΕΡΙΦΗΜΟ πορτραίτο
της βαρώνης φόν Τύσεν, ἔρ-
γο τοῦ Ἁγγλου ζωγράφου
Ντάγκλας Ἀντερσον. Στίς
σελίδες 26 καί 27, ἔνα ἐν-
διαφέρον σχετικό ρεπορτάζ.

...Ποτέ, δεν θα σας θυμώσω...

αν χρησιμοποιήσετε

ΛΑΜΠΟΛΙΝ

ΓΥΑΛΙΖΕΙ ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΓΛΥΣΤΡΑ
ΜΟΣΑΙΚΑ - ΠΛΑΚΑΚΙΑ - ΜΑΡΜΑΡΑ - ΠΛΑΣΤΙΚΑ Κ.Λ.Π. ΔΑΠΕΔΑ

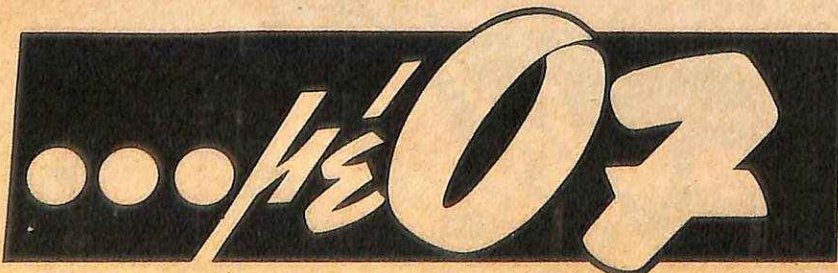

Η Κα Μαρία Θωμά, Μοδίστα, Λισίων 317, Αθήναι, μάς γράφει: «Από καιρό δεν ένιωθα καλά. Μου συνέστησαν να πίνω ένα μπουκάλι μύρα την ημέρα. Έπειτα από λίγο διάστημα είδα μεγάλη βελτίωση». Η μύρα περιέχει 50 ώφελιμα ουσιαστικά τα πιά ευεργετικά για την υγεία. Είναι το πιά πλούσιο ποτό σε βιταμίνες Β και περιέχει φωσφόρο και μέταλλα. Φροντίστε και σεις την υγεία σας. Πίνετε κάθε μέρα, με κάθε φαγητό την εξαιρετική μύρα ΦΙΕ. Θα αισθανόσθε καλύτερα. Διαβάζοντας αυτή την αγγελία κερδίσατε και ένα βιβλιαράκι με ενδιαφέρουσες συνταγές φαγητών ή ένα παιγνίδι σνακ σνακ. Για να το λάβετε δωρεάν, κόψτε το κείμενο αυτό, υπογραμμίσατε, τι εκ των δύο σας ενδιαφέρει και αποστείλατε το απόκομμα εντός οκτώ ημερών με την διεύθυνση σας και ένα διδραχμο γραμματόσημο στην Α.Ε. «ΚΑΡΟΛΟΣ ΦΙΕ», υπηρέσια ΑΖ58 Λεωφόρος Συγγρού 53, Αθήναι.

The WORLD BOOKS Edition of
SIR WINSTON CHURCHILL'S
WAR MEMOIRS
In Six Superb Volumes
only 240 Drs. the set
THE GREATEST OFFER IN BOOK CLUB HISTORY

World Books Agent for
Greece G. M. Tambouras,
18, Voulas Str., Athens,
Phone 30.340

Ροζαρί

ΤΑ ΩΡΑΙΟΤΕΡΑ ΝΥΦΙΚΑ

Μπομπονιέρες
Στέφανα
Νυφικά επί ένοικίψ
Παιδικά
Βαπτιστικά

ΚΑΛΑΜΙΩΤΟΥ 15

Από τα βιβλία

...πού μάς έστειλαν

«ΟΙ ΙΣΚΙΟΙ ΤΟΥ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΟΥ». ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΙΚΗΤΑΣ, διηγήματα. Αθήνα 1959. Μια έφηβική συγκίνηση — έφηβική στην ύψη της χαράς και της προσδοκίας, αλλά και της μελογχολίας και της απογοητεύσεως — διέπει τα έννεα σύντομα και ιδιότυπα «διηγήματα» της πρώτης συλλογής του κ. Ε.Δ. Και τα χαρακτηρίζουμε ιδιότυπα και «διηγήματα» γιατί ακριβώς δεν έχουν κανένα στοιχείο από τα γνωστά εκείνα που έχει, καθιερωθή να συγκροτούν το διήγημα. Μια σκιά της υπόθεσης, που μόλις διαφαίνεται, παρά «παριστάνεται», και πάντα δύο ήρωες, το 'Αγόρι και το Κορίτσι — χωρίς διαφορετικά κάθε φορά όνοματά να έπισημαίνουν και διαφοροποίηση χαρακτήρων — αποτελούν το πρόσωπο για να στηθή μια κατάσταση, για να αναζητήση την έκφρασή της ή τρυφερή διάθεση του συγγραφέα. Συστατικός χαρακτήρας του αφηγηματικού τρόπου του είναι η προσωποποίηση, η έμψυχωση των άψυχων, που έτσι αντικατοπτρίζουν αυτά τις ποιήσεις φάσεις κάθε καταστάσεως.

«Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΜΕ ΤΟ ΜΙΚΡΟ ΟΝΕΙΡΟ». Νότη Ρουσσιάνου, μυθιστόρημα. Μαυρίδης 1959. Σε 252 σελίδες, που καλύπτουν αφηγηματικά μια περίοδο από την τελευταία προπολεμική δεκαετία μέχρι τις ημέρες μας, ο μυθιστοριογράφος περνάει τον εύσιστο, συναισθηματικό, αλλά ευελλώδη στην κρίση ήρωά του, από το καμίνι της δοκιμασίας, που μέσα του έριξε τις ψυχές των ανθρώπων ο έξολλος ρυθμός του βιομηχανικού πολιτισμού. Το συχνά τηλεγραφικό ύφος βοηθάει τον συγγραφέα να «προφτάση» μια τόσο μεγάλη και έκτεταμένη διαδρομή, αλλά και αφήνει πλαστικά άτελείς και συχνά υποτυπώδεις τις επί μέρους εικόνες του έτσι, ώστε μόνο σαν καθολική έντύπωση μπορεί να εκτιμηθή το έργο.

«Ο ΕΘΝΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΣΠΥΡΟΣ ΜΑΤΣΟΥΚΑΣ», Κας Ζαναντρίς. Αθήνα 1958. Βιογραφία του πατριδολάτρου ποιητού Σπύρου Μαρτσούκα, του ανιδιοτελούς και ένθουσιώδους ανθρώπου, που με κάθε δυνατό τρόπο υπηρέτησε την πατρίδα στα χρόνια των μεγάλων εθνικών εξορμήσεων, εναλλάσσοντας τους στίχους με το τουφέκι του έθελοντή πολεμιστή και με το «ταγάρι» του συλλογέως πατριωτικών έράνων. Αυτοί οι έρανοι, που συνέλεξε ολομόναχος ο Μαρτσούκας, φθάνοντας ως την Κύπρο και την Αμερική, πρόσφεραν στην Ελλάδα κατά τους Βαλκανικούς Πολέμους δύο αντιτορπιτικά και μία πυροβολαρχία.

«ΑΝΕΜΟΙ ΚΑΙ ΚΑΤΑΓΙΓΙΔΕΣ», ΔΗΜΗΤΡΗ Χ. Κράνη. Μυθιστόρημα. Αθήνα 1959. Οι 276 ασφυκτικά πυκνοτυπωμένες και μεγάλου σχήματος σελίδες δίνουν και τον απαραίτητο δικό που πρέπει να έχει το είδος που καλλιεργεί ο κ. Δ.Χ.Κ. Οι ήρωές του ονομάζονται Ζακελίν, Λουίζα, Πιέρ, Ζάκ. Τα πάθη τους εξελίσσονται στη Γαλλία. Και όταν καταλαγιάζουν οι άνεμοι και οι καταγίγιδες της ζωής, «μέσα στη νεκρική ήσυχία του Νεκροταφείου, αναπαύονται τέσσερις δυστυχισμένοι. Οι ψυχές τεσσάρων ανθρώπων που ή σκληρή μοίρα δεν σεβάστηκε τον μεγάλο έρωτά τους και τους κτύπησε άλυστη, με τον πιο σκληρό τρόπο».

«Η ΜΑΚΡΟΧΡΟΝΙΟΣ ΔΙΑΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΣΥΖΥΓΩΝ». Ο αντικειμενικός κλωνισμός του γάμου και το κατά κοινή συνείδηση διαζύγιο, Ι. Θ. Παναγόπουλου. Αθήναι 1958. Σύντομη μελέτη του δικηγόρου κ. Ι.Θ.Π., με το ειδικό θέμα του τίτλου.

«ΤΑ ΑΘΗΝΑΪΚΑ». ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ των Αθηναίων. Τεύχος 12. Αθήναι 1959. Σημειώνουμε από τα περιεχόμενα του συμπαθέστατου περιοδικού που εκδίδει και διανέμει αφιλοκερδώς ο Σ.Υ. Αθηναίων: Δ. Σκουζέ «Η Δευδροστονία με τις πιπεριές και η ιστορική πλατεία», Κ.Δ. Μέρτζιου «Περί των Αθηναίων του Μορέως», Κ. Καιοφύλα «Αι Αθήναι προ της Επαναστάσεως», Ι. Ριβουάρ «Κραναιοί - Πελασγοί - Πλακιάτες», Ν. Καλλέργη «Λαόνικος Χαλκοκονδύλης», Δ. Γέροντα «Ο Παλαμάς και η Αθήνα», Κ. Καζαντζή «Ο Μυριανούσης» κ. ά. ■■■

Αισθάνεσθε κουρασμένοι και
ή γεύσεις σας δεν είναι καλή;
• Δοκιμάστε λίγη

ΣΟΚΟΛΑΤΑ **ION** ΥΓΕΙΑΣ

τονώνει και δίνει ευχάριστη γεύση

— "ΚΟΥΣΕΝΤΟΣ" —

Στείλατε τα κείμενά σας για τον διαγωνισμό των ΕΙΚΟΝΩΝ

ΤΟ ΠΡΑΣΙΝΟ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ

- Ός πρώτο βραβείο θα δοθή το καλοκαιρινό ταξίδι με πλοίο στην Ιταλία, (δωρεάν εισιτήριο α' θέσεως μετ' επιστροφής, Πειραιεύς - Πρίντεζι).
- Ός δεύτερο βραβείο το αεροπορικό ταξίδι σ' οποιαδήποτε πόλη της Ελλάδος μετ' επιστροφής.

Τα χειρόγραφα — καθαρά και μόνο από τη μία μεριά του χαρτιού — πρέπει να έχουν φθασει στα γραφεία του περιοδικού (ΕΙΚΟΝΕΣ, Σωκράτους 57, δια διαγωνισμών), το αργότερον μέχρι της 31ης Μαΐου.

Πασχαλινά ύστερόγραφα

Το Πάσχα γιορτάστηκε κ' έφέτος με δ-
λη την πατροπαράδοτη επισημότητα. Ο
Βασιλεύς, ο διάδοχος Κωνσταντίνος και
ο πρίγκιψ Πέτρος (δεξιά) προσήλθαν την
νύκτα του Μεγάλου Σαββάτου στον Μη-
τροπολιτικό ναό και παρηκολούθησαν την
τελετή της 'Αναστάσεως. Την Κυριακή του
Πάσχα ο Βασιλεύς και ο διάδοχος έπεσκέ-
ψησαν διάφορους στρατιωτικούς κατα-
λισμούς, στρατώνες και κέντρα εκπαιδεύ-
σεως και πέρασαν όλη την ημέρα με τους
αξιωματικούς και τους στρατιώτες σε μία
έορταστική ατμόσφαιρα, που τον χαρμό-
συνο τόνο της υπεγράμμιζαν οι κλασικοί
όδελλες και τά τσουγγρίσματα των αυτών.

(Σ. και Κ. Τρεβιζάκη)

(Σ. και Κ. Τρεβιζάκη)

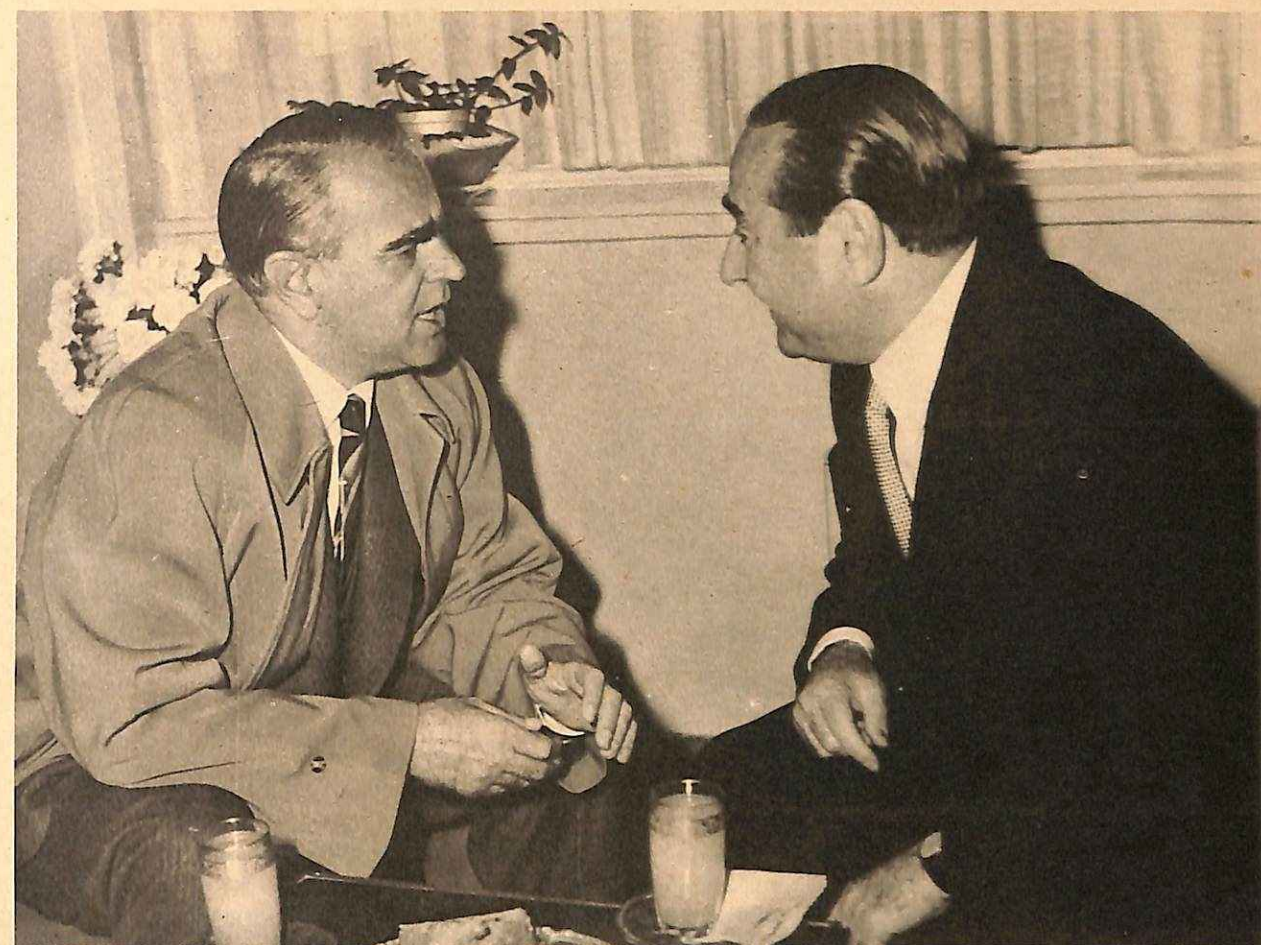
ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΓΑΒΕΝΤΙ στην 'Ανατολική Φρουρά, όπου εύστολές τσολιά-
δες και βρακοφόροι Κρήτες συναγωνίζονται σε λεβεντιά και λυγεράδα,
στήνοντας το χορό μπροστά στο πλούσια στρωμένο πασχαλινό τραπέζι.

ΑΝΑΜΕΣΑ στα στρατευμένα νειάτα πέρασε τη Λαμπρή κι ο θρυλικός
Διγενής, που χρησιμοποίησε μάλιστα ελικόπτερο για να προφθάσει ό-
λες τις μετακινήσεις του. Στη φωτογραφία, ο αντίστράτηγος και ή κυ-
ρία Γεωργίου Γρίδα με τους μαθητάς της Σχολής Χωροφυλακής.

('Ην. Φωτορεπόρτερς)

Θερμοτάτη υπήρξε η υποδοχή του
πρωθυπουργού κ. Καραμανλή και του
υπουργού των 'Εξωτερικών κ. 'Αβέρωφ
κατά την πρόσφατη επίσκεψή τους
στην 'Αγκυρα, που χαρακτηρίστηκε σαν
διεθνές πολιτικό γεγονός εξαιρετικής
σπουδαιότητας, αφού απέβλεπε στην α-
νασύνδεση του άμυντικού κρίκου της
Δύσεως στην νοτιοανατολική της πτέρυ-
γα. Μολονότι θα χρειασθούν τρίμη-
νοι περίπου συνομιλίες, μεταξύ των υ-
πουργείων των 'Εξωτερικών των δύο
χωρών, για να δοθούν λύσεις στα έκκρε-
μη θέματα, η πρώτη αυτή επίσημη έ-
παφή, έπειτα από πολυετή ψυχρότητα,
απέτέλεσε σημαντικό βήμα στην απο-
κατάσταση της άμοιβαίας εμπιστοσύ-
νης, που θα σταθεροποιηθώ ακόμη πε-
ρισσότερο όταν οι κ.κ. Μεντερές και
Ζορλού ανταποδώσουν την επίσκεψη και
έλθουν στην 'Αθήνα. Στη φωτογραφία
(δεξιά) η πρώτη συνομιλία των πρω-
θυπουργών στο αεροδρόμιο 'Αγκύρας.

(«'Ενωσις»)

(Μεγαλοκονόμου)

ΑΜΕΣΩΣ μετά την αποβίβασίν του από το αερο-
πλάνο, ο κ. Καραμανλής άπηύθυνε χαιρετισμό προς
τον τουρκικό λαό: «Μου δίδεται η ευκαιρία να έκ-
δηλώσω την θέλησιν του ελληνικού λαού όπως άνα-
νεύσθ την στενήν μετά του τουρκικού λαού συνερ-
γασίαν. Οι φίλικοι και συμμαχικοί δεσμοί μας έμ-
πνέονται από ύψιστα κοινά συμφέροντα, ιδίως τά-
ρα όποτε διερχόμεθα περίοδον διεθνούς έντάσεως».

'Από την έγκάρδια υποδοχή των κ.κ. Καραμανλή και 'Αβέρωφ είς την "Αγκυρα

Η Κα **ΑΜΑΛΙΑ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ**, που συνόδευσε τον σύζυγό της κατά την επί-
σκεψή του στην 'Αγκυρα, σε μία φιλική συνομιλία με την σύζυγο του Τούρκου
πρωθυπουργού κ. Μεντερές, η οποία της επιδαψίλευσε ιδιαίτερες περιποιήσεις.

(«'Ενωσις»)

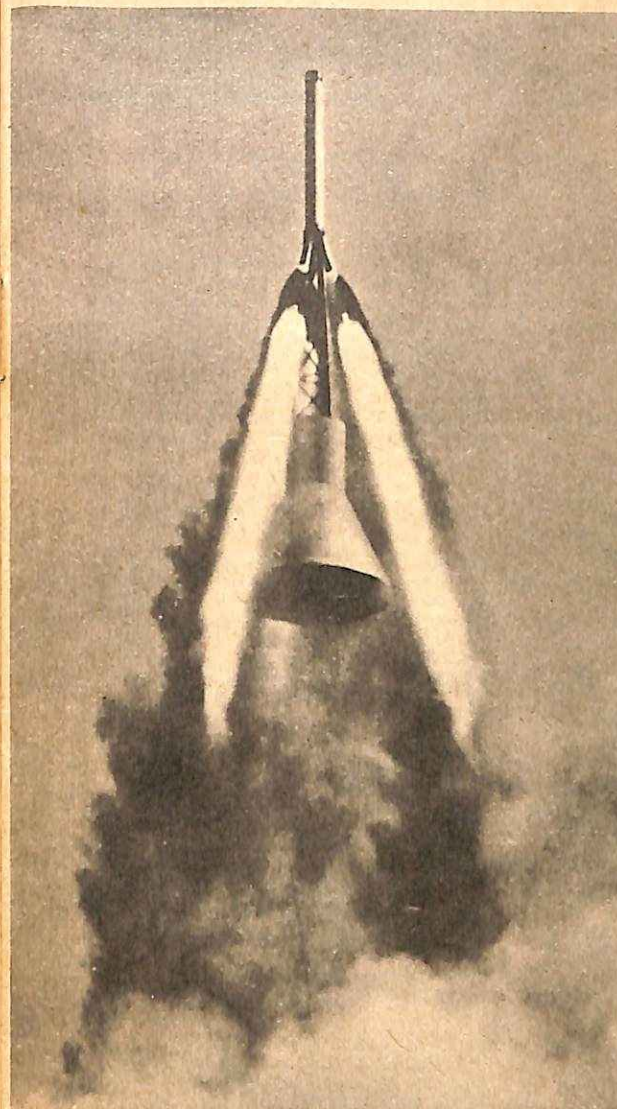
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΗΡΗΘΗΚΕ ΑΥΣΤΗΡΑ Η ΕΘΙΜΟΤΥΠΙΑ

(P. Popper)

ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΗΣ ΥΠΟΔΟΧΗ, ΣΤΡΑΤΑΡΧΙΚΑ ΔΙΠΛΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΠΙΣΗΜΑ ΓΕΥΜΑΤΑ ΕΚΑΛΥΨΑΝ ΤΙΣ ΑΝΕΠΙΣΗΜΕΣ, ΑΛΛΑ ΣΟΒΑΡΩΤΑΤΕΣ ΣΥΝΟΜΙΛΙΕΣ

Ο Σάχης στο Λονδίνο

Ενώ έντείνεται η σοβιετική πίεση επί της Περσίας, με τις βίαιες επιθέσεις των ραδιοσταθμών και των εφημερίδων, ο Σάχης έπεσκέφθη για τέσσερις ημέρες το Λονδίνο ως επίσημος προσκεκλημένος της Βασιλίσσης Έλισάβετ, αλλά και για να πραγματοποιήσει ανεπίσημες συνομιλίες επί της διεθνούς καταστάσεως με τον Βρετανό πρωθυπουργό κ. Χάρολντ Μάκ Μίλλαν. Η υποδοχή που έπεφύλαξε το βασιλικό ζεύγος της Άγγλιας στον υψηλό ξένο του ήταν μεγαλοπρεπέστατη. Μεταξύ των άλλων, η Βασιλίσσα Έλισάβετ έπέδωσε στον Πέρση μονάρχη δίπλωμα που τον όνομάζει στρατάρχη της Ρ.Α.Φ. και του προσέφερε δώρο ένα ρολόι κατασκευασμένο στα 1769. Κατά την τιμητική παράσταση μπαλλέτου, που δόθηκε στο «Κόδεντ Γκάρντεν», το βασιλικό θεωρείο είχε μετατραπεί σε περσικό περίπτερο, με ένα ούρανο από ρόζ μεταξωτό, κρεμασμένο επάνω σε μιναρέδες. Στο γεύμα, που ανταπέδωσε ο Σάχης στην περσική πρεσβεία, η Βασιλίσσα ένθουσιάσθηκε τόσο με το «άτζεμ πιλάφι», που θεωρείται εθνικό φαγητό των Περσών, ώστε έζητησε τη συνταγή της παρασκευής του.

(UPI Telephoto)

Προορισμός το διάστημα

ΣΤΟ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟ Κέντρο 'Αεροναυτικής του Γουόλλοπερ, στη Βιργινία, συνεχίζονται οι δοκιμές του μηχανισμού διαφυγής της σχεδιαζόμενης επηνδρωμένης «κάψουλας», που προορίζεται για το Διάστημα. Σ' ένα από τα τελευταία πειράματα, οι πύραυλοι διαφυγής έφεραν την «κάψουλα», που ζυγίζει ένα περίπου τόνο, σε ύψος 700 μ., όπου άπεχωρίσθη και επανήλθε στη γή.

(Polfoto)

Έδελονται ναυαγοί

Πέντε Δανοί ναυτικοί περνούν τις τελευταίες ώρες της πενήμερης πειραματικής δοκιμασίας στην οποία υπεδλήθησαν έδελοντικά μέσα σε μία μικροσκοπική θάρκα από καουτσούκ, για να μελετηθούν οι συνθήκες επιδιώσεως των ναυαγών. Στο διάστημα αυτό, οι «ναυαγοί» έτρωγαν μόνο τα ψάρια που μπορούσαν να συλλάβουν μόνοι τους και έπιναν ελάχιστο νερό. Όταν τελείωσε η πειραματική αυτή δοκιμασία, η κατάσταση όλων ήταν εξαιρετική.

(A.F.P.)

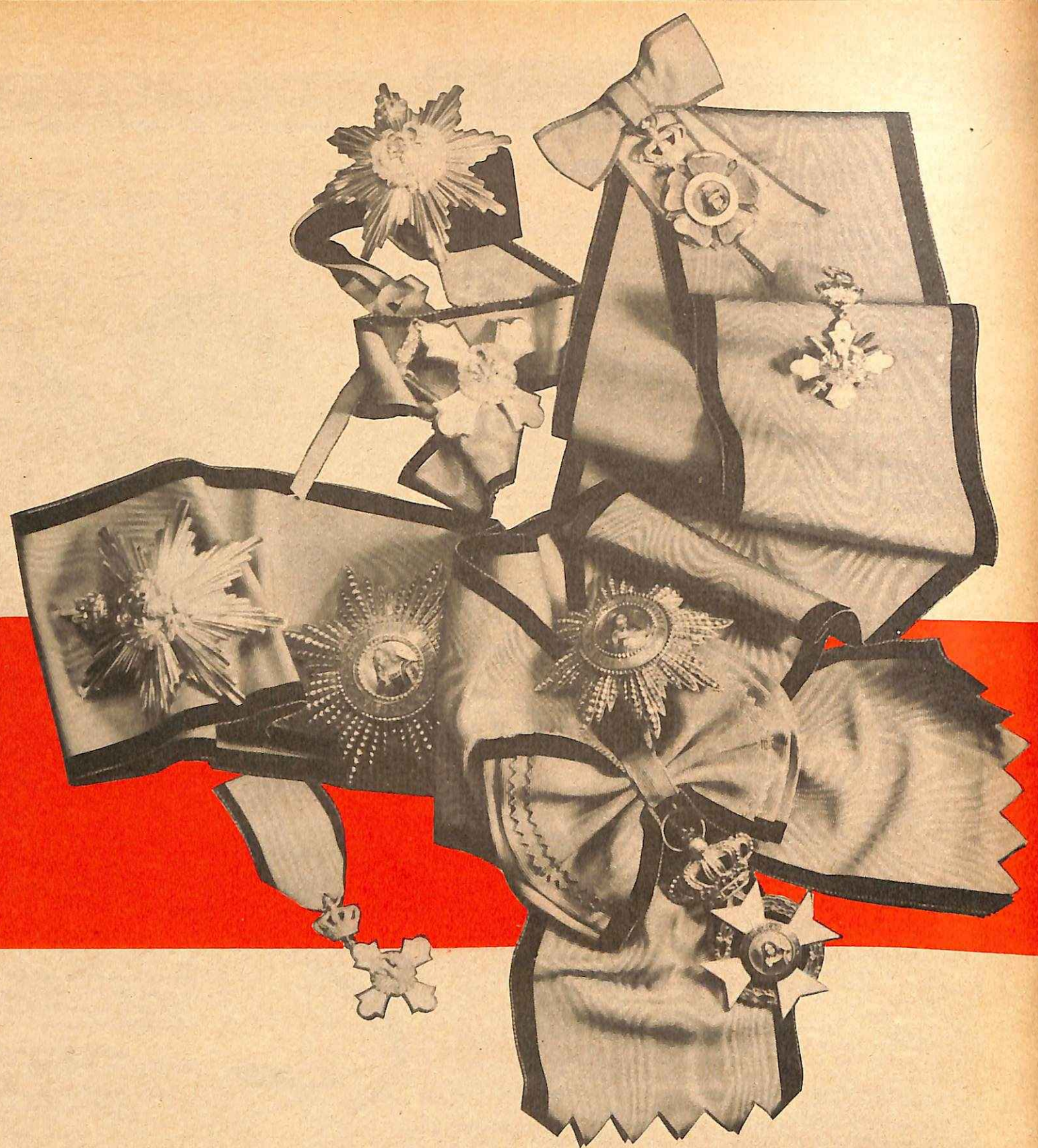
Ο Στρατηγός Ντέ Γκώλ παρηκολούθησε τον τελικό αγώνα Κυπέλλου Γαλλίας μεταξύ των ομάδων Χάβρης και Σοσώ, που διεξήχθη στο Στάδιο Κολόμπ των Παρισίων και που, κατόπιν παρατάσεως, έτερματίσθη ισόπαλος με 2-2. Μετά τον αγώνα, ο πρόεδρος της Ε' Γαλλικής Δημοκρατίας συνεχάρη τους παίκτες των αντιπάλων ομάδων.

Οι «Πυρποληταί του ούρανού»

ΚΑΤΑΠΛΗΞΗ και ένθουσιασμό προκάλεσαν στο πολυπληθές κοινό που παρηκολούθησε τις επιδείξεις της ελληνικής και αμερικανικής αεροπορίας την περασμένη Κυριακή στα αεροδρόμιο του Έλληνικού, οι άφαντάστου ακριβείας έλιγμοι των «Πυρπολητών του Ούρανού». Οι πέντε εικονιζόμενοι παγκοσμίου φήμης 'Αμερικανοί άσσοι είναι κατά σειράν, ο ύποσμηναγός Γκόρντον 'Ηλς, ο σμηναγός Ουίλμπουρ Κρήτς, ο ύποσμηναγός Γκόρντον Σάρυχορστ, ο σμηναγός Νέβιν Κρίστενσεν και ο σμηναγός Φράνσις Κρέιμπερ.

1

ΠΩΣ ΑΜΕΙΒΕΙ ΗΘΙΚΑ Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΚΑΙ ΠΩΣ ΙΕΡΑΡΧΕΙ ΤΙΣ ΤΙΜΗΤΙΚΕΣ ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ

ΤΑΓΜΑΤΑ ΑΞΙΑΣ ΚΑΙ ΤΙΜΗΣ

Πρώτα υπήρξαν οί Στέφανοι, οί Κότινοι, τὰ Ψηφίσματα, οί Ἀνδριάντες. • Κατόπιν, σὸν Μεσαίωνα, τὰ Τάγματα τὰ Ἱπποτικά. • Στὸ σύγχρονο καιρὸ μας, τὰ Μετάλλια. • Ἀπὸ τὸν Μεγαλόσταυρο τῆς Ἀτρακτυλίδος, μέχρι τὸ Περιδέραϊον τῶν Εὐμενῶν Νεφῶν — κάποιον τρόπο βρίσκει ἡ ἀνθρωπότης νὰ τιμᾷ αὐτοὺς ποὺ τὴν τιμοῦν.

Ὑπὸ τοῦ κ. ΒΑΣ. Λ. ΚΑΖΑΝΤΖΗ

Μετὰ Παρασάμων..., ἔλεγε ἡ ποδοκλήσις.

Ὁ στρατηγὸς ἐνθουσιάστηκε. Ὁ διπλωμάτης ἐμειδίασε. Ὁ δικαστὴς ἐνοχλήθηκε. Ὁ δάσκαλος μελαγχόλησε. Ὁ κληρικὸς ἐκούνησε τὸ κεφάλι. Πόσους ἢ δὲν πορεύεται νὰ ἔχουμε παρασάμη σὲ τὸν αἰῶνα μας;

Ἦσαν οἱ τιμητικὲς διακρίσεις σύμφωνα με τὸ δημοκρατικὸ πνεῦμα τοῦ καιροῦ καὶ μάλιστα σὸν τόπο μας τὸν σύγχρονο, με τὴν μικρὴ του παράδοση καὶ τὴν πολυέσμη ἱεραρχία του;

Ποιοὶ δικαιούνται παρασάμων;

Καὶ ποιοὶ τὰ φέρουν;

Καὶ γιατί; Καὶ πότε;

Στὴν μικρὴ κοινωνία μας, ὅπως καὶ σ' ὅλες μεγαλύτερες, υπήρξαν κατὰ καιροὺς μερικοὶ παροξυσμοὶ ἰσότητος κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ὁποίων τὸ θέμα τῶν παρασάμων, φυσικὰ, ἐνετάγη σὲ 3ο θέμα τῆς σκοπιμότητος τῶν διακρίσεων καὶ τῶν τίτλων ὡς μέσων κοινωνικῆς προκοπῆς. Οἱ παλαιοὶ τοῦ συστήματος φέρουν ὡς παράδειγμα τὴν Ἑλβετία ἢ τὴν Ἡνωμένους Πολιτείας (ὅπου δὲν ἰσχύουν πολιτικά, ἀλλὰ μόνον στρατιωτικὰ παρασάμη) ἢ μερικὲς νέες δημοκρατίες, ὅπως π.χ. τοῦ Σουδάν. Ὑποτιθέμενοι ἐν τοῖς τοῖς, σὺν ἀντεπιχειρήματι, τὰ ἐξηγητέστερα (64) εἶδη παρασάμων καὶ μετὰ τὴν πρῶτην ἐκδοσὶν τῆς Σοβιετικῆς "Ἐνωσὶς σὲ τελευταία σαράντα χρόνια, γιὰ νὰ καλύψουν με τὸ θελκτικὸν τους «γρῶν-γρῶν» ὀρισμένους ἀποστρεφῆς περὶ ἰσότητος καὶ ἀδελφότητος ποὺ κατὰ καιροὺς μᾶς ἀποστέλλει ὁ εὐφάνταστος Βορρᾶς...

Παρασάμων, μᾶς λέει ἡ ἐγκυκλοπαίδεια, εἶναι ἓνα σύμβολον διακριτικὸν ποὺ παρέχεται τιμῆς ἕνεκεν σ' ἀνθρώπους ποὺ προσέφεραν ἐξαιρετικὴν ὑπηρεσία.

Ἐἶναι μιὰ διάκρισις, ἡθικὴ, ἀλλὰ συνάμα καὶ ἀπλὴ, τιμητικὴ, ἀλλὰ κατὰ κάποιον τρόπον καὶ ἠθικὴ, εἶναι ἑκφρασις εὐγνωμοσύνης τοῦ συνόλου πρὸς τὸ ἄτομον καὶ παρότρυνσις πρὸς ἄλλα ἄτομα νὰ ἀρθῶν κ' αὐτὰ σὲ τὴν ἑξῆς τῶν περιστάσεων ὅχι γιὰ νὰ πάρουν, ἀλλὰ γιὰ νὰ δικαιωθῶνται παρασάμων.

Στὴν ἀρχαία Ἑλλάδα ἡ κοινωνία ἐξεδήλωνε τὴν εὐγνωμοσύνην της με ψηφίσματα ἢ με ἀνδριάντες. Στὴν Ρώμην προστέθη καὶ ἡ προσφορά δώρων, ὅπως συνήθως, με διακοσμήσεις. Στὸ Μεσαίωνα ὁρίσθη ἡ ἰδρισις τῶν Ἱπποτικῶν Ταγμάτων, τὰ ὁποῖα εἶχαν οὐσιαστικὰ διπλὸ σκοπὸ. Ὁ τιμώμενος δὲν ἔπαιρνε μόνον μίαν διάκρισιν, ἀλλὰ κ' ἓνα μικρὸν περιουσιακὸν δῶρον, ἓνα κομμάτι γῆς, παραδείγματός χάριν, ποὺ καμμιὰ φορὰ μπορούσε νὰ εἶναι... ὁλόκληρη ἀγορία.

Στὸν τόπο μας ἡ ἀτομικὴ παρασάμη ἐθεσίσθη γιὰ πρώτη φορὰ τὸ 1833 με τὴν ἰδρισιν τοῦ Τάγματος τοῦ Σωτήρος καὶ με συγχώνισιν πράγματι διαβάσει κανεῖς ἐκεῖνο τὸ ἔγγραφο, σὺν νὰ κοιτᾷ μέσα σ' ἓνα παλαιὸν καθρέφτην τοῦ καιροῦ:

«Συνταίνεται διὰ τὸ Βασιλεῖον τῆς Ἑλλάδος Τάγμα Ἀριστείας, τὸ ὁποῖον, φέρει τὸ ὄνομα Τάγμα τοῦ Σωτήρος, θέλει ἀνακαλεῖ τὴν μνήμην τῆς, θείας συνάρεσις, θανουσιῶς καὶ αἰσίως ἐκπεραιωθείσης σωτηρίας τῆς Ἑλλάδος».

Ἡμερομηνία:

Φύλλον Ἐφημερίδος Κυβερνήσεως ὑπ' ἀριθ. 19 τῆς 20ῆς Μαΐου 1833. Αὕτη εἶναι ἡ ἀφετηρία τῶν Ἑλληνικῶν Βασιλικῶν Ταγμάτων Ἀξίας καὶ Τιμῆς...

Κάποτε, ἓνας θαυμαστός κάποιος ἀρελῆς, ποὺ ἔφθασε σὲ Κάϊρο ἀπὸ τὴν κατεχομένη Ἑλλάδα τὸν καιρὸ τοῦ πολέμου, ἐξεπλάγη με τὰ διάσημα ποὺ εἶδε νὰ φοροῦν οἱ συνάδελφοί του ποὺ εἶχαν προηγηθῇ καὶ εἶχαν ἤδη καταταγῇ σὲν στρατὸ τῆς Μέσης Ἀνατολῆς:

—Ποὺ τὰ βρήκατε ὅλα αὐτὰ; ρώτησε κάποιον, ἓνα βράδυ στὴν καντίνα.

—Μανάνος Σάκ..., τοῦ ἀπήντησαν, νομίζοντας πὺς ἐρωτοῦσε ἀπλῶς ποὺ τὰ εἶχαν ἀγοράσει.

Ὁ νέος μας, με τὴν ἐντύπωση πὺς αὐτὴ ἦταν ἡ μόνη ἀπαιτούμενη διακρίσις, πῆγε τὸ ἄλλο πρωὶ σὲν κατὰστημα «Μανάνος» κ' ἀγόρασε μερικὰ ὄγδοα κορδέλλας διαφόρων χρωμάτων καὶ συνδυασμῶν, διὰ τὸ πῆγαινε σὲ μάτι. Κανένας δὲν τὸν ἐνόχλησε μέχρι τὸ τέλος τοῦ πολέμου, ἀλλὰ ἡ φράσις παρέμεινε ὡς συμβολικὴ σὲν στρατῶν τῆς Μέσης Ἀνατολῆς. Ὁταν ἀμφεβάλλαν δὲ τὴν ἀξίαν κάποιου ποὺ ἐμφανίζεταν με κανένα κανονικὸν παράσημο ἢ μετᾶλλον, ψιθύριζαν συμβολικά: «Μανάνος Σάκ!».

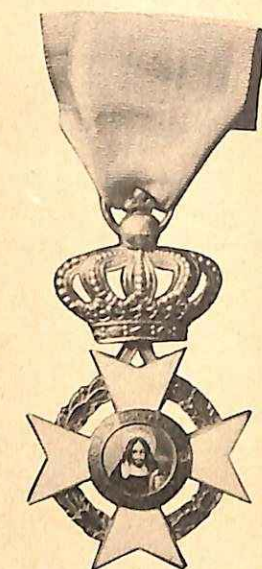
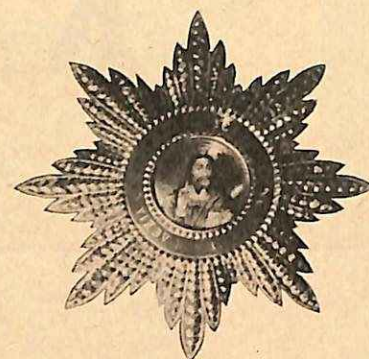
Σήμερα, βέβαια, τὰ πράγματα ἔχουν μῆτι καὶ πάλι σ' ἓνα δρόμο ἢ τουλάχιστον σ' ἓναν διάδρομο. Τὸ ὅλον θέμα τῶν παρασάμων χειρίζεται ἡ Διευθύνσις Ἐθνομνηστικῆς τοῦ Υπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, ἡ ὁποία, καθὼς

γινώσκουμε, ἔχει ἐπωμοσθῇ τὸ ἀχάριστο ἔργο τῆς ἱεραρχήσεως ἀνθρώπων, ἀξιωματῶν καὶ θεσμῶν σὲ μιὰ πρωτεύουσα σαφῶς ἀλλοπαρόστατης ἰδιοσυστάσεως. Πολλὰ καὶ σπουδαῖα κρύβονται, πράγματι, σὲ κείνα τὰ ντουλάπια. Ἐγγράφα καὶ διαπιστευτήρια καὶ ἀνακλητήρια γράμματα καὶ μικρὲς δηρικτὲς ροματισίνες ἀπὸ κείνες ποὺ συνηθίζον ν' ἀνταλλάσσουν μεταξὺ τοὺς οἱ διπλωμάται γιὰ τοῦ φύλλου τὸ πῆδημα. Ἀλλ' ἂν ἓνας μικρὸς ἀφηνίδιος σεισμός τάραιε ξαφνικὰ μερικὰ ἀπ' αὐτὰ τὰ ἐγγραφὰ καὶ συρτάρια, θὰ βλέπαμε νὰ ξεχύνεται ἓνας μικρὸς πατωλὸς σμάλτων καὶ χρυσαφιδῶν, κορδελῶν καὶ ἀσημένιων ἀστέρων, ποὺ ἀνασύρονται κάθε τόσο ἀπὸ τὴν σκοτεινιά τους καὶ στυλβώνονται καὶ ξεσκονίζονται γιὰ νὰ προσφερθοῦν (δαρεὰν φυσικὰ) σ' ἓναν ἀπερχόμενον πρέσβη, σ' ἓναν διερχόμενο ξένον ὑπουργό, σ' ἓναν ἐπίσημον φιλοξενούμενον.

Οἱ παρασημοφορούμενοι Ἕλληνες ὑπόμοι (μερικὲς ἐξαίρεσεις), γὰ ν' ἀποκτήσουν τὰ παράσημα ποὺ τοὺς ἀπονέμονται καταβάλλουν καὶ ἓνα μικρὸ χρηματικὸν ποσόν, 600-2.000 δρχ., πρᾶγμα ἴσως ποὺ ἐξηγεῖ γιὰτί ἀρκετοὶ σμικροὶ ποὺ δικαιούνται παρασάμων ποτέ δὲν τὰ ἐξήτησαν. Ἀς εἶναι. Σ' αὐτὸ δὲν φταίει ἡ Ἱπποσία, ἀλλὰ οἱ ἴδιοι οἱ παρασημοφορούμενοι ἢ μάλλον οἱ κληρονόμοι τους. Γιατί, ἐνῶ ὁ νόμος καὶ ἡ παράδοσις θεσπίζουν διὰ τὰ παράσημα, ἅμα τῷ θανάτῳ τοῦ τιμωμένου, ἐπιστρέφονται εἰς τὴν Ἀποθήκην Παρασάμων, στὴν πράξιν οἱ συγγενεῖς προτιμοῦν νὰ τὰ κρατοῦν ὡς ἀμνηστικά, γι' αὐτὸ ἄλλως τε καὶ θεσπίσθηκε αὕτη ἡ μικρὴ οικονομικὴ ἐπιβάρυνσις.

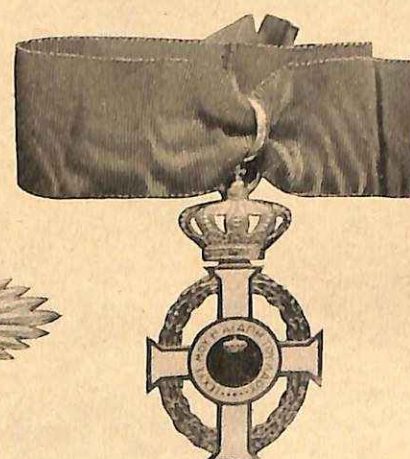
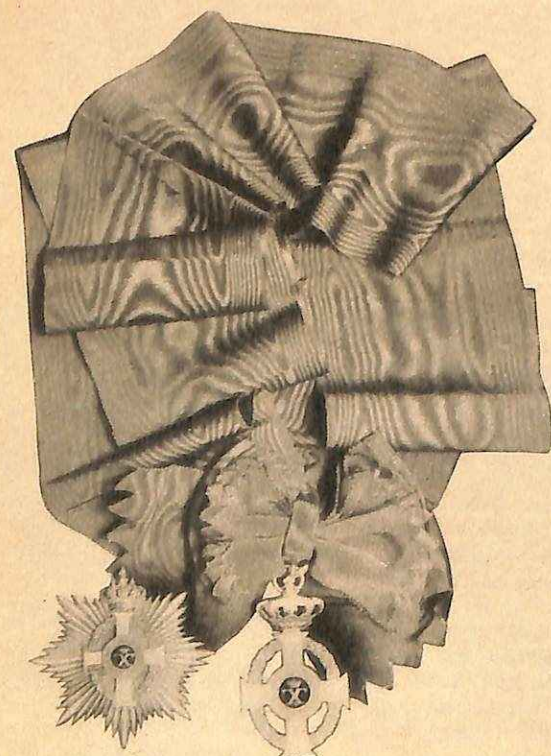
ΤΟ ΤΑΓΜΑ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ ιδρύθη τὸ 1833. Τὸ διάσημον, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν περιγραφὴν, «Ἡ δεξιὰ σου χεὶρ, Κύριε, δεδόξασται ἐν ἰσχύϊ», εἶχε ἀρχικὰ τὴν προτομὴν τοῦ Ὁθωνος, ἀργότερα δὲ τὴν περιγραφὴν, «Ἡ ἐν Ἀργεὶ Δ' τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσις αὐτῷ». Ἡ ταινία εἶναι γαλαζόχρωμη.

ΑΡΙΣΤΕΡΑ: Μεγαλόσταυρος. ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΟ: Ἀνώτερος Ταξίαρχος. ΑΝΩ: Σταυρός.

ΤΑΓΜΑΤΑ ΑΞΙΑΣ ΚΑΙ ΤΙΜΗΣ

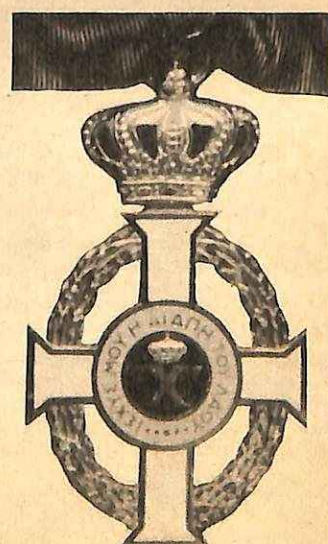
ΤΟ ΤΑΓΜΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΟΥ Α' ιδρύθη τὸ 1915 «διὰ τὴν ἀναμνηστικὴν τὴν ἐνδοξον Βασιλείαν τοῦ ἀειμνήστου Βασιλέως Γεωργίου τοῦ Α', τεθλασθεῖσαν διὰ τοῦ μαρτυρικοῦ αὐτοῦ θανάτου κατ' ἥν σιγμὴν ἐχαράσσοντο τὰ νέα ὄρια τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου».

ΑΡΙΣΤΕΡΑ: Μεγαλόσταυρος. ΑΝΩ: Ἀνώτερος Ταξίαρχος. ΔΕΞΙΑ: Σταυρός.

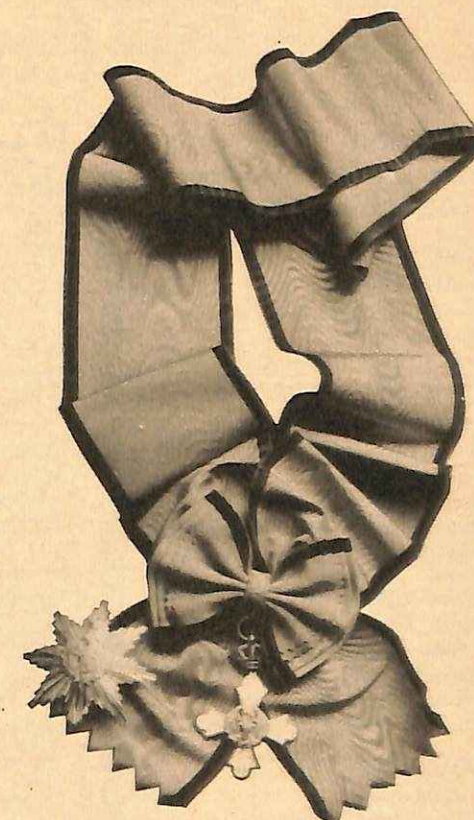
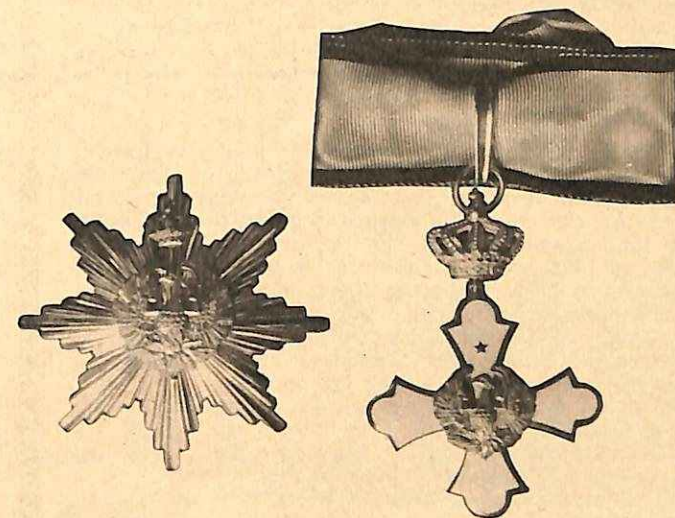
ΤΟ ΤΑΓΜΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α'

Τὸ μισὸ τοῦ σταυροῦ, περιστεμμένο ἀπὸ κλάδους δάφνης σὲ κόκκινο σμάλτο, φέρει τὴν περιγραφὴν ΕΙΣΧΥΣ ΜΟΤ Η ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ. Στὴν ὀπισθία ὄψη εἶναι χαραγμένες οἱ χρονολογίαι 1863 - 1913 πρὸς ἀναμνηστικὴν τὴν διαρκείαν τῆς βασιλείας τοῦ ἀειμνήστου Βασιλέως Γεωργίου Α'. Ἡ ταινία τοῦ εἶναι χρώματος θαλάσσιου ἐρυθροῦ.

ΔΕΞΙΑ: Μεγαλόσταυρος. ΚΕΝΤΡΟ: Ἀνώτερος Ταξίαρχος. ΑΝΩ: Σταυρός.

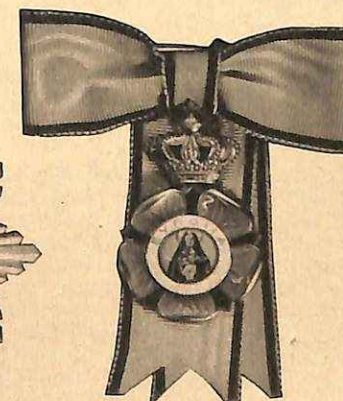
ΤΟ ΤΑΓΜΑ ΤΟΥ ΦΟΙΝΙΚΟΣ ιδρύθη μετὰ τὸ νομοθετικὸν διάταγμα τῆς 13 - 5 - 1926 πρὸς φέρει τὴν ὑπογραφήν «Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ, ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ, Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ, ΤΑ ΜΕΛΗ». Ἡ ταινία τοῦ Τάγματος τοῦ Φοίνικος εἶναι κίτρινη καὶ μαύρη.

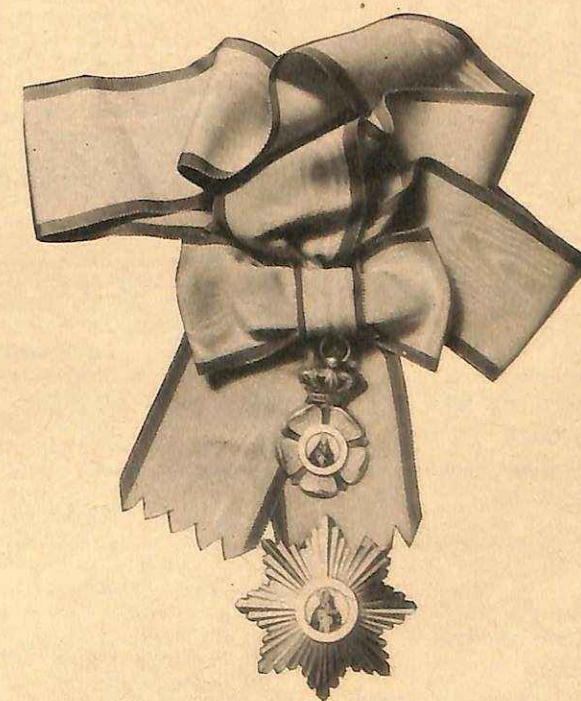
ΤΟ ΤΑΓΜΑ ΕΥΠΟΙΙΑΣ

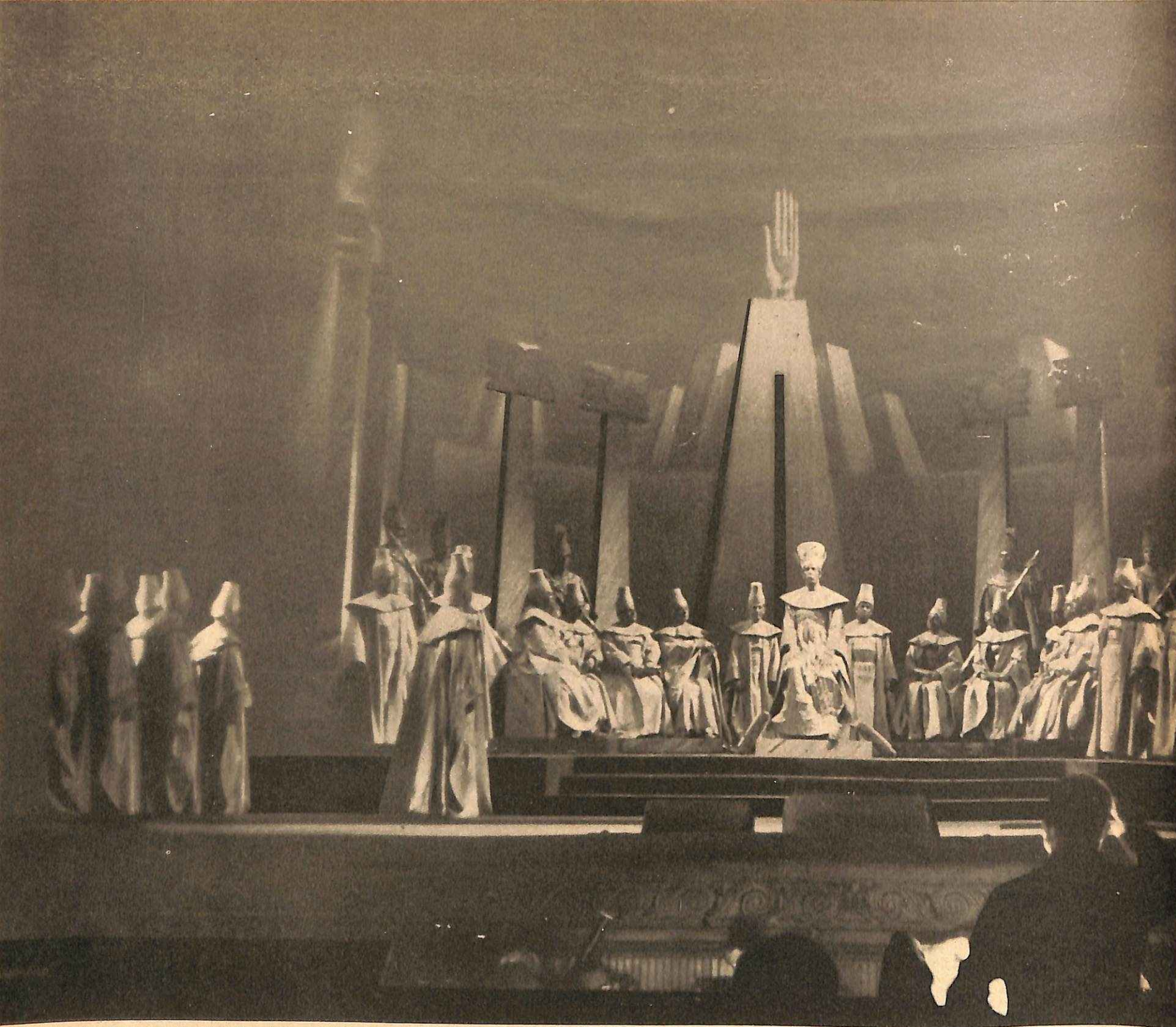
ΤΟ ΤΑΓΜΑ ΕΥΠΟΙΙΑΣ ἐθεσπίσθη μετὰ τὸ Ν. Δ. 684 τῆς 7 - 5 - 1948. Σ' αὐτὸ καταλέγονται «Ἑλληνίδες ὑπὸ τοῦ ὅρου ὡς καὶ ἀλλοδαπαὶ τοιαῦται διὰ παρασχεθείσας καλὰς ὑπηρεσίας τῇ Πατρίδι, ὡς καὶ διὰ πράξεις φιλάνθρωπίας, ἐπίδοσον εἰς τὰ γράμματα καὶ τὰς τέχνας».

ΔΕΞΙΑ: Μεγαλόσταυρος. ΚΕΝΤΡΟ: Ἀνώτερος Ταξίαρχος. ΚΑΤΩ: Σταυρός.

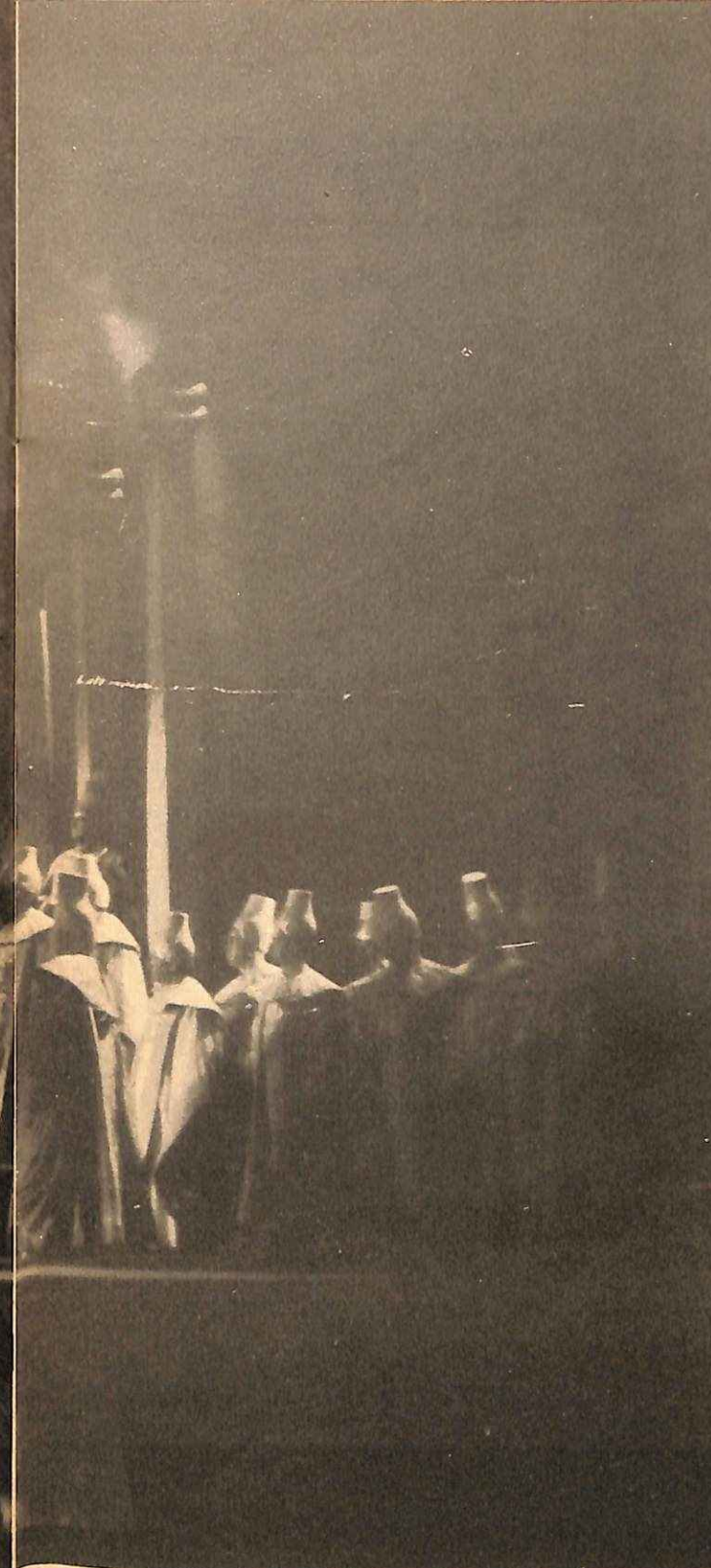

Ἦταν αὕτη μία ἐπιθυμία τοῦ ἀειμνήστου Βασιλέως Γεωργίου Β' τὴν ποτε ἐξασπλήρωσεν ὁ Βασιλεὺς Παύλος, μόλις τὸ ἐπέτρεψαν αἱ περιστάσεις. Ἡ ταινία εἶναι μεταξωτὴ, κυματοειδής, χρώματος σιτόχρου μετὰ λεπτῆς κυανῆς ραβδώσεως.

Η ΧΡΥΣΗ ΑΥΛΑΙΑ ΑΝΟΙΞΕ: ΕΝΑ ΘΕΑΜΑ ΠΟΥ ΕΝΤΥΠΩΣΙΑΖΕΙ ΜΕ ΤΟΝ ΠΛΟΥΤΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΚΡΙΒΕΙΑ ΤΟΥ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ. ΕΝΑ ΘΕΑΜΑ ΟΜΩΣ ΠΟΥ ΘΕΑΤΡΟ

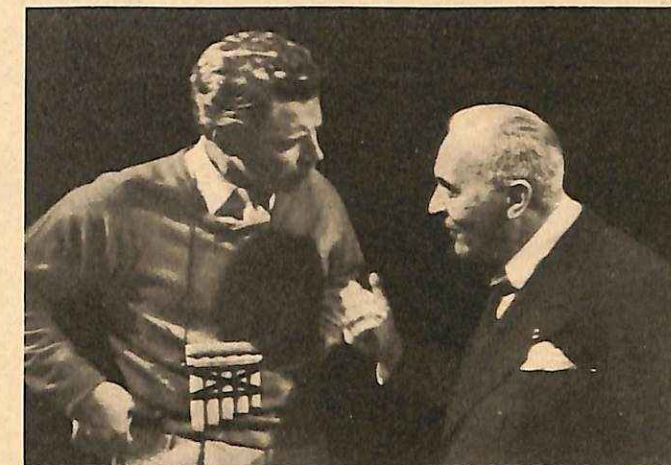
ΧΡΕΙΑΣΤΗΚΕ ΕΝΑΜΙΣΥ ΧΡΟΝΟ ΑΔΙΑΚΟΠΗΣ ΠΡΟΕΡΓΑΣΙΑΣ

ΠΡΙΝ ΑΡΧΙΣΟΥΝ ΤΑ ΧΕΙΡΟΚΡΟΤΗΜΑΤΑ

ΟΙ "ΕΙΚΟΝΕΣ" ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΟΥΝ ΠΩΣ ΑΝΕΒΑΙΝΕΙ ΜΙΑ ΟΠΕΡΑ Σ' ΕΝΑ ΑΠΟ ΤΑ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑ ΚΑΙ ΠΙΟ ΦΗΜΙΣΜΕΝΑ ΘΕΑΤΡΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ — ΣΤΟ "ΜΕΤΡΟΠΟΛΙΤΑΝ"

Για λίγα δευτερόλεπτα ακόμα θ' ακούγονται τὰ ὕστατα χειροκροτήματα καὶ καθὼς στὴν ἀστραφτερὴ αἴθουσα θ' ἀπλώνεται ἓνα βουητὸ ἀπὸ τὰ πρῶτα σχόλια τῶν θεατῶν, ἡ χρυσὴ αὐλαία θὰ πέσει... "Ενας ἀκόμα θρίαμβος. Μιὰ ἀκόμα πρεμιέρα. Μιὰ ἀκόμα μέρα πού ἦταν σταθμός: τὸ «Μετροπόλιταν», ἓνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα λυρικά θέατρα τῆς γῆς, κλείνει ἔτσι ἓνα κεφάλαιο πού ἀνοίξε

ἔδω καὶ ἐνάμισυ χρόνο... "Ἀς πάρουμε, ὅμως, τὰ πράγματα ἀπὸ τὴν ἀρχὴ καὶ ἄς δοῦμε τί προηγείται, τί στάδια περνάει, τί χρειάζεται νὰ γίνη, γιὰ νὰ φτάσουμε στὸν ἀποψινὸ θρίαμβο. Μὲ ἄλλα λόγια, ἄς παρακολουθήσουμε μέρα πρὸς μέρα, φάση πρὸς φάση, πῶς ἀποφασίζεται, πῶς ὀργανώνεται καὶ πῶς ἀνεβαίνει μιὰ ὅπερα στὸ «Μετροπόλιταν».

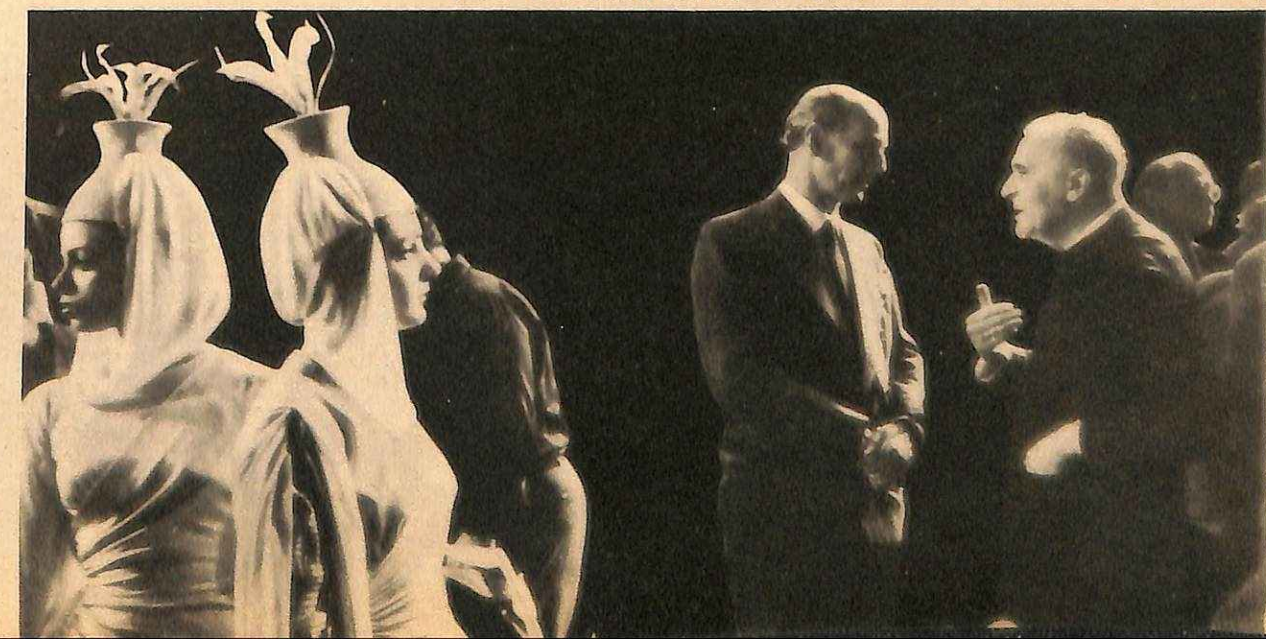

ΟΙ ΣΚΗΝΙΚΕΣ ὑποδείξεις, μὲ βάση τὸν συνδυασμὸ ἡθοποιίας καὶ μουσικῆς ἐρμηνείας, ἔρχισαν. Θὰ ἀναλυθῇ ὁ ρόλος καὶ θὰ διερευνηθῇ ἡ μουσικὴ. "Ἔτσι μόνο τὸ ἀποτέλεσμα θὰ εἶναι αὐτὸ πού ἐπιδιώκει κάθε σύγχρονο λυρικό θέατρο: ἀκρόαμα καὶ θέαμα σὲ ἀπόλυτη αἰσθητικὴ πληρότητα.

ΟΙ ΜΟΥΣΙΚΕΣ δοκιμὲς γίνονται μὲ τὴ συμμετοχὴ τοῦ ἴδιου μαέστρου πού θὰ διευθύνῃ στὶς παραστάσεις καὶ διαρκοῦν ἓνα περίπου δίμηνο.

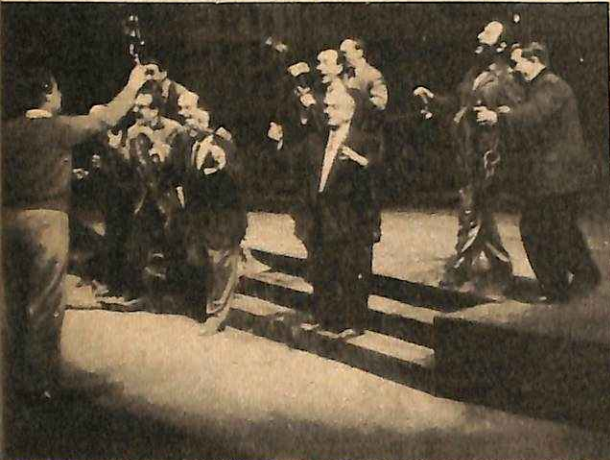
ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ καὶ μαέστρος σὲ συνεχὴ συνεργασία μ' ἓνα μοναδικὸ σκοπό: τὸ «πλήρες θέαμα», τὴν ὑψηλὴ ποιότητα τῆς σκηνικῆς δημιουργίας.

Δέν αρκεί μόνον ή φωνή - άπαραίτητη κι ή δραματική υπόκριση

ΟΙ ΣΚΗΝΕΣ τοῦ συνόλου ἄρεσαν
πολύ. Πειθορχημένες, όμοιογενείς,
ώργανωμένες. Χρειάστηκαν όμως...

...ΕΞΑΝΤΛΗΤΙΚΕΣ πρόδες και δο-
κιμές άπειρες φορές και με πολλούς
τρόπους για νά επιτευχθή τὸ τέλειο.

Ο ΦΩΤΙΣΜΟΣ, ύπολογισμένος σο-
φά, άπετέλεσε ένα άκόμη παράγον-
τα τής επιτυχίας. Τά σκηνικά και
τά κοστούμια κέρδισαν σέ επιδητι-
κότητα και ή έρμηνεία σέ δάθος.

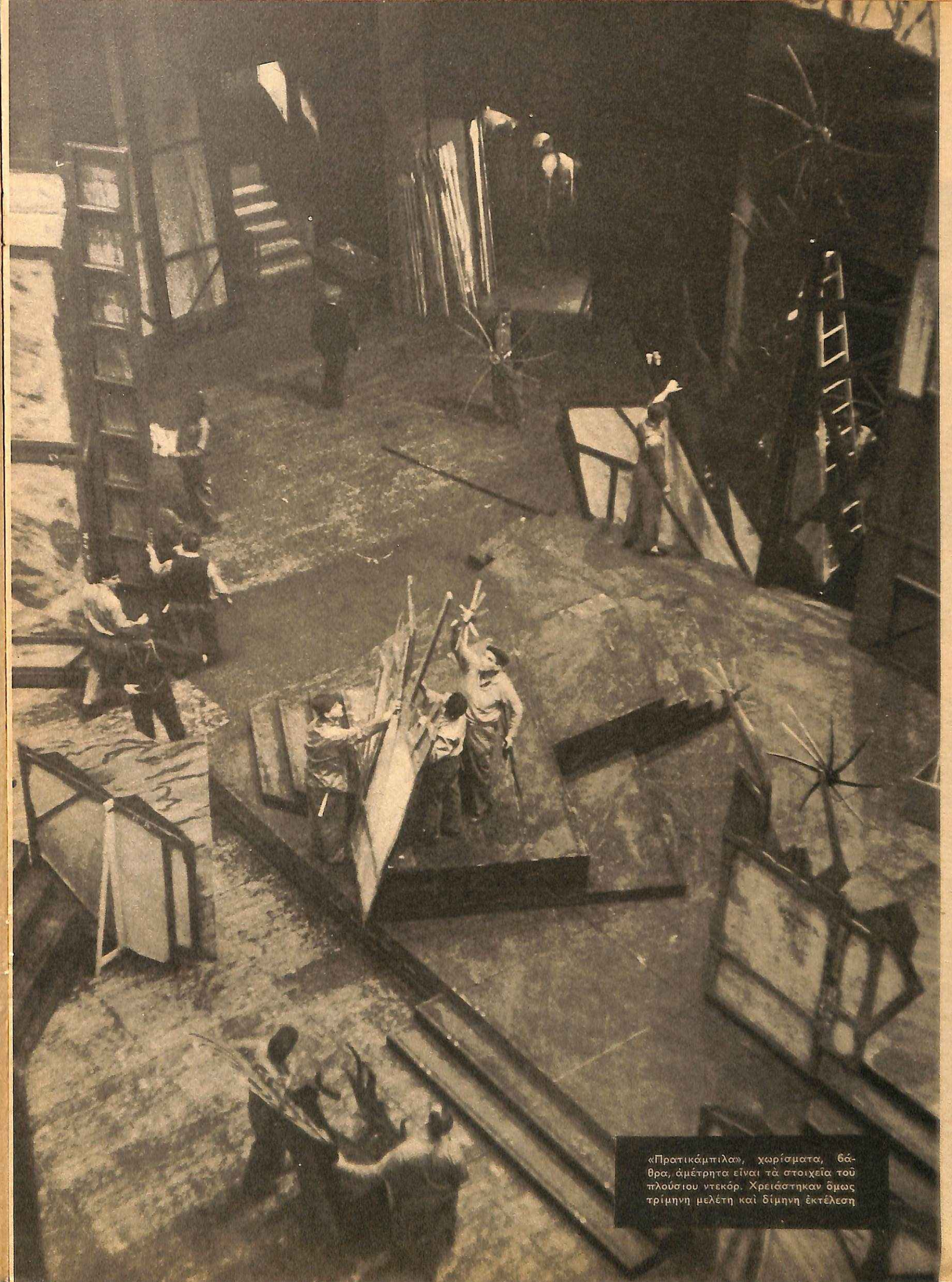
Αὐτή τή χρονιά θά έωρταζότανε παντοῦ τὸ «Έτος Μότσαρτ». Έτσι, πρίν
ἀπό 18 μήνες, ή διεύθυνση τής «Μετροπόλιταν» άπεφάσισε νά επιλέξη ένα ἀ-
πό τὰ ἀντιπροσωπευτικώτερα έργα τοῦ μεγάλου μουσουργοῦ, για νά δώση ένα
«παρών» στή διεθνή αὐτή έκδήλωση. Προκαώρισε τήν ήμερομηνία τής παρου-
σίαισώς τοῦ «Μαγεμένου Αὔλου» και προχώρησε ύστερα ἀπό συσκέψεις, μελέ-
τες και έρευνες στὸν όρισμό τοῦ μαέστρου, τοῦ σκηνοθέτου, τοῦ σκηνογράφου
και τῶν εκτελεστῶν.

Αὐτή τή φορά άπετάθησαν στὸν διευθυντή όρχήστρας Μπρούνο Βάλτερ,
εἰδικὸ μελετητὴ τοῦ Μότσαρτ. Μαέστρος διεθνούς φήμης και έμπνευσμένος έρ-
μηνευτὴς τῶν πιὸ δύσκολων έργων, έκλήθη νά προσφέρει τή δοξεία του σ' αὐ-
τὴ τήν έκδρυση. Μαζύ του θά συνεργαστοῦν οἱ Χέρμπερτ Γκράφ και Ρούντολφ
Μπίνγκ, πού θά αναλάβουν τή σκηνική έρμηνεία και επεξεργασία τοῦ «Μαγε-
μένου Αὔλου». Ο Χάρρυ Χόρνερ, τέλος, μετεκλήθη ἀπὸ τὸ Χόλλυγουντ εἰδικά
για τὰ σκηνικά και τὰ κοστούμια τής όπερας αὐτῆς, πού εκτυλίσσεται σέ μυ-
θικά χρόνια και τόπους παραμυθιοῦ. Μία πρώτη συνεργασία και ή μελέτη τῶν
ἀναγκῶν και τῶν προοπτικῶν, καθῶς και ὁ καθορισμός τής αίσθητικῆς γραμ-
μῆς πού θά ακολουθήθῃ, κλείνουν τήν πρώτη αὐτή φάση προετοιμασίας.

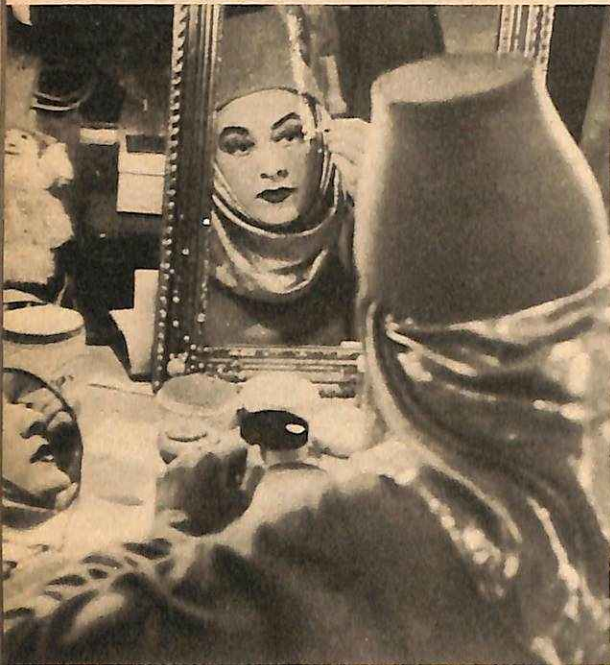
Τὸ δεύτερο στάδιο άρχισε με τὸ ξεδιάλεγμα τῶν εκτελεστῶν. Τὰ κριτήρια
για τήν τελική επιλογή ήταν τὰ ἑξῆς: Πρίν ἀπ' όλα οἱ έρμηνευταί έπρεπε νά
συνδυάζουν φωνή και ήθοποιία. Για κάθε μοντέρνο λυρικό θέατρο, τὰ δύο αὐτὰ
στοιχεῖα εἶναι ἀλληλένδετα. Μία καλή ή έστω πολὺ καλή φωνή δέν άρκει. Πρέ-
πει νά συνοδεύεται, ἐφ' ὅσον πρόκειται για όπερα, ἀπὸ έρμηνευτικές δυνατώ-
τητες, πού νά ἀποδίδουν ὅλη τήν τραγικότητα τής καταστάσεως και τὸ σπα-
ραγμὸ τῶν ήρώων. Τὸ πᾶν δέν εἶναι νά εκτελεσθῇ καλὰ μία ᾄδια. Η έκφραση,
ή πλαστικότητα τής κινήσεως, οἱ σωστοί τוניσμοί τής πιθανῆς ἐνδιάμεσης
πρόζας, θά δώσουν τὸ ὠλοκληρωμένο ἀποτέλεσμα.

Έξ ἄλλου, αὐτὴ καθ' ἑαυτὴ ή εμφάνιση τῶν εκτελεστῶν και ή ηλικία τους
θά ἀποτελέσουν τὰ ὑπόλοιπα κριτήρια για τήν τελική επιλογή. Τὸ αἰώνιο προ-
γούλι και τὰ εὔτραφῃ μάγουλα, πού κοσμοῦν τίς κοντόχοντρες πριμαντόνες και
πού ἀφελῶς μία ξεπερασμένη λυρική σκηνή ἀλλοῦ μᾶς ἐμφανίζει σὰ δείγματα
μῆς δῆθεν «νεανικότητος», ἐδῶ ἀποτελοῦνε ἀνυπέρβλητα ἐμπόδια. Οἱ έρμη-
νευταί πρέπει νά ἀποσπένουν γοητεία. Νά ἔχουν λάμψη και σκηνική άνεση. Πα-
ράλληλα όμως πρέπει νά εἶναι νέοι. "Αν δέν πρόκειται για μία μοναδική στὸν
κόσμο φωνή, κατ' οὐδένα τρόπο επιτρέπεται νά ἔχουν ξεπεράσει τὰ τριαντα-
πέντε. Τὸ ἀκροατήριό —και αὐτὸ ή διεύθυνση μῆς δεκαετίες, πολλές
φορές, έρμηνεία ἐνός ρόλου ἀπὸ τὸν ἴδιο καλλιτέχνη. Η φωνή, πολὺ περισσό-
τερο ἀπὸ τήν πρόζα, δέν συγχωρεῖ. Ο χρόνος, ἀτεγκτος, χτυπᾷ καίρια: κου-
ράζει και τὸν καλλιτέχνη και τὸ κοινό, πού ζητᾷ τήν ἀνανέωση... Έτσι και
οἱ ὀχτῶ βασικοί έρμηνευταί, πού ξεδιαλέχτηκαν για τὸν «Μαγεμένο Αὔλο», ἤ-
ταν δοκιμασμένοι τραγουδισταί ὅσο και δοκιμασμένοι ήθοποιοί. Καί ήταν νέοι...

Και πρίν ἀπ' όλα άρχισαν οἱ πρώτες μουσικές δοκιμές. Ένας-ένας, οἱ
εκτελεσταί θά συνεργασθοῦν με τὸν μαέστρο. Ο Μπρούνο Βάλτερ τοὺς ἀναλύει
μουσικά τὸ ἔργο. Τοὺς βοηθᾷ νά κατανοήσουν τίς ἰδέες του για τὸ «τέμπο»
και τὸ θαυότερο νόημα τοῦ ρόλου τους. Κάτοχος τοῦ έργου, πολὺ πρίν ἀναλά-
βῃ τή διεύθυνσή του, δέν διατάζει νά συζητήση μαζύ τους για τὸν συνθέτη, τήν
όπερα ή τὸ μουσικὸ μέρος τοῦ καθενός. Στὴν ἀρχή —πιανίστας ἄριστος ὁ
ἴδιος— τοὺς συνοδεύει στὸ πιάνο προσωπικά και ἀργότερα ἐποπτεύει στίς

«Πρατικάμπιλα», χωρίσματα, δά-
θρα, άμέτρητα εἶναι τὰ στοιχεῖα τοῦ
πλούσιου ντεκόρ. Χρειάστηκαν όμως
τρίμηνη μελέτη και δίμηνη εκτέλεση

ΜΙΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ματιά στον καθρέφτη, ένα διόρθωμα του μακιγιάζ, όχι τόσο από ανάγκη, όσο από το τράκ της πρεμιέρας.

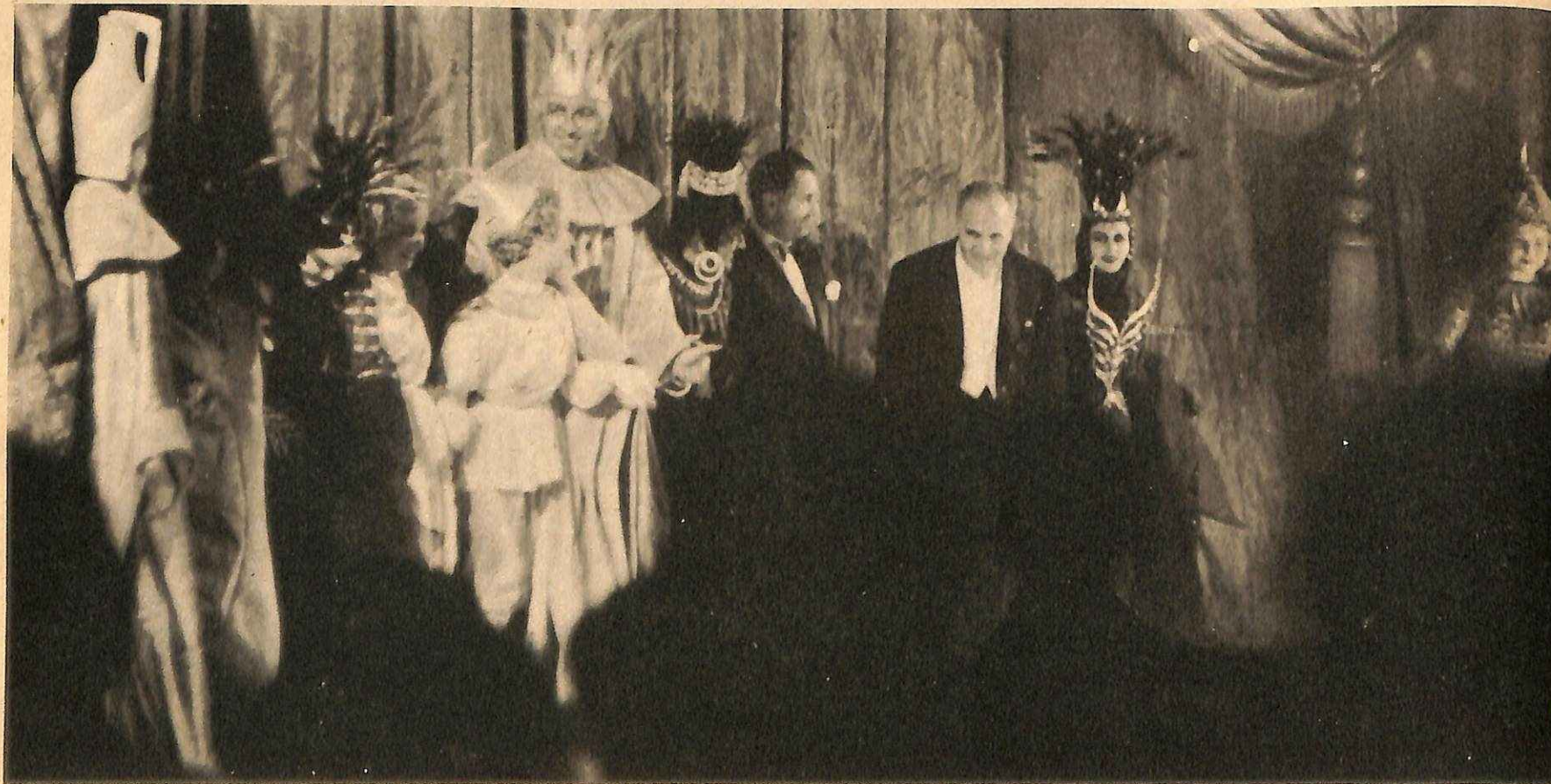
ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ του έργου είναι μυθικά. Έτσι ή εμφάνισή τους πρέπει να είναι εξωλογική. Η κατεύθυνση που δόθηκε στο μακιγιάζ άπαίτησε ειδική μελέτη κ' εκτελέστηκε με πολλή φροντίδα

ΟΥΡΑ πριν από την παράσταση: Οί πιστοί του είδους, και ιδιαίτερα οί θαυμαστές του Μότσαρτ νέοι, συνωστίζονται στην είσοδο, που οδηγεί στον τελευταίο έξωστη. Έφ'οδίο τους δεν είναι το θραδινό ένδυμα και ή κοσμική εμφάνιση, αλλά ή αγάπη στην καλή μουσική, ή γνώση της και ή πίστη τους στην όπερα, ή όποία, γι' αυτούς, δεν πέθανε.

Ο «ΟΔΗΓΟΣ ΣΚΗΝΗΣ» —γι' άλλους ό «έγκέφαλος της παραστάσεως» και γι' άλλους ό «έπιλοχίας, μάνα του λόγου»— γνώστης της μουσικής, της σκηνοθεσίας, του έργου, έτοιμος τώρα να δώση το σύνθημα της μάχης.

ΚΑΙ Η ΜΑΧΗ ΚΕΡΔΗΘΗΚΕ. ΤΟ ΚΟΙΝΟ ΧΕΙΡΟΚΡΟΤΕΙ Μ' ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΜΟ. ΕΠΙ ΣΚΗΝΗΣ ΟΛΟΙ ΟΙ ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ ΤΟΥ ΘΡΙΑΜΒΟΥ, ΠΟΥ ΧΡΕΙΑΣΤΗΚΕ

Τά καδρόνια, ή τσόχα, ό γύψος, οί σιδερένιοι σκελετοί, τά φθηνά ύφάσματα στα χέρια του σκηνογράφου δά γίνουν μαγικά σύμβολα

πρόδες που θα κάνουν με τον ειδικά επιλεγμένο «ακουμπανιέρ» και που προηγούνται των άλλεπάληλων δοκιμών με την ορχήστρα.

Παράλληλα, όμως, προχωρούν και οί σκηνικές πρόδες. Ο σκηνοθέτης, γνώστης πρόζας και μουσικής, κατευθύνει τους ηθοποιούς-τραγουδιστές, κάνοντας μια συστηματική ανάλυση καταστάσεων, χαρακτηρισμών, ιστορικών δεδομένων και ρόλων και υποδεικνύοντας τους σωστούς τονισμούς. Η πείρα και οί περιγρημένες του τον επιβάλλουν —όπως και τον μαέστρο— στη συνείδηση των εκτελεστών, που βλέπουν ότι κάθε στιγμή είναι έτοιμος να τους δώση τις πρέπουσες λύσεις σε όποιοδήποτε θέμα αναφυή, μια που, εκτός από τις αναμφισβήτητες σκηνοθετικές του Ικανότητες, έχει και βαθιές γνώσεις μουσικής. Αν ύστερούσε στο ένα από τα δυο αυτά Ισότητα σκέλη της παραστάσεως, τότε το πράγμα θα ήτανε μονομερές και, βέβαια, καμμία Όπερα του κόσμου, που σέβεται τον εαυτό της, δεν θα χρησιμοποιούσε ποτέ σκηνοθέτη που θα χόλαινε καλλιτεχνικά. Άλλιώς, το άκρόαμα-θέαμα θα κούτσαινε κι αυτό.

Τέλος, ό σκηνογράφος-ένδυματολόγος, μετά από άλλεπάληλες σασκέψεις με τους παράγοντες της παραστάσεως (τον μαέστρο, τον σκηνοθέτη και τον

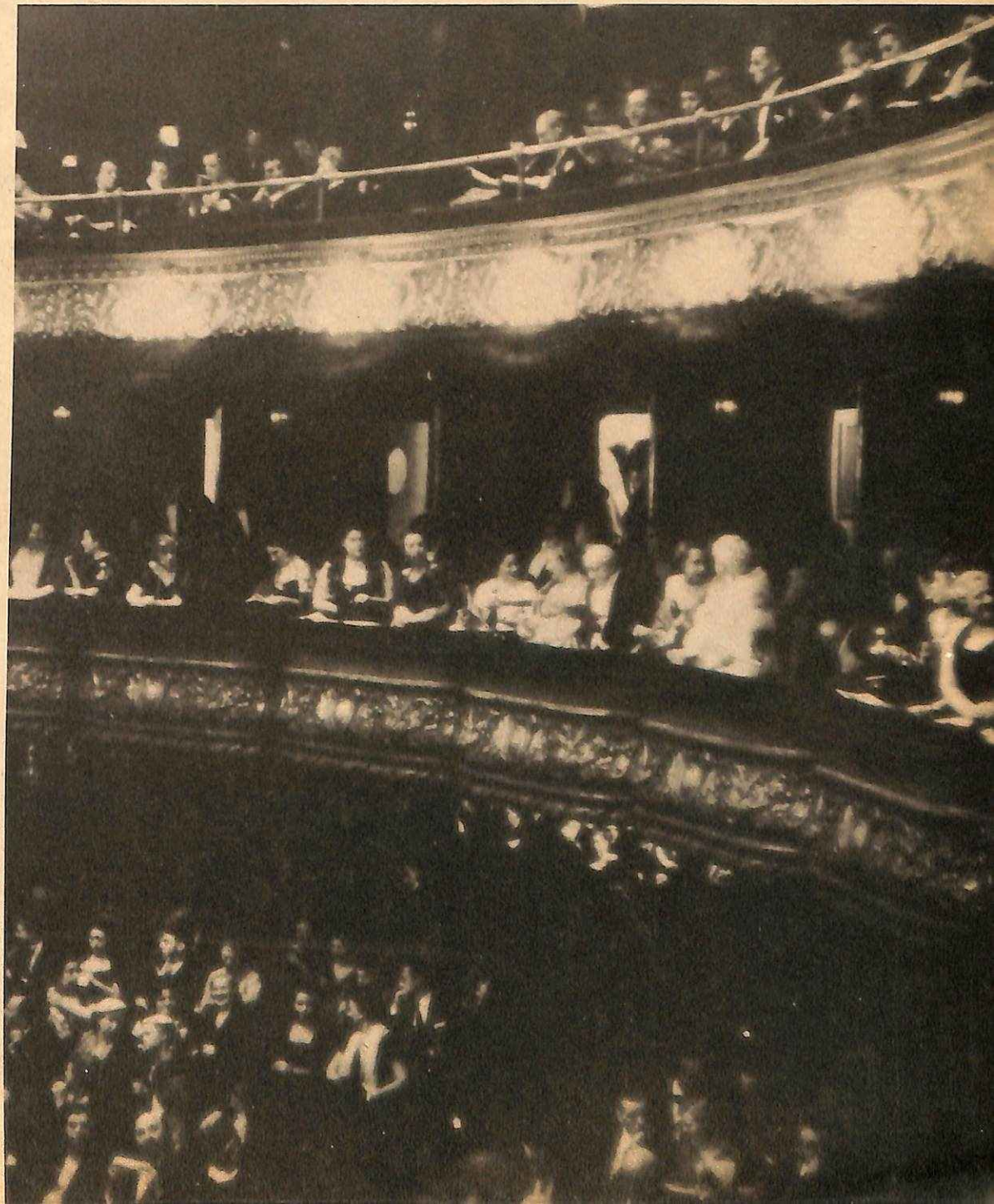
διευθυντή του θεάματος, όχι βέβαια και τους τραγουδιστές, έστω και τους πρωταγωνιστές, που είναι απλώς ταλαντούχα, αλλά μόνον εκτελεστικά όργανα) θα συγκεντρώση τους έπικεφαλής των συνεργείων, τα όποια διευθύνει. Ζωγράφοι, έλαιοχρωματιστάι, μηχανικοί σκηνής, μαραγκοί, ράπτριες, ηλεκτρολόγοι έχουν πάρει μακέτες και σχέδια και εργάζονται πυρετωδώς.

Οί άπαιτήσεις του «Μαγεμένου Αύλου» είναι μεγάλες. Έπιβάλλεται να ζωντανέψη μια μαγική έποχή κ' ένας κόσμος θαυμαστός, που τοποθετούνται στη διασταύρωση του παραμυθιού και του θαύματος του νοήματος της ζωής. Η δυαδική αυτή αισθητική ύποχρωση αναγκάζει τον σκηνογράφο —όπως άλλωστε και όλους τους παράγοντες της έρμηνείας και του ανέδασματος του έργου— να δώση μια μάχη διμέτωσης: Από τη μια να προσφέρη την έντυπωσιακή θαυματικότητα που θα κερδίση τον άδση κι από την άλλη να στυλιζάρη όλα τα όπτικά στοιχεία, ώστε, με την αφαίρεση και την ιδιαίτερη διαρύτητα που θα τους προσδώση, να γίνουν σύμβολα.

ΙΩΝ ΝΤΑ-Ι-ΦΑΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 44

ΣΕ ΛΙΓΑ ΛΕΠΤΑ ΘΑ ΣΒΗΣΟΥΝ ΤΑ ΦΩΤΑ. Η ΠΡΕΜΙΕΡΑ —ΜΕΓΑΛΟ ΚΟΣΜΙΚΟ ΓΕΓΟΝΟΣ— ΑΡΧΙΖΕΙ

ΤΟ ΣΗ ΜΕΛΕΤΗ, ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ, ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ

Αίμα στο χιόνι

Μυθιστόρημα της Χίλντας Λώρενς

2

ΠΕΡΙΛΗΨΗ: Ο Μάρκ, ιδιωτικός ντετέκτιβ, φτάνει στο σπίτι των Μόρεϊ, μία άραία άρχοντική κατοικία χτισμένη επάνω σ' ένα λόφο, όπου μένει ο κ. Στόνμαν, ένας παράξενος γέρος, που του έγραψε ότι θέλει να τον προσλάβει ως γραμματέα του. Ο Στόνμαν φαίνεται ανήσυχος και τρομαγμένος όταν υποδέχεται τον ντετέκτιβ.

Λυποῦμαι... λυποῦμαι πολύ που δεν μπορέσα να σε υποδεχτώ προσωπικά χτές τη νύχτα, είπε ο Στόνμαν. Θα σου φάνηκε αυτό εξαιρετικά παράξενο. 'Αλλά ή αλήθεια είναι... ήμουν πολύ θύμα μιάς... κρίσης μου.

«Πού έχει το σήμα μιάς μετωπιάς», σκέφτηκε ο Μάρκ. 'Αλλά είπε δυνατά: —'Ω, δεν πειράζει!

—Και λυπήθηκα πάρα πολύ που έμαθα πως ήρθες με τα πόδια απ' το σταθμό. Περασμένες, δεν είν' έτσι... 'Αν μās είχας μόνο τηλεγραφήσει — δεν είμαστε άγριοι, εδώ — θα έρχόταν κάποιος να σε πάρει! Κ' έτυχε τ' αυτοκίνητο να πάει στο σταθμό για να φέρει μ' απ' τις υπηρεσίες. 'Αλλά κανείς δεν θυμάται να σε ελθε.

—Σεχάστε το, είπε ο Μάρκ αδιάφορα. Μου άρεσει να περπατώ. Πάντοτε περπατώ όταν έχω μια παραξενιά πόλη για μια παράξενη δουλειά. Μ' αρέσει να ξέρω που βρίσκομαι! Στη δουλειά μου ετοιμάζουμε πάντα δυο έξοδους, μία νοσηλεύει και μία ανορθόδοξη...

—Αυτό που λες δεν είναι καθόλου ευγενικό! (Ο Στόνμαν φαινόταν έτοιμος να κλάψει.) 'Ασφαλώς, δεν υπάρχει τίποτα το παράξενο σ' αυτή τη δουλειά! Σου εξήγησα πολύ καθαρά. 'Εγραψα όλες τις λεπτομέρειες! Είναι κάτι πολύ απλό!

—Ναι, αυτός είναι ο λόγος που ήρθα. 'Η απλότης της δουλειάς μ' έκανε... (Ο Μάρκ ξαναχαμογέλασε.) Κοιτάξτε, είπε, περνάτε τον χει-

μώνα εδώ με κάτι πολύ παλιούς φίλους σας, που λέγονται Μόρεϊ. Αυτοί οι Μόρεϊ νοίκιασαν το σπίτι από κάποιον. Έχουν δυο κορίτσια και κρίνοντας απ' την όψη του διαμπίου, πρέπει να έχουν και πολλά λεφτά επίσης.

—Σούτ, όχι τόσο δυνατά, παιδί μου... (Ο Στόνμαν έσκυψε απ' την καρέκλα του, γά να δει καλύτερα τις κουρτίνες που σκέπαζαν την πόρτα του χώλου). Δεν είναι, ξέρεις, πολύ όμοιο να μιλάς γά χρήματα κρινόντας από τα... αντικείμενα! Είναι πολύ καλύτερο να λες πως έχουν καλό γούστο. 'Αλλά... είσαι πολύ παρατηρητικός!

—Ναι. Μόλις τώρα παρατήρησα πως κοιτούσατε ανήσυχα προς την κατεύθυνση της πόρτας. Δεν είναι κανείς εκεί τώρα. Προσέχω εγώ.

Ο Στόνμαν φάνηκε πειραγμένος.

—Κοιτάξτε... γιατί μου φάνηκε πως ένοιωσα κάποιο ρεύμα! 'Αλήθεια, είσαι απότομος... 'Αλλά μου αρέσει αυτό, μου αρέσει αυτό. 'Η ελπίσιν είναι είναι θαυμάσιο πράγμα... Λοιπόν, τί έλεγες;

—'Ελεγα κάτι κακόγουστο γά τα χρήματα, αλλά μου φαίνεται πως μπορώ να συνεχίσω. Μου προσφέρετε πάρα πολλά χρήματα για τη δουλειά που θέλετε να κάνω, κ. Στόνμαν. Αυτό με ανησυχεί, είναι υπερβολικά εύκολη δουλειά. 'Η ελπίσιν είναι μου πάλι... Πρόκειται να ζήσω δωδω μ' εσύ και να γράφω στην τηλεγραφία, σαν ένα μέλος της οικογένειάς, και το μόνο που θα έχω να κάνω είναι λίγη στενογραφία το πρωί και λίγη γραφομηχανή το απόγευμα. Και θα κερδίζω εβδομηνταπέντε δολάρια την εβδομάδα. Αυτό φαίνεται απλό σ' εσάς;

—'Αγαπητό μου παιδί, και θέβαια είναι απλό! Θα σε κρατώ πολύ ασυχολημένο, θα δής! Δεν θα έχεις στιγμή ελεύθερη! 'Αλλά όταν θα γνωρίσεις τους Μόρεϊ θα είσαι έντελως ευτυχισμένος, το ξέρω!

Τα μάτια του Μάρκ περιεργάζονταν πάλι το διαμπίου. Δεν φαινόταν ν' άκουει.

—Αυτό είναι ένα όμοιο πορτραίτο, είπε τυχαία. Έννοώ αυτό που είναι πάνω απ' το τραπέζι. Ποιά είναι;

Ο Στόνμαν δεν γύρισε να δει. 'Εξακολουθούσε να έχει τα μάτια του καρφωμένα πάνω στο πρόσωπο του Μάρκ.

—Αυτή είναι η Λώρα — ή κ. Μόρεϊ, είπε. Θα σου άρεση, θα σου αρέσει πάρα πολύ! Κ' εκείνη θα σε συμπαθήσει! Θα γίνετε σπουδαίοι φίλοι, σπουδαίοι φίλοι. Θα την κάνεις να ευθυμίζει και τότε θα γίνουμε όλοι ευτυχισ... Φοβάμαι πως βρίσκεται τη ζωή της εξοχής λιγάκι καταθλιπτική, ή δύστυχη νέα!

—Δεν είχε κατάθλιψη όταν της έκαναν αυτό το πορτραίτο, είπε ο Μάρκ. Φαίνεται πολύ ευτυχισμένη σ' αυτό. Είναι έργο του Ντικρονά, δεν είν' έτσι; Ξέρω την τεχνικότητα του πολύ καλά. Παράξενο μέρος για να βρης έναν Ντικρονά, στην κορυφή ενός άμερικανικού βουνού!

Ο Στόνμαν μισόκλεισε τα μάτια του.

—Και ποιά είναι η ιστορία που κρύβεται πίσω απ' τον Ρενουά, που κρέμεται πάνω απ' το τζάκι; Αυτός είναι κάτι καινούργιο για μένα... Νόμιζα πως ήξερα κάθε Ρενουά που υπάρχει σ' αυτό τον τόπο, αλλά ποτέ δεν τον είδα αυτόν, ούτε σ' ένα κατάλογο. Ποιανού είναι; Ακούσας;

—Δικός μου; (Ο Στόνμαν φάνηκε ευχαριστημένος.) 'Αγαπητό μου φίλε, μακάρι να ήταν. 'Αλλά δλ' αυτά τα όμοια πράγματα ανήκουν στη Λώρα. Ζωγραφίζει λιγάκι κ' η ίδια και αγαπά πολύ τους πίνακες.

—Χρειάζεται κάτι παραπάνω από αγάπη για ν' αποκτήσεις ένα τέτοιο πίνακα, είπε ο Μάρκ άναστενάζοντας.

Κοιτάζε το ρολόι του και συνέκρινε την ώρα μ' εκείνη που έδειχνε το μαρμάρινο ρολόι πάνω στο τζάκι. Με την άκρη του ματιού του είδε τα χέρια του Στόνμαν να τρέμουν πάλι. 'Αποράσισε να τελειώνει μ' αυτήν την υπόθεση. Δεν μπορούσε να χάνει έτσι περισσότερη ώρα. 'Η αυτή η δουλειά ήταν αυτό που ήθελε ή δεν ήταν...

—Το κρεβάτι και το πρόγευμα ήταν θαυμάσια, είπε, και μου άρεσε αυτή η κουβεντούλα μας για την τέχνη. 'Η καλύτερα μου είναι μισογεμάτη

ακόμη και μετρώ να κατέβω το βουνό σε τριάντα λεπτά. 'Ετσι θα προφτάσω να πάρω το τραίνο ή το λεωφορείο για το Μπέρ Ρίβερ. Και στο Μπέρ Ρίβερ μπορώ να βρω ένα τραίνο για τη Νέα 'Ορκον, όπου κανείς δεν προσπαθεί πιά να με κοροϊδέψει... Θα πάω αυτή τη δουλειά, ναι ή όχι;

—Μά, αγαπητέ μου 'Ηστ! (Το πρόσωπο του γέρου ήταν αξιοσημείωτο. Το ένα του χέρι ανέβηκε άσυνείδητα στο κεφάλι του, σαν να πονούσε κ' ο Μάρκ είδε για πρώτη φορά πως το δέρμα κάτω απ' το ένα του μάτι ήταν χτυπημένο.) 'Αγαπητέ μου 'Ηστ, δεν καταλαβαίνω! Μου έχεις ήδη υποσχεθεί να με βοηθήσεις. 'Εχω το γραμμάτι σου!

—Για ποιά λόγο με προσλάβετε; ρώτησε ο Μάρκ.

—'Αγαπητέ μου νέε, με τρομάζει! ('Εβγαλε το μακιγιάζ του και σκούπισε το μέτωπό του πριν συνεχίσει.) Είσαι τόσο εμφαντικός! Και χωρίς κανένα λόγο, σε δεβαώ! Θέλω ένα γραμματέα, ένα συνθησμένο γραμματέα, αλλά ικανό και έξυπνο, αν είναι δυνατόν... Βλέπεις, συγκεντρώνω σημειώσεις απ' τις διάφορες ανασκαφές μου — με την ιδέα να προσθέσω έναν μικρό τόμο στο πλούσιο ήδη απόθεμα των αρχαιολογικών βιβλίων — και μερικές απ' αυτές είναι γραμμένες με μολύβι, σε σκόρπια κομμάτια χαρτί. Θέλω να διατυλογραφηθούν, όσο θα μπορού άκόμα να τις διαβάω μόνος μου... Κατάλαβες;

—'Οχι, είπε ο Μάρκ. Μήπως φοβάστε ότι μπορεί να σ' άκούσουν; Ξέρω πως κάποιος ήταν έξω στο χολ πριν από λίγα λεπτά, αλλά έφυγε όταν άρχισα τη δουλειά μου για την τέχνη. Μη με ρωτήσετε ποιος ήταν, δεν τον είδα... 'Αλλά μπορείτε να μιλήσετε ελεύθερα τώρα.

—Να μιλήσω;

—'Ακριβώς. Και ν' αρχίσετε εξηγώντας μου γιατί ένας άνθρωπος που χρειάζεται έναν ιδιαίτερο γραμματέα προσλαμβάνει έναν ιδιωτικό ντετέκτιβ!

Ο Στόνμαν ανακάθισε στην καρέκλα του.

—Ντετέκτιβ! Είπε με σκανδαλισμένη φωνή. 'Αλλ' αυτό είναι φαντασιώδες! Σου έγραψα τις απαιτήσεις μου με καλή πίστη και συ συμφώνησες να δεχτής... Έπτες πως μπορούσες να κάνεις αυτή τη δουλειά. 'Εννοώ, το Πρακτορείο Γούντ συμφώνησε. Με σαστίζεις, παιδί μου, πάλι!

—'Εγώ τα έχω χαμένα, κ. Στόνμαν, είπε ο Μάρκ. Όπως σ' έγραφε, εγώ είμαι το Πρακτορείο Γούντ. 'Αγόρασα το γραφείο και διατήρησα το όνομα. Κ' όλα όσα είπα για τον θάνατό μου είναι αληθινά. Ξέρω πραγματικά δυο γλώσσες, εκτός απ' την αγγλική, κ' έχω δη μερικές αλυστακές μούμμες στη γενέτειρά τους. Και τώρα, άρτησε να να σ' εσύ κάτω μία ερώτηση: Γιατί γράφατε άμεσα σ' εμένα; Πως με βρήκατε; Μη μου πείτε ότι νομίζατε ότι το Πρακτορείο Γούντ ήταν ένα γραφείο εύρεσης εργασίας!

—Κ' όμως, έτσι θα πρέπει να είναι... Φοβάμαι ότι αυτό φαίνεται γελοίο, αλλά έτσι θα πρέπει να είναι... Ναι, βέβαια! Τώρα θυμάμαι! Πρέπει να ταπεινωθώ τις σκέψεις μου! Θυμάμαι τώρα πως έγραξα στον τηλεφωνικό κατάλογο της Νέας 'Ορκον, ένα περαστικό βιβλίο, για να βρω τον αριθμό ενός φίλου. Και βρήκα το γραφείο σου στην ίδια σελίδα. 'Ο φίλος μου λέγεται Γούντ επίσης. Αυτό έγινε λίγο πριν έρθω εδώ. Και θυμάμαι πως σκέφτηκα, όταν είδα το γραφείο σου, πως ίσως να ήταν σοφό να το σημειώσω. Για να το έχω, καταλαβαίνεις, στην περίπτωση που θα χρειαζόμουν κάποιον. 'Επειτα χρειάστηκε πράγμα κάποιον και σου έγραψα. (Είχε λαχανιάσει σχεδόν τώρα κ' ήταν λιγάκι συγκινητικός.) Πιστεύεις αυτά που σου λέω; ρώτησε απλά. 'Αν κάποιος μου τι έλεγε έμένα, φοβάμαι πως θα τον νόμιζα για ψεύτη!

Ο Μάρκ χαμογέλασε αδελά του.

—Δεν σ' αρέσει η ιδέα να πάρεις πρώτα πληροφορίες για το γραφείο;

Ο Στόνμαν φαινόταν ταπεινός.

—'Οχι. Δυστυχώς... δυστυχώς δεν είμαι πολύ του κόμου... 'Αλλά θα το όνομάω αυτό ένα πολύ φυσικό λάθος, έτσι θα το όνομάω! 'Αν ήμουν στη θέση σου θα έβαζα την λέξη 'Απετέκτα» μετά τ' όνομά μου. Δεν την έχεις πιστώσει ούτε καν στα επιστολόγραφά σου! Το ξέρω, έχω τα γραμμάτια σου εδώ!

Έβαλε το χέρι του στην άκρη τσέτης της ζακέτας του κ' ο Μάρκ είδε πως ο καρπός του χεριού του είχε πάνω ένα τσιρότο. 'Εβγαλε τα

γραμμάτια απ' τα φάκελά τους και του τα έδωσε.

—Βλέπεις; είπε θριαμβευτικά. 'Εχεις τυπωμένο «Πρακτορείο Γούντ» και τίποτ' άλλο!

—Παίρνω τους πελάτες μου από δικηγόρους, είπε ο Μάρκ. Ξέρουν ποιος είμαι.

—Καταλαβαίνω.

Ο Στόνμαν διάσπασε. Είχε τα μάτια του χαμωμένα.

—Ντρέστομαι, πραγματικά. Έκανες αυτό το μακρύ ταξίδι μέσα στο κρύο για το τίποτα... 'Ετσι δεν είναι; Κ' όλα αυτά εξ αιτίας του λάθους ενός άνοητου γέρου!

—Δεν είπα τέτοιο πράγμα.

—Πως; 'Εννοείς...;

—'Εννοώ πως δεν έκανα αυτό το ταξίδι για το τίποτα. 'Εννοώ πως μου κίνησε το ενδιαφέρον αυτή η υπόθεση, κ' αυτό είναι όλο. 'Ημουν πεπεισμένος πως εσύ ή κάποιος άλλος από το μέρος. Είχα κυνηγήσει στη διαπλην κομιντία πριν από μερικά

χρόνια... Θα θέλατε να μείνω με οποιονδήποτε όρους, δεν είν' έτσι;

—'Ω, αγαπητέ μου 'Ηστ, αν ήθελες να μείνεις! 'Η μόρφωσή σου είναι τόσο περφόρμη, είσαι ακριβώς ο τύπος του ανθρώπου που χρειαζόμαι! 'Αν νομίζεις πως οι άλλοι σου πελάτες... αν δεν έχεις καμιά επίγνωση υπόθεσης...

—Δεν έχω... Πάσον καιρό θα κρατήση αυτή η υπόθεση;

—Μερικές εβδομάδες μονάχα. Είμαι σίγουρος πως μπορούμε να τελειώσουμε σε λίγες εβδομάδες. 'Ισως πριν απ' τα Χριστούγεννα... 'Αν μωρέσεις να μείνεις μαζί μου ως τότε... (Χαμογέλασε πονηρά.) Φοβάμαι πως έκανα μία άσχημη πρώτη εντύπωση και στο κάτω κάτω, δεν ξέρεις τίποτα για μένα!

—'Εδώ κάνετε λάθος, είπε ο Μάρκ χαμογελώντας. 'Εσείς μπορεί να μην έρευνήσατε για μένα, αλλά εγώ πήρα πληροφορίες για σ' εσάς. 'Ε-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 50

Τα εσώρουχα πού ξεπέρασαν την Ελλάδα
καί κατέκτησαν όριστικώς την Ευρώπη

- Τα εσώρουχα «Ατθίς» πωλούνται από το 1954 εις τα εκλεκτότερα καταστήματα της Ευρώπης, όπως εομπερισε με ιδιαίτερον υπερηφάνειαν και ικανοποιούν ο ελληνικός τύπος.
- Εις την Ελλάδα τα εσώρουχα «Ατθίς» εα τα βρήτε αποκλειστικώς εις τα καλά καταστήματα.

«ΒΑΡΩΝΗ ΦΟΝ ΤΥΣΣΕΝ». Στο πορτραίτο, διαστάσεων 1X1,5 μ., που φιλοτέχνησε ο Άγγλος ζωγράφος Ντάγκλας Άντερσον, η ωραιότατη Φαίονα Τύσσην φοράει μία ούγγαρέζικη μπλούζα με χειροποίητα κεντήματα και γαλάζια πτυχωτή φούστα. Με φωτογραφική ακρίβεια απέδωσε ο καλλιτέχνης τα λεπτότατα χαρακτηριστικά του προσώπου, χωρίς το σύνολο νά φαίνεται άψυχο.

(Φωτ. Camera Press)

↑ Η ΦΡΑΝΤΣΕΣΚΑ ώλοκλήρωσε την εύτυχία της τρίτης συζύγου του βαρώνου φόν Τύσσην. Σημειώτεον ότι η δευτέρα προκάτοχός της κυρία Τύσσην, η Νίνα Ντάιερ, μαννεκέν επίσης, είναι παντρεμένη τώρα με τον πρίγκιπα Σαντρουντίν Χάν, αδελφό του Άλφ Χάν.

ΤΟ ΠΟΡΤΡΑΙΤΟ ΤΗΣ ΒΑΡΩΝΗΣ ΤΥΣΣΕΝ

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΥΠ' ΑΡ. 1 ΜΑΝΝΕΚΕΝ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ ΠΡΟΣΑΡΜΟΣΘΗΚΕ ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΤΟΥ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΟΥΧΟΥ ΣΥΖΥΓΟΥ

Ένα πορτραίτο ακόμη αναρτήθηκε τελευταία κοντά στους άνεκτίμητους θησαυρούς της «Βίλλα Φαβορίτα», της παραμυθένιας έπαυλεως στις όχθες της λίμνης Λουγκάνο. Οι προσωπογραφίες των προγόνων —των Γερμανών βιομηχάνων Τύσσην, που πρόσφεραν τὰ πλούτη, και των Ούγγρων βαρώνων Μπορνμίστα, που πρόσφεραν τὸν τίτλο εύγενείας— δέχθηκαν τώρα πλάι τους τὸν πίνακα τῆς ωραιότητας σημερινῆς βαρώνης Χάινριχ φόν Τύσσην-Μπορνμίστα, πού ὁ γάμος της, τὸν Σεπτέμβριο τοῦ 1956, ὅταν ἀκόμη ἀνομαζόταν Φαίονα Κάμπελλ-Ουόλτερ και ἦταν τὸ ὑπ' ἀριθ. 1 μαννεκέν τῆς Ἀγγλίας, εἶχε θεωρηθῇ ὡς ἓνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα κοσμικά γεγονότα τῆς χρονιάς (ΕΙΚΟΝΕΣ τεύχ. 65).

Τὸ πορτραίτο τῆς βαρώνης Τύσσην εἶναι ἔργο τοῦ νεαροῦ Ἀγγλοῦ ζωγράφου Ντάγκλας Ἀντερσον, πού ἔμεινε γι' αὐτὸ τὸ σκοπὸ

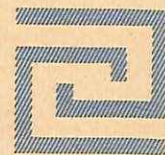
δυὸ μῆνες στὴ «Φαβορίτα» καὶ κράτησε τὸ μοντέλο του σὲ «πόζα» ἑκατὸν εἴκοσι ὥρες. Ὁ Ἀντερσον ἀκολούθησε τὴν τεχνολογία τῆς νεοαναγεννησιακῆς σχολῆς πού εἰσηγεῖται ἐδῶ καὶ μερικά χρόνια ὁ Ἰταλὸς ζωγράφος Πιέτρο Ἀννιγκόνι, ὁ δημιουργὸς τῆς προσωπογραφίας τῆς πριγκίπισσας Μαργαρίτας, πού ὀνομάσθηκε Νέα Τζοκόντα (ΕΙΚΟΝΕΣ τεύχ. 120).

Ἄν καὶ ἀπόφοιτος τοῦ Ὁτον, ὁ Ἀγγλὸς καλλιτέχνης μαθήτευσε δυὸ χρόνια σὲ ἀτελιέ τοῦ Ἀννιγκόνι, στὴ Φλωρεντία. Τώρα ὁ πίνακάς του θεωρεῖται ἄλλη μιὰ συμβολὴ στὴν κίνησιν ἐναντίον τῆς μοντέρνας ζωγραφικῆς, πού τελευταία δγκοῦται στὴν Ἀγγλία καὶ πού, μετὰ τὴν περυσινὴ θράσυνση τοῦ ζωγράφου Τζὼν Ράλφ Μέρτον γιὰ τὸ πορτραίτο τοῦ «Ἡ κόμισσα τοῦ Νάλκινθ», πῆρε τὸ ἐπίσημο χρῆσμα τῆς Βασιλικῆς Ἀκαδημίας Καλῶν Τεχνῶν (ΕΙΚΟΝΕΣ τεύχ. 136).

Ἀξίζει νὰ σημειωθῇ ὅτι τὸν προσεχῇ μῆνα ὁ βαρὼνος καὶ ἡ βαρὼνη θὰ γιορτάσουν τὴν πρώτην ἐπέτειον τῆς γεννήσεως τῆς κόρης τους Φραντσεσκάς, πού δικαίως θεωρεῖται ὡς ἓνα ἀπὸ τὰ πλουσιώτερα μωρά τοῦ κόσμου, ἀφοῦ εἶναι κληρονόμος μιᾶς περιουσίας 19.000.000 λιρῶν. Ἄν καὶ κάποιος ἀδιάκριτος μάτι ὑποστηρίζει ὅτι ἡ βαρὼνη κοιτοῦσε νοσταλγικὰ τὰ ξηρὰ μαννεκέν τοῦ Λονδίνου, σὲ μιὰ τελευταία ἐπίδειξη ἀγγλικῆς μόδας στὴν Ἑλβετία, εἶναι βέβαιον ὅτι τὸ ὑπ' ἀριθ. 1 μαννεκέν προσαρμόστηκε τελειῶς σὲ τὸ νέο κοσμοπολιτικὸ περιβάλλον τοῦ πολυεκατομμυριούχου συζύγου. Γιατί, ἂν καὶ ἡ Φαίονα Τύσσην ἦταν ἀπὸ καλὴ οἰκογένεια (ὁ πατέρας της εἶναι ὁ ναύαρχος Κάμπελλ-Ουόλτερ), τὰ οἰκονομικά μέσα της πρὶν ἀπὸ τὸ γάμο της ἦσαν μάλλον περιορισμένα. Σήμερα, ὅποτε δὲν ζῇ στὴν πολυτελέστατη οἰκογενειακὴ «Βίλλα Φαβορίτα» σὲ Λουγκάνο, ταξιδεύει σὲ μεγαλύτερα κοσμοπολιτικὰ κέντρα ὅλου τοῦ κόσμου.

GREEK LINE

Τὸ πρῶτον ὑπερωκεάνιον πού ἐναυπηγήθη ἀπὸ Ἕλληνας καὶ ἔχει Ἑλληνικὸν διάκοσμον, Ἑλληνικὸν πλήρωμα καὶ Ἑλληνικὴν ψυχὴν.

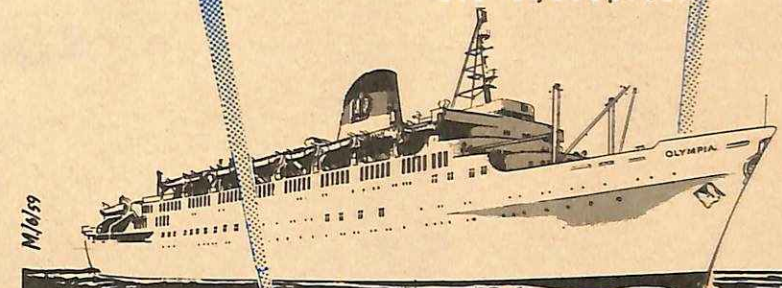

Ὀλυμπία

23.000 τόνων, ναυπηγήσεως 1953, ταχύτητος 21 μιλίων

ΓΡΑΜΜΗ ΕΛΛΑΔΟΣ-ΚΑΝΑΔΑ-ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Τὸ ὑπερωκεάνιον πού διαφημίζει τὸν Ἑλληνικὸ πολιτισμὸ σὲ ἑξωτερικὸ.

ΑΔΕΛΦΟΙ ΓΟΥΛΑΝΔΡΗ (ΕΛΛΑΣ) Α.Ε.
17-19 ΑΚΤΗ ΜΙΑΟΥΛΗ ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ — ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 470-271

Γελάτε Ελεύθερα...

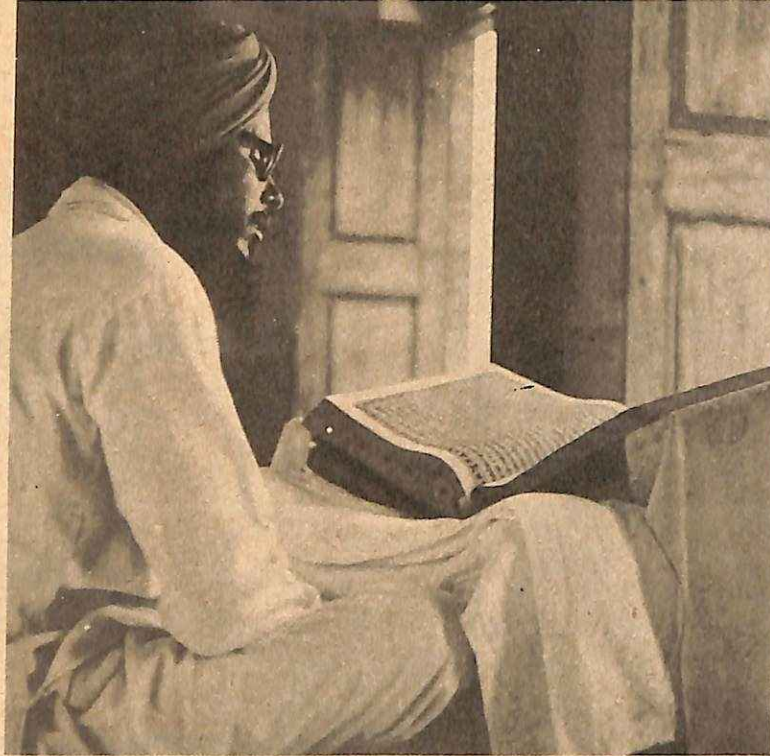
...μέ τὴν ὀδοντόπαστα

GIBBS

Ἀξίζει νὰ τὴν δοκιμάσετε.

GIBBS dentifrice moussant

ΝΗΣΤΙΚΟΙ επί 48 ώρες οι Σίχ προσεύχονται αδιάκοπα, στην σανσκριτική τους γλώσσα, μία από τις 16 αρχαίες γλώσσες των Ινδίων. Καμιά άλλη ινδική φυλή δεν μένει τόσο στενά προσκολλημένη στην παράδοση.

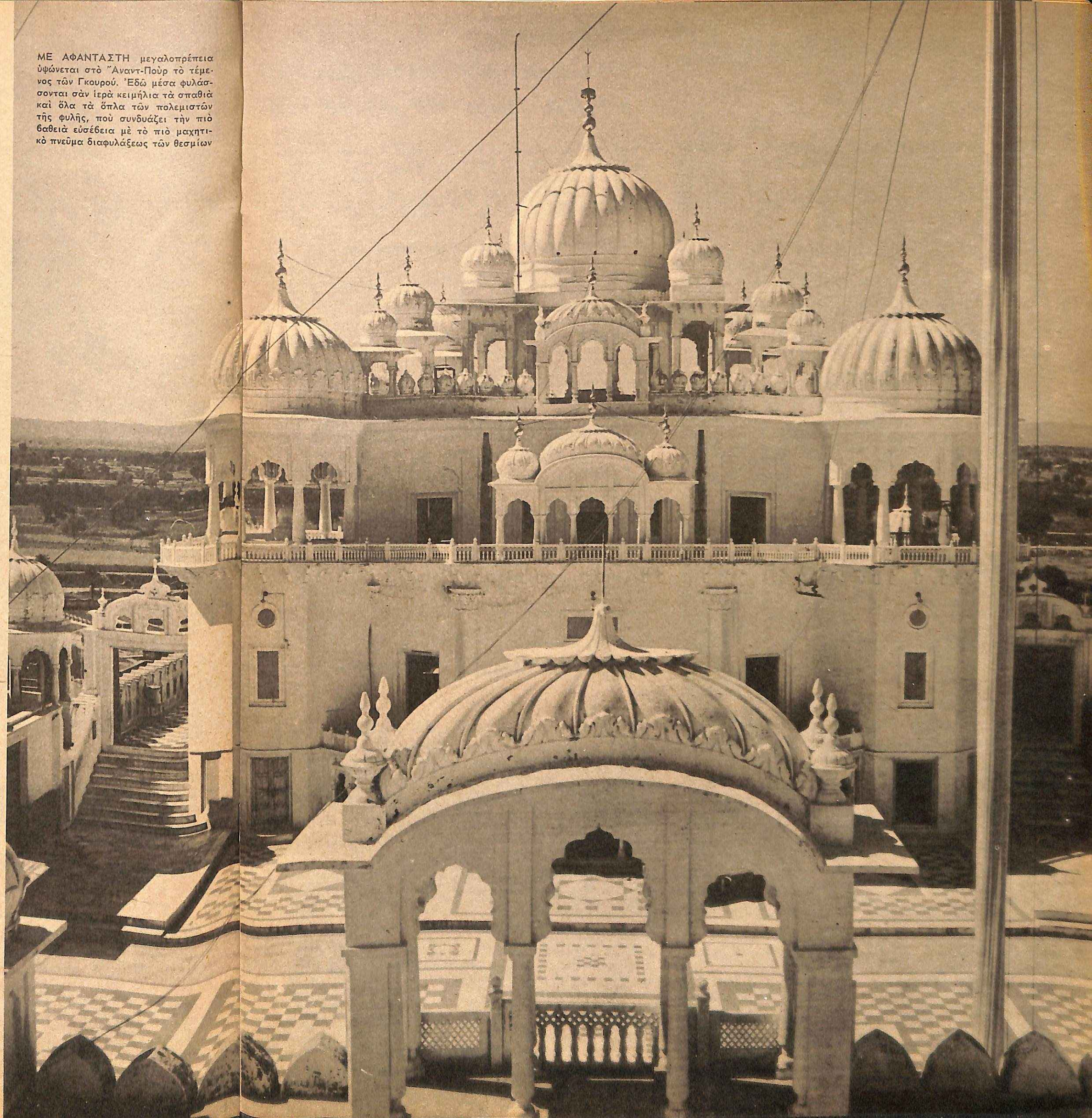
ΟΙ ΕΚΛΕΚΤΟΤΕΡΟΙ ΙΝΔΟΙ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΑΙΡΕΤΙΚΟΙ ΣΙΧ

ΣΚΛΗΡΟΤΡΑΧΗΛΟΙ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΙΣΤΑΙ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΟΣ
ΕΙΝΑΙ ΣΗΜΕΡΑ ΦΙΛΗΣΥΧΟΙ ΠΟΛΙΤΕΣ, ΛΑΤΡΕΙΣ ΤΗΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑΣ

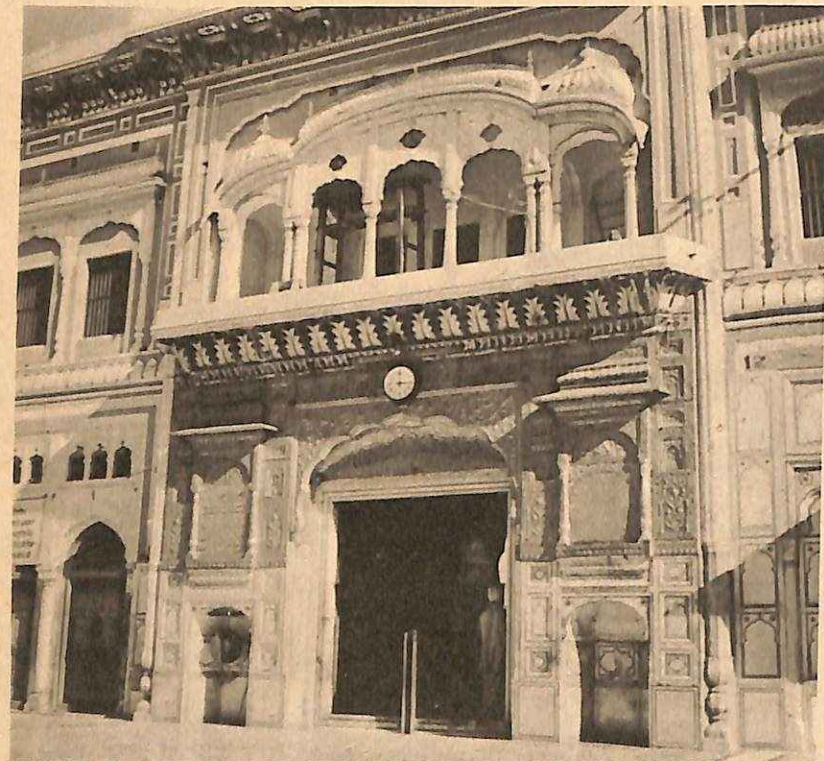
Κείμενο και φωτογραφίες του κ. H. F. Vogenbeck

Σ τὸ βόρειο τμήμα τῆς Ἰνδικῆς Ἑνώσεως, κάπου 200 χιλιόμετρα πρὸ πέρα ἀπὸ τὸ Νέο Δελχί, βρίσκεται τὸ Πεντζάμπ, μὴ χῶρα μὲ ἐξαιρετικὰ ἐνδιαφέρον ἱστορικὸ παρελθόν. Τὸ Πεντζάμπ, πού εἶναι σανσκριτικὴ λέξη, σημαίνει «πέντε νερά», δηλαδή, «πέντε ποταμοί», πού προέρχονται ἀπ' τὰ Ἰμαλάια, διασχίζουν τὴ χώρα καὶ τῆς ἐξασφαλίζουν πλούσια βλάστηση. Ἀπ' τὸν καιρὸ τοῦ Χριστοῦ, τὸ Πεντζάμπ, ἐκτὸς ἀπ' τὴν ἰνδοστανικὴ του καλλιέργεια, εἶχε ὑποστή τὴν ἐπιρροὴ καὶ ξένων πολιτισμῶν. Ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος καὶ ἀργότερα πολλοὶ Μογγόλοι ἡγέτες κατέκλυσαν τὴ χώρα κ' ἔκαναν τοὺς κατοίκους τῆς ὑπηκόους των.

ΜΕ ΑΦΑΝΤΑΣΤΗ μεγαλοπρέπεια ὑψώνεται στὸ Ἄναντ-Πούρ τὸ τέμενος τῶν Γκουρού. Ἐδῶ μέσα φυλάσσονται σὰν ἱερὰ κειμήλια τὰ σπαθιά καὶ ὅλα τὰ ὄπλα τῶν πολεμιστῶν τῆς φυλῆς, πού συνδυάζει τὴν πιὸ θαθεῖα εὐσέβεια μὲ τὸ πιὸ μαχητικὸ πνεῦμα διαφυλάξεως τῶν θεσμῶν

Ἡ θρησκευτικὴ αἵρεση αὐτὴ γεννήθηκε ἀπὸ τὰς σιὲς φλόγες καὶ τὸ αἷμα τοῦ ἀσπασμένου
καλέηξε σήμερα σὴν γαλήνια ἐναλένῃ τῆς φυσικῆς ροῆς καὶ τῆς ὁμορφίᾳς

Ἡ ΠΥΛΗ τοῦ χρυσοῦ τεμένους τοῦ Ἀμριτσάρ, ἀπὸ ἄσπρο μάρμαρο μὲ ὀλόχρυσά κοσμήματα ποὺ παριστάνουν λουλούδια. Σωστὸ ἀριστούργημα.

Τὸ ἹΕΡΟ ψωμί ζυμώνεται καὶ ψήνεται μὲ ἀρχέγονα μέσα καὶ προσφέρεται στοὺς ἐπισκέπτες τοῦ ναοῦ. Συμβολίζει τὴν ἀνύπαρκτη πιά ἀφθονία.

Κατὰ τὴν ἐποχὴ τῆς μογγολικῆς κυριαρχίας —1192 ὡς τὸ 1857— τὸ Πεντζάμπ γνώρισε μιὰ πραγματικὰ βαρβαρική τυραννία. Οἱ ὄρδες τῶν Μογγόλων διέτρεχαν τὴ χώρα, ληστεύοντας καὶ δολοφονώντας τοὺς κατοίκους, καὶ χιλιάδες φιλήσυχοι Ἴνδοι ἔπесαν θύματα τῶν αἰμοσταγῶν τους σπαθίων.

Ἐκεῖνη τὴν ἐποχὴ, τῆς δουλείας καὶ τῆς τυραννίας, ἦταν ἐξαιρετικὰ δύσκολο νὰ ἐνῶσι κανεῖς τοὺς Ἴνδους σὲ μιὰ κοινότητα. Ἡ πλειοψηφία ἦταν ἀπολίτιστη κ' οἱ προλήψεις τῆς ἰνδοιστικῆς θρησκείας κυριαρχοῦσαν στὶς ψυχές τους.

Ὁ στρατὸς τῶν ἀγωνιστῶν τῆς θρησκείας

Ὁ Γκουρού Νανάκ, ἓνας φιλόσοφος καὶ ἱππότης ἐκείνης τῆς ἐποχῆς, περιφρονῶσε τὴν ἀδυναμία καὶ τὴν ἀγραμματοσύνη τῶν συμπατριωτῶν του. Ἦθελε νὰ ἐξασκήσῃ στρατιωτικὰ τοὺς ἀνδρες τῆς χώρας του, ὥστε νὰ μποροῦν ν' ἀντιστέκωνται στὶς ὀρδες τῶν Μογγόλων. Συγχρόνως, ὅμως, ἤθελε νὰ τοὺς διδάξῃ καὶ μιὰ θρησκεία λιγώτερο φορτωμένη μὲ δεισιδαιμονίες.

Παντοῦ ὅπου πήγαινε, οἱ κάτοικοι τὸν δέχονταν φιλικὰ καὶ μὲ προθυμία. Μαζὺ μὲ τὴν διδασκαλία τοῦ θεοῦ, τοὺς μάθαινε καὶ τὴν τέχνη τοῦ πολέμου. Ἔτσι, σιγά-σιγά, οἱ κάτοικοι τοῦ Πεντζάμπ ἀρχίσαν νὰ προβάλλουν σθεναρὴ ἀντίσταση στὶς ὀρδες τῶν Μογγόλων.

Μέσα σὲ λίγα χρόνια, ὁ Γκουρού Νανάκ ἀπέκτησε ἓνα σημαντικό στρατό. τὸν στρατὸ τῶν ἀγωνιστῶν τῆς θρησκείας. Ἄν καὶ ἡ δύναμή του ἦταν ἀκόμη σχετικὰ μικρή, κατ'ὀρθον νὰ προκαλῇ τοὺς Μογγόλους σοδαρὲς ἀλώσεις.

Μὲ κάθε χρόνο ποὺ περνοῦσε, ὁ στρατὸς αὐτὸς γινόταν πρὶν δυνάτος κ' οἱ Μογγόλοι τὸν φοβότανσαν καὶ πρὶν πολὺ. Μεγάλες μάχες γινόντουσαν, ὁλόκληρες περιοχές τοῦ Πεντζάμπ ἐρημώνονταν κι ὁ λαὸς ἀναγκαζόταν νὰ ὑποβάλλεται σὲ μεγάλες θυσίες. Ὅμως, καμμιά θυσία δὲν ἦταν ἀρκετὰ μεγάλη, προκειμένου νὰ ἐλευθερωθῇ ἡ χώρα ἀπὸ τὴν τυραννία τῶν Μογγόλων.

Τέλος, ἔπειτα ἀπὸ χρόνια ἡρωικοῦ ἀγῶνος γιὰ τὴν ἐλευθερία, ἦρθε κ' ἡ ἐποχὴ τῆς εἰρήνης. Ἡ ἀποστολὴ τοῦ Γκουρού Νανάκ εἶχε στεφθῇ μ' ἐπιτυχία. Τὸ μεγαλύτερο μέρος τοῦ λαοῦ ὠρθε στὴ θρησκευτικὴν του διδασκαλία τῆς δύναμης καὶ τῆς παρῶσης γιὰ μιὰ καλύτερη ζωὴ. Οἱ δεισιδαιμονίες τοῦ Ἰνδοισμοῦ εἶχαν πιά ἐγκαταλείψει τὶς ψυχές τῶν Ἰνδῶν τοῦ Πεντζάμπ. Ἡ αἵρεση τοῦ ὀνομάστηκε αἵρεση τῶν Σιχ.

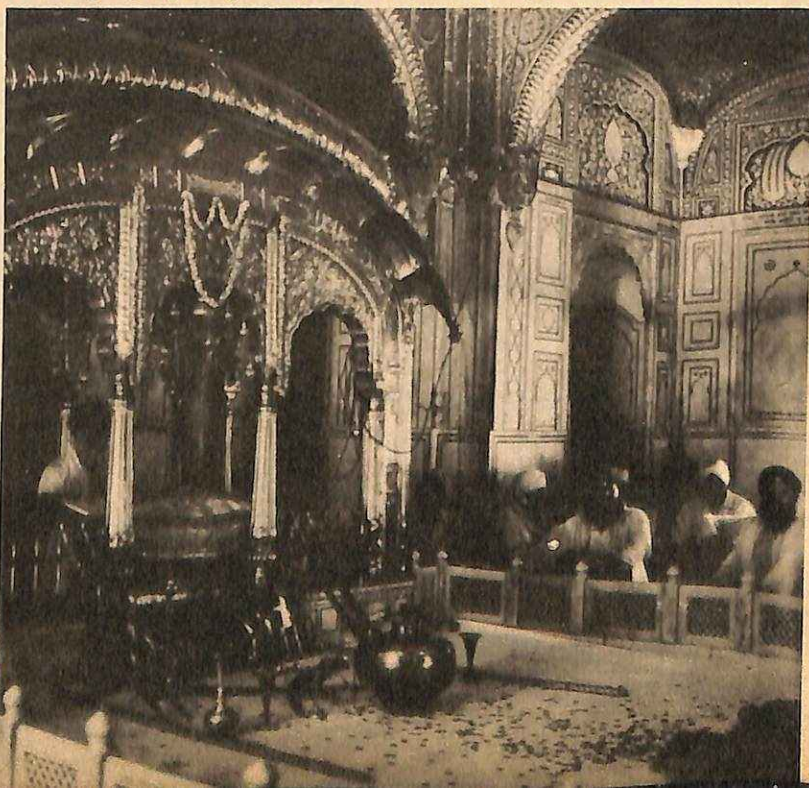
Μετά τὸν θάνατο τοῦ Γκουρού Νανάκ ἀκολούθησαν ὁ Γκουρού Ἀνγκάντ, ὁ Γκουρού Ἀμάρ Ντάς, ὁ Γκουρού Ράμ Ντάς, ὁ Γκουρού Ἀριάν Ντέβ, ὁ Γκουρού Χάρ Γκομπίντ, ὁ Γκουρού Χάρ Ράι, ὁ Γκουρού Χάρ Κρισάν, ὁ Γκουρού Τέγκ Μπαχαντούρ κι ὁ Γκουρού Γκομπίντ Σίνγκ. Αὐτοὶ οἱ διάδοχοι διαμόρφωσαν τὸν «Σιχισμό» σὲ μιὰ πραγματικὴ θρησκεία.

Μιὰ φρικτὴ ἀνθρωποθυσία...

Τὸν Ἀπρίλιο τοῦ 1699, ὁ Γκουρού Γκομπίντ Σίνγκ συγκάλεσε στὸν Ἀμαντπούρ, μιὰ τοποθεσία τοῦ Πεντζάμπ, ἓνα μεγάλο ἀριθμὸ Σιχ. Οἱ πρῶτες ἀκτίνες τοῦ πρωῒνου ἡλίου ἔπεφταν πάνω στοὺς συγκεντρωμένους, καθὼς ὁ Γκουρού Γκομπίντ Σίνγκ ὄγχε ἀπὸ τὴ σκηνὴ τοῦ κρατώντας στὸ χέρι του ἓνα σπαθί, ποὺ ἡ κόψη του γυάλιζε στὸν ἥλιο. Μὲ δυνατὴ φωνὴ εἶπε στοὺς παρισταμένους:

—Ἐπάρχει κανένας ἀπὸ τοὺς γενηαίους μου Σιχ, ποὺ νὰ εἶναι ἔτοιμος νὰ δώσῃ τὸ κεφάλι του γιὰ ἓνα θρησκευτικὸ λόγο;

ΣΤΑΥΡΟΠΟΔΙ ἐπάνω σὲ βαρύτιμα χαλιά, οἱ νεωκόροι ψάλλουν, ἀπὸ τὴν ἀνατολὴ ὡς τὴ δύση τοῦ ἡλίου, τὰ μονότονα θρησκευτικὰ τους ᾄσματα.

Ἀπόλυτη σιωπὴ ἀπλώθηκε σ' ὅλη τὴ συγκέντρωση. Ὁ Γκουρού Γκομπίντ Σιχ ἐπανέλαβε τὰ λόγια του, ἀλλὰ κανεῖς δὲν υἱλοῦσε. Γιὰ τρίτη φορὰ φώναξε:

—Δὲν ὑπάρχει ἐδῶ κανένας γιὸς γενηαίας μητέρας ἔτοιμος νὰ δώσῃ τὴ ζωὴ του γιὰ τὴ θρησκεία;

Τέλος, ἓνας ἀπὸ τοὺς Σιχ τὸ ἀποφάσισε: Μὲ σταθερὸ ὄμμα ἀκολούθησε τὸν Γκουρού Γκομπίντ Σίνγκ μέσα στὸ τσαντήρι του. Γεμάτοι φρίκη, οἱ παριστάμενοι ἀκούσαν τὸ σπαθί νὰ πέφτῃ κ' εἶδαν αἷμα νὰ τρέχῃ κάτω ἀπὸ τὴ σκηνή.

Μὲ ματωμένο σπαθί, ὁ Γκουρού ἐμφανίστηκε καὶ πάλι μπροστὰ στοὺς συγκεντρωμένους. Γιὰ δεύτερη φορὰ ζήτησε τὴ ζωὴ ἐνὸς Σιχ. Γεμάτοι φρίκη, μερικοὶ ἀπὸ τοὺς Σιχ ἔφυγαν ἀπὸ τὸν τόπο τῆς συγκέντρωσης. Ἀλλὰ πάλι δρέθηκε ἓνας Σιχ πρόθυμος νὰ δώσῃ τὴ ζωὴ του γιὰ τὴν πίστη του.

Γιὰ τρίτη φορὰ ὁ Γκουρού Γκομπίντ Σίνγκ ζήτησε τὸ κεφάλι ἐνὸς Σιχ καὶ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς παρισταμένους, πανικόβλητοι, ἔσπευσαν νὰ φύγουν, βέβαιοι ὅτι ὁ Γκουρού εἶχε χάσει τὸ μυαλό του. Ὅμως, βρέθηκε καὶ πάλι ἓνας Σιχ πρόθυμος νὰ δώσῃ τὴ ζωὴ του, καὶ τὸ αἷμα κυλοῦσε πιά ποτάμι ἀπὸ τὴ σκηνή...

Ἡ ἀνθρωποθυσία, ὅμως, δὲν εἶχε τελειώσει. Ἄλλοι δύο Σιχ ἀκολούθησαν τὸν ἀρχηγὸ τους στὸ τσαντήρι κ' ἔτσι ἡ ἐκάστα (ἡ τελετὴ τῆς θυσίας) ἔφτασε στὸ ἀποκορύφωμά της...

Τότε, μὲ πρόσωπο ποὺ ἀκτινοβολοῦσε ἀπὸ τὴ χαρὰ, ὁ Γκουρού Γκομπίντ Σίνγκ παρουσιάστηκε μπροστὰ στὸ πλῆθος καὶ ἀνέγγειλε:

—Ἀγαπητοὶ μου Σιχ, πέντε ἀπὸ τοὺς ἀδελφοὺς σας ὑπέστησαν τὴν δοκιμασία. Μοῦ ἐδείξαν τόση ἐμπιστοσύνη, ὥστε εἶμαι ἔτοιμος, ἀπὸ ἐδῶ καὶ πέρα, νὰ θυσιαστῶ κ' ἐγὼ γι' αὐτοὺς!

Τὰ παραπετάσματα τῆς σκηνῆς ἀνοίξαν καί, πρὸς μεγάλη ἐκπληξὴ τοῦ πλῆθους, βγήκαν ἀπὸ μέσα, σώοι καὶ ἀβλαβεῖς, οἱ πέντε ἐμάρτυρες. Ἀμέσως οἱ παριστάμενοι ἀρχίσαν νὰ ψάλλουν ὕμνους πρὸς τὸ θεό. Ὁ Γκουρού Γκομπίντ Σίνγκ φώναξε:

—Σήμερα ἐτέθησαν οἱ βάσεις τῆς πραγματικῆς θρησκείας —οἱ βάσεις ἐνὸς νέου Σιχισμού!

Ἀντὶ ν' ἀποκεφαλίσῃ τοὺς πέντε Σιχ, ὁ Γκουρού Γκομπίντ Σίνγκ εἶχε σφάξῃ πέντε κατσίκες...

Τὰ τύμπανα καλοῦν τοὺς πιστοὺς...

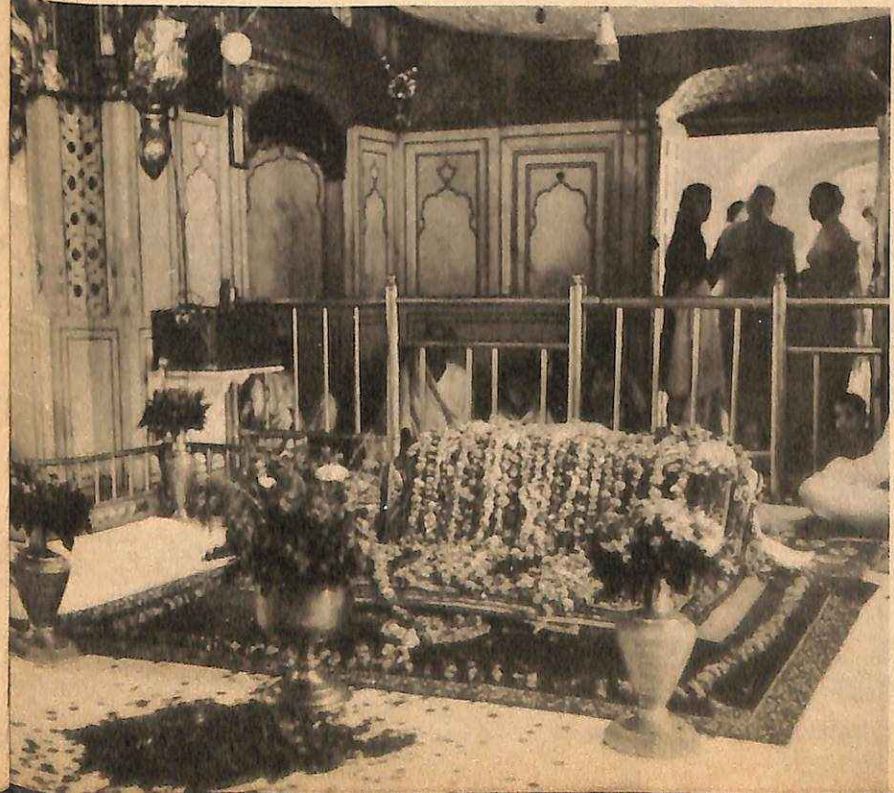
Σὲ πολλὰ σημεῖα τοῦ Πεντζάμπ, οἱ Σιχ ἔχουν φτιάξῃ ὀρειοτάτους ναοὺς. Σ' αὐτοὺς ἔχουν δικαίωμα νὰ μπαίνουν σ' αὐτοὺς τοὺς ναοὺς, ὅποια κι ἂν εἶναι ἡ θρησκεία τους. Στὶς εἰσοδοὺς ὧν τῶν ναῶν ὑπάρχουν κρῆνες ἀπὸ πέτρα ἢ μάρμαρο, γιὰ νὰ πλένουν οἱ πιστοὶ τὰ πόδια τους. Μόνο ζυτολόγος καὶ μὲ τὸ κεφάλι καλυμμένο μπορεῖ κανεῖς νὰ μῆναι στὸ ναό.

Τὰ θρησκευτικὰ ἔθιμα καὶ ἥθη τῶν Σιχ ἔχουν ἔντονα αἰσθητικὸν χαρακτήρα.

Δυὸ ὄρες πρὶν ἀπὸ τὴν ἀνατολὴ τοῦ ἡλίου τὰ τύμπανα τῶν ναῶν —ποὺ θυμίζουν τὶς δικές μας καμπάνες— καλοῦν τοὺς πιστοὺς στοὺς καθημερινοὺς ὕμνους καὶ ψαλλμούς.

Τὸ Γκράντ (ἱερὸ βιβλίον) μεταφέρεται στὸ ναὸ μέσα σ' ἓνα χρυσὸ κιβώτιο, μὲ μιὰ πανηγυρικὴ πομπή, ποὺ τὴν ἀκολουθοῦν οἱ ἐνοπλιοι φρουροὶ τῶν ναῶν, ψάλλοντες καὶ τραγουδώντας. Τὸ βιβλίον αὐτὸ, ποὺ μένει στὸ ναὸ ὡς τὸ βράδυ, περιέχει δεκαπέντε ὕμνους, παρμένους ἀπὸ τὴν ἰνδοιστικὴ καὶ τὴν

Οἱ ΨΑΛΜΟΙ παύουν γιὰ λίγο, ὅταν οἱ νεωκόροι ἀποσύρουν τὴ συγκομιδὴ, χορὶς, βέβαια, νὰ ἀντιστέκωνται στὸν πειρασμὸ νὰ τὴν καταμετρήσουν.

Ἡ ΖΩΗ τῶν δέκα Γκουρού ἱστορεῖται στὴν εἴσοδο τοῦ χρυσοῦ τεμένους τοῦ Τάρν-Ταράν. Τὰ ὀνόματά τους εἶναι χαραγμένα μὲ τὴν γραφὴ τοῦ Πεντζάμπ.

μαμαβανική θρησκεία, κ' εἶναι γραμμένοι ἀπὸ τὸν Γκουρού Νανάκ καὶ τοὺς πέντε διαδόχους του.

Τὸ βράδυ, δυὸ ὄρες μετὰ τὴ δύση τοῦ ἡλίου, γίνεται ἡ ἴδια τελετὴ. Πάλι ἀντηχοῦν τὰ τύμπανα καὶ τὸ Γκράντ μεταφέρεται στὸ ἰδιαίτερο μέρος ὅπου φρουρεῖται ὅλη τὴ νύχτα, τοποθετημένο σ' ἓνα θρόνο.

Ὅταν ἓνας Σιχ θέλῃ νὰ πάῃ σὲ μακρινὸ ταξίδι ἢ ὅταν ἡ γυναῖκα του περιμένῃ μωρό, πηγαίνει στὸ ναὸ γιὰ νὰ διαβάσῃ τὸ Γκράντ. Κάθεται σ' ἓνα χαλί, στὰ ἐπάνω διαμερίσματα τοῦ ναοῦ, καὶ διαβάξῃ χωρὶς διακοπὴ, ἐπὶ 46 ὥρες, ὁλόκληρο τὸ περιεχόμενον τῶν 15 ὕμνων. Ἔτσι ἐξασφαλίζει τὴ βοήθεια καὶ τὴν προστασία τοῦ θεοῦ.

Ὁ χρυσὸς ναὸς τοῦ Ἀμριτσάρ εἶναι ὁ κύριος ναὸς τῶν Σιχ καὶ συγχρόνως ὁ παλαιότερος. Ἐχεῖ χτιστῇ στὰ 1589.

Πέντε διακριτικὰ σημεῖα τῶν Σιχ

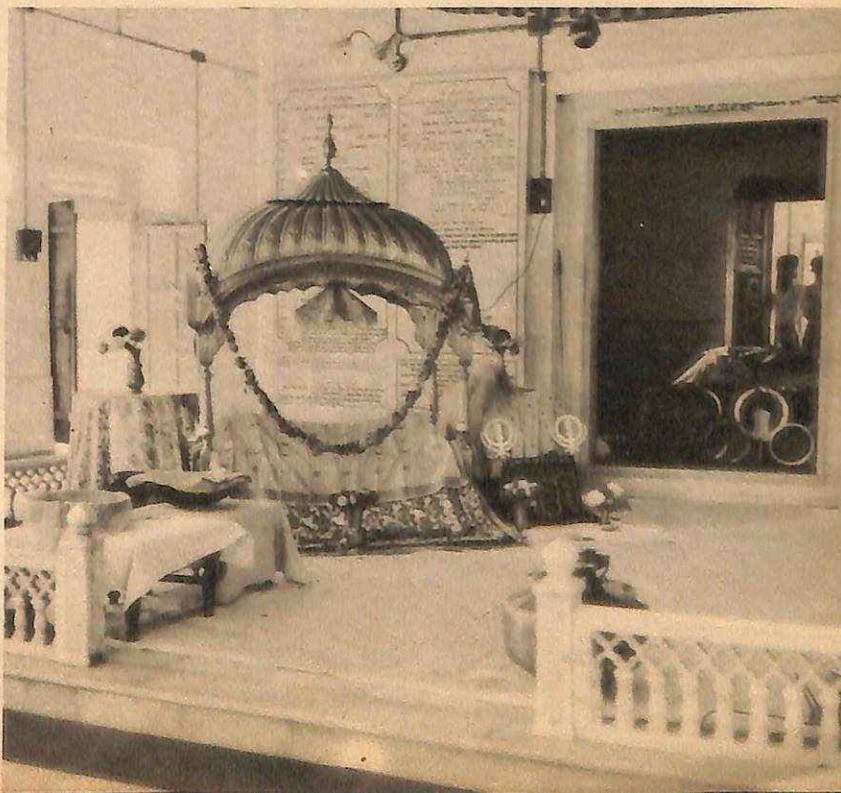
Οἱ Σιχ δὲν κόβουν ποτὲ τὰ μαλλιά τους καὶ τὰ γένεια τους. Κάτω ἀπὸ τὸ σασίκι τους ἔχουν ἓνα χτένι, στὸ δεξιὸν χέρι ἓνα βραχιόλι, στὴ ζώνη τους ἓνα μαχαίρι καὶ φοροῦν πολὺ στενὰ παντελόνια. Αὐτὰ εἶναι τὰ πέντε διακριτικὰ τους σημεῖα.

Δὲν καπνίζουν καὶ δὲν πίνουν οἶνον/νευματῶδη ποτὰ. Κατ' ἀντίθεση πρὸς τοὺς ἰνδοιστὰς καὶ μουσουλμάνους, τρῶνε ἐλεύθερα βοδινὸ καὶ χοιρινὸ κρέας.

Οἱ Σιχ παντρεύονται μιὰ μόνο γυναῖκα, ποὺ ἔχει δικαίωμα σὲ ἐκτίμησι καὶ σεβασμὸ. Γι' αὐτὸ ἡ οἰκογενειακὴ ζωὴ εἶναι συνήθως ἡρεμὴ καὶ γαλήνια.

Οἱ Σιχ ἦταν ἄλλοτε οἱ θρησκευτικοὶ ἀγωνισταὶ τῆς ἰνδικῆς ἀρχαιότητος. Συνέβαλαν πολὺ στὴν πολιτιστικὴ ἀνάπτυξη τῆς Ἰνδίας καὶ σήμερα θεωροῦνται ὡς οἱ ἐκλεκτότεροι πολῖται αὐτῆς τῆς χώρας, γιατί εἶναι ὅλοι τοὺς φιλήσυχοι, ἐγκάρδιοι καὶ πολιτισμένοι. ■■■

ΜΕ ΚΑΘΑΡΟ χρυσάφι εἶναι σκεπασμένοι καὶ ὁ θρόνος τοῦ ναοῦ. Μὲ κατὰκάθαρο μετὰξὶ οἱ τοῖχοι. Οἱ πιστοὶ φιλοῦν μὲ δέος τὸ ἱερὸ βιβλίον.

Στο δεύτερο μέρος των αποκλειστικών εξομολογήσεών της η Μπριζίτ παραδέχεται ότι είναι πολύ πονηρή, ότι χρειάζεται στοργή — ότι δεν είναι ήθοποιός, ότι δεν είναι πολύ άσχημη

(Φωτ. Camera Press, Dalmas, London Express News, Jours de France)

ΕΙΝΑΙ Η ΠΡΟΚΛΗΤΙΚΟΤΗΣ, ΑΛΛΑ ΘΕΛΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΕΡΩΤΗΜΑΤΙΚΟ

Αυτό
είμαι!

Ο Σασά αγαπάει τη μουσική με οποιαδήποτε μορφή. Το ίδιο κ' εγώ. Όμως, δεν θαμουν ίκανή ν' ακούσω τον Φράνκ Σινάτρα όλη την ημέρα όπως αυτός. Μ' άρεσει ο Σινάτρα, μα κάθε πράγμα έχει τα δριά του. Παίρνουμε πολλούς δίσκους, κλασικής και τζάζ. Δεν έχωμε πιά που να τους δάλωμε. Μας στέλνουν διαρκώς καινούργιους. Δεν έχωμε καιρό να τους ακούσωμε όλους...

Παίζωμε κ' οι δυο κιθάρα, μα όχι με τον ίδιο τρόπο. Έμαθα ισπανική κιθάρα όταν γύριζα μία ταινία στην Ισπανία. Παίζω ισπανικούς ή μεξικανικούς ρυθμούς. Ο Σασά παίζει τζάζ. Πιστέψτε με ότι είναι το ίδιο πράγμα. Η διαφορά είναι το ίδιο μεγάλο όσο κι' άνωμεσα στην κλασική μουσική και την τζάζ. Προτιμώ την ισπανική μουσική και τσακωνόμαστε όλη την ώρα γι' αυτό...

Άρνήθηκα να γδυθώ

Τώρα γυρίζω την «Μπαμπέτ». Αγωνίζομαι με όλους σ' αυτή την ταινία... Με τον παραγωγό, με τον σκηνοθέτη, με όλους! Άρνήθηκα να γδυθώ. Ήθελα να παίξω σε μία ταινία που να μπορούν να τη δουν και τα παιδιά. Όλες οι ταινίες μου είναι για ενήλικους μόνο! Μου είπαν: «Τί χρειάζεται να παίζη η Μπριζίτ Μπαρντό, αν δεν βγάξη τα φορέματά της;» Μα εγώ επέμενα. Ήθελα αυτή η ταινία να είναι δρασερή και γλυκεία... Στην αρχή έπρόκειτο να την γυρίση ό Βαντίμ. Μα δεν αίσθανόταν όπως εγώ. Ήθελε να κάνει το θέμα της μάλλον περίπλοκο. Η ιδέα του δεν ταίριαζε μ' εκείνο που είχα σκεφθή εγώ για την Μπαμπέτ.

Έτσι, παρακάλεσα τον Κριστιάν Ζάκ να την γυρίση... Σκεπτόμουν τον «Φανφάν λα Τυλίπ»... Μ' άρεσει ν' αλλάζουν οι σκηνοθέτες. Καθένας τους δίνει κάτι από την προσωπικότητά του. Ο Κριστιάν Ζάκ είναι γεμάτος ζωτικότητα κ' ένθουσιασμό. Τά πάμε πολύ καλά μαζί. Είναι τρομερό σ' όν κινηματογράφο όταν οι άνθρωποι δεν μπορούν να συνεννοηθούν. Για να γυριστή μία ταινία είναι κανείς υποχρεωμένος να συνεργασθί με τους άλλους επί δολόκληρους μήνες, και φαντάζεστε τί τρομερό είναι να τσακώνεται μαζί τους όλη την ώρα. Δεν υπογράφω ποτέ τίποτε, πρίν μάθω τους ανθρώπους με τους οποίους θα εργασθώ.

Βρίσκομαι σε πολύ καλές σχέσεις με τον παραγωγό μου, τον Ραούλ Λεβύ. Συνεννοούμαστε χωρίς να πούμε μία λέξη. Έχω τρεις παραγωγούς που μου φέρνουν τύχη: Τον Ραούλ Λεβύ, τον Φρανσί Κόν και την Κριστίν Γκούζ Ρενάλ. Είναι φίλοι μου. Όταν είμαι άρρωστη, όταν έχω γρίπη, έρχονται να με δουν, μου λένε ιστορίες, μου φέρνουν γλυκά και με παραχαϊδεύουν.

Η «Μπαμπέτ» είναι γεμάτη άντρες — δολόκληρο στρατό. Παίζω το ρόλο μίας άλεξιπρωτίστριας. Φοράω μία στρατιωτική στολή, που μου είναι πολύ μεγάλη. Κολυμπάω μέσα

της, γιατί χωράει τέσσερα κορίτσια σαν και μένα. Οι όμοι φτάνουν στους άγκώνες μου και το μπερέ μου σκεπάζει τ' αυτιά. Δεν είμαι καθόλου ώραία, μα ίσως είμαι άστεία. Νομίζω πως θα είναι μία πολύ άστεία ταινία...

Δεν είμαι ήθοποιός...

Πολλοί λένε πως δεν είμαι ήθοποιός. Δεν είναι ευγενικό που το λένε έτσι, μα πιστεύω πως έχουν δίκιο. Δεν είμαι ήθοποιός. Είμαι πάντα η ίδια και στην όθονη κ' έξω από αυτήν. Αισθάνομαι εκείνα που πρέπει να εκφράσω σ' να ήταν πραγματικά. Αν πρέπει να κλάψω, αρχίζω να κλαίω και δεν μπορώ να σταματήσω. Η ήρωίδα μπαίνει μέσα σ' όν χαρακτήρα μου, όχι εγώ σ' όν δικό της.

Κάθε πρωί, κάποιος έρχεται και με πηγαίνει σ' ό στούντιο. Στέλνουν ένα μεγάλο άμερικανικό αυτοκίνητο. Στην αρχή ήταν μαύρο και δεν μου άρεσε. Ζήτησα κάτι άλλο. Μου έστειλαν ένα μπλέ και μου είπαν πως είμαι ιδιότροπη. Ο σωφέρ μου λέγεται Όλιβιέ. Στην αρχή φορούσε στολή και πηλήκιο. Του είπα να μην τ' φορά. Ένας σωφέρ με στολή και πηλήκιο σ' κάνει να φαίνεσαι σαν ηλικιωμένη...

Ο Όλιβιέ είναι ένθουσιασμένος τώρα, γιατί προτιμάει το δερμάτινο σακκάκι. Πρέπει να όμολογήσω πως τον βασανίζω πολύ. Όταν τελειώνω τη δουλειά μου σ' ό στούντιο, κάθομαι και μιλάω με γνωστούς μου ή τον στέλνω σε θελήματα, ενώ θα ήθελε να γυρίση σ' ό σπίτι του. Είναι παντρεμένος κ' έχει παιδιά. Του ύποσχέθηκα πως δεν θα τον ταλαιπωρώ πιά. Το πρωί άργώ πάντα λιγάκι κ' εκείνος, καθώς είναι πολύ ευγενικός, όδηγεί γρήγορα, γιά να κερδίσω τον καιρό που έχασα. Γρήγορα, αλλά προσεκτικά...

Τα τοιράκια τής Μπαρντό

Σ' ό στούντιο έχω πάντα τους ίδιους ανθρώπους γύρω μου. Όταν κάποια γίνη διάσημη σ' όταρ, έχει το δικαίωμα να διαλέγη την μακιγιέζ και την άμπιγιέζ, που προτιμά. Αυτές τις βοηθούς μου τις λένε περιπαικτικά «τά τοιράκια τής Μπαρντό». Μ' αγαπούν και τις αγαπώ πολύ. Είναι πραγματικά φίλες μου.

Με χαρακτήρισαν σαν μία κούκλα, χωρίς σταλιά μυαλό σ' ό κεφάλι της, σαν μεγάλο παιδί, σαν φιλόδοξο μικρό πικινούα, κι ό Θεός ξέρει τί άλλο. Λένε πως περνάω την ημέρα μου σ' ένα καναπέ, τρώγοντας σοκολάτες και καπνίζοντας, ενώ ακούω τους δίσκους μου. Η αλήθεια είναι πως δεν έχω ούτε ένα δευτερόλεπτο γιά τον εαυτό μου, άκόμη κι όταν δεν γυρίζω ταινία.

Φροντίζω το σπίτι μου, που το έχω διακοσμήσει ή ίδια. Τά άγόρασά όλα στην παρισινή άγορά των ψύλλων(*) και τά τακτοποίησα μό-

* Έτσι λέγεται, ως γνωστόν, ή συνοικία των παλαιωπώλειών, καταστημάτων ειδών τέχνης, κλπ.

ΞΑΝΘΗ Ισπανίδα, σύμφωνα με το σενάριο, σ' ό «Γυναίκα και το Νευρόσπαστο». Ίσως δεν έμοιαζε πολύ με τη φλογερή ήρωίδα του Πιέρ Λουί, αλλά ήταν, χωρίς άμφιβολία, μία άπαράμιλλη Μπε - Μπε.

Δέν είναι πάντα διασκεδαστικό νά είναι μιά γυναίκα διάσημη - εξομολογείται ή Μπριζίτ Μπαρντό

Αζήτητη

Τυποποίηση

Πρώτη μεταμόρφωση

ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΒΗΜΑΤΑ την γέμισαν απογοητεύσεις. Οι φωτογραφίες της έμεναν απαρατήρητες στα γραφεία των παραγωγών και ήταν έτοιμη να εγκαταλείψει τα πάντα, όταν η επιτυχία ήρθε απροσδόκητη και καλοσυναιαία. Τά σκούρα καστανά και καλοχτενισμένα μαλλιά της έγιναν πρώτα «ατημέλητα» και ύστερα στάχια. Τά χείλη της πήραν την προκλητική τους γραμμή, τά μάτια της τό γεμάτο υποσχέσεις βλέμμα. «Όσο για τό σώμα της... αποκαλύφθηκε.

νη μου. Κάθε τρείς μήνες αλλάζω την επίπλωσή μου. Βάζω λάμπες παντού, σ' όλες τις γωνίες, λάμπες χωρίς δυνατό φως και μέ σκούρα άμπαζούρ. Δέν μου άρέσουν τά άσπρα άμπαζούρ. Τό τζάκι μου τό βρήκα σ' έναν πύργο, στήν κοιλάδα του Λείγηνος — μακριά από τό Παρίσι...

Φροντίζω επίσης μόνη μου τό σπίνι μου στο Σαιν Τροπέζ. Θέλω νά τά επιβλέπω όλα ή ίδια. Έχω μετοχές... πολύ λίγες... σ' ένα χρηματιστή. Μετοχές γαλλικών εταιριών πετρελαίου, βιομηχανιών ζαχαρώς, αλευρομύλων, αυτοκινήτων, Νεστέ... Δέν τις ξέρω όλες άπ' έξω. Μά τά προσέχω όλα. Διαβάζω τις οικονομικές εφημερίδες. Δέν καταλαβαίνω λέξη άπ' ό,τι λένε. Μά προσπαθώ νά καταλάβω. Μού φαίνονται όλα τόσο μπερδεμένα...

Θά προτιμούσα πάντως νά κάνω κάτι άλλο — νά ξεκουραστώ ή νά διασκεδάσω.

Ακούω τις συμβουλές του χρημα-

τιστού μου, μά εγώ αποφασίζω στο τέλος. Τό ίδιο γίνεται και για την έκλογή μίας ταινίας ή την προετοιμασία ενός σεναρίου.

Διευθύω ή ίδια τη ζωή μου. Είχα πάντα πρακτικό πνεύμα. Νομίζω πώς τό κληρονόμησα από τον παππού μου, πού ήταν ασφαλιστής. Όσο για τον πατέρα μου, είναι ποιητής. Η μαμά λέει πώς προχωρεί στή ζωή μ' ένα τριαντάφυλλο στο χέρι...

Όσα έχω, δέν μου ήρθαν όλα μαζί. Τά έφτιαξα λίγα-λίγα. Όταν τά πράγματα άρχισαν νά πηγαίνουν καλά για μένα, βρισκόμουν σέ πολύ άσχημη θέση... κ' είχα τόσα χρέη νά πληρώσω! Στήν άρχή, όλα τά χρήματα έφευγαν και πολύ γρήγορα μάλιστα. Άγόρασα μερικά φορέματα, έπειτα ένα αυτοκίνητο κ' ύστερα ένα διαμέρισμα, πού τό διακόσμησα...

Και τότε... τότε άρχισαν οι φόροι! Σέ μιά γαλλική οικονομική εφημερίδα διάβασα πώς έφερα στή

Γαλλία τό ίδιο συνάλλαγμα πού τις έφερε κι ό Ρενώ. Στο άριστερό μέρος της σελίδος υπήρχε μιά εικόνα των εργοστασίων Ρενώ, και στο δεξί, ή φωτογραφία μου. Άν είναι αλήθεια, νομίζω πώς είναι σίχαμερός ό τρόπος πού μέ φορολογούν. Σίχαμερός και άδικος. Κερδίζω πραγματικά ένα σωρό συνάλλαγμα για τη Γαλλία, ιδίως από την Άμερική και τον Καναδά. Κι όμως μέ δάζουν και πληρώνω τόσους φόρους! Είναι τρομερό... Άπό τις τρείς περυσινές μου ταινίες, ή μιά χρησίμευε για νά πληρώσω τους φόρους μου. Καμιά φορά, όταν θυμώνω, μού έρχεται νά φωνάξω: «Άγαπητέ μου, κύριε Πιναί, αν δέν κάνετε κάτι για νά μέ βοηθήσετε, θά πάψω νά γυρίζω ταινίες και θά χάσετε τό συνάλλαγμα σας...».

Τελευταία, άγόρασα ένα κόσμημα, ένα πραγματικό κόσμημα. Τά κοσμήματα δέν μου άρέσουν πάρα πολύ, αλλά τό πήρα γιατί έπρεπε

νά έχω ένα, κι άλλωστε είναι και μιά επένδυση. Όταν τά φορώ, φοβάμαι... Φοβάμαι πάντα ότι θά τά χάσω, κι αυτή ή ιδέα μου είναι άνυπόφορη. Αυτό τό κόσμημα τό φόρεσα όταν ή Κάλλας τραγουδούσε στήν Όπερα των Παρισίων. Η Κάλλας είναι πραγματικά καταπληκτική.

Δέν είναι πάντα διασκεδαστικό νά είναι μιά γυναίκα διάσημη. Άπό μιά πλευρά μου άρέσει πού είμαι διάσημη κι από άλλη πλευρά μέ τρομάζει. Μού δίνει την έντύπωση πώς είμαι ελεύθερη, πώς μπορώ νά κάνω ό,τι θέλω..., μά στήν πραγματικότητα δέν μπορώ νά κάνω τίποτε.

Δέν μπορώ νά κάνω ένα δώμα χωρίς νά μέ κοιτάζή όλος ό κόσμος και νά μέ φωτογραφίζει. Μιά μέρα πήγα σ' ένα παρισινό κατάστημα ν' αγοράσω κάτι ποτήρια. Παραλίγο νά μέ πνίξουν! Κ' εκείνο τό πλήθος στή Βενετία; Σαράντα αστυνομικοί μέ προστάτευαν. Στόν ούρανό, ένα άεροπλάνο έγραψε δυό γιγαντιαία

«Μπ» μέ καπνό. Ό κόσμος φώναζε, οι φωτογράφοι έρριχναν ό ένας τον άλλο στα κανάλια. Ήταν κάτι άπίστευτο. Στο βάθος, τρομοκρατήθηκε. Τό πλήθος είναι πάντα κάτι τρομακτικό, ακόμη κι όταν έχη καλές προθέσεις, και δέν αισθανόμουν πολύ άσφαλής, παρ' όλη την αστυνομική συνοδεία μου.

Χορός και τηλεόραση

Κάνω ό,τι μπορώ για νά διατηρήσω αυτή τη διασημότητα, πού μου άρέσει και μέ τρομάζει τόσο. Ποτέ, ποτέ δέν ξεπλύνω σ' έναν καναπέ για νά δνειροπολήσω! Μού είπαν νά παίξω κάτι στή Γαλλική Τηλεόραση την Πρωτοχρονιά. «Τί θέλετε;», ρώτησα. Μού άπάντησαν: «Ό,τι σάς άρέσει!».

Κάθησα και σκέφτηκα. Είχα μάθει λίγο Ισπανικό χορό. Όταν είπα στους διευθυντές του προγράμματος την ιδέα μου, την βρήκαν συνταρακτική. Έτσι, εργάστηκε τρείς ώρες την ήμέρα για ένα μήνα, προσπαθώντας νά τελειοποιήσω τις χορευτικές μου γνώσεις.

Ό χορός είναι ζήτημα συνήθειας. Άν χορεύη κανείς κάθε μέρα, τά πόδια του δέν αισθάνονται τίποτε. Μά εγώ είχα ξεσυνηθίσει. Τά πόδια μου μέ πονούσαν, τά παπούτσια μου μέ χτυπούσαν. Ό Μισέλ Ρενώ μ' έβαλε νά ξαναρχίζω έκαστό φορές. Ήθελε νά πετύχω, γιατί είχε την ευθύνη του προγράμματος. Άς σημειωθεί ότι δέν πήρα πένταρά γι' αυτό τό χορό μου στή Γαλλική Τηλεόραση.

Τό έκανα μόνο και μόνο έπειδή μου άρεσε.

Άρχισα νά χορεύω σέ ηλικία έξ έτών. Ό χορός δέν είναι όπως ό κινηματογράφος. Πρέπει νά έχη κανείς ταλέντο γι' αυτό. Σέ ηλικία έννέα έτών κέρρισα τό πρώτο βραβείο χορού, στήν αϊθούσα Πλεγιέλ.

Ό δεύτερος διαγωνισμός μου ήταν για τό Κονσερβατουάρ. Ήμουν δεκατριών έτών, ενώ τά περισσότερα κορίτσια ήταν 15-17. Μόνον εγώ και μιά φίλη μου ήμασταν 13. Νομίζαμε πώς θά άποτυγχάναμε. Άπό τις 150 υποψήφίες, μόνον έπτά έγιναν δεκτές... κ' οι δύο μας ήμασταν μέσα σ' αυτές τις έπτά.

Στό Κονσερβατουάρ ή πειθαρχία είναι αυστηρή. Άν χάση κανείς μιά τάξη, τον αποβάλλουν. Τόν πρώτο χρόνο πήρα εύφημη μνεία. Άλλά στο δεύτερο χρόνο δέν μπόρεσα νά λάβω μέρος στο διαγωνισμό, γιατί άρρώσθησα. Την άλλη χρονιά άρχισα νά παίζω στόν κινηματογράφο.

Όπως παίζω σέ μιά ταινία μέ χορευτικό θέμα. Θά τό ήθελα πολύ. Οι παραγωγοί μέ είδαν νά χορεύω στήν τηλεόραση και είπαν αναμεταξύ τους: «Χμ... ξέρει και νά χορεύη κιόλας!». Οι στάρ πού ξέρουν χορό είναι πολύ λίγες.

Δέν είμαι άσχημη!

Όπως συμβαίνει σ' όλες τις κοπέλες, ή διάθεσή μου αλλάζει καθημερινά. Μερικές φορές κοιτάζομαι στόν καθρέφτη και μού φαίνεται πώς έχω παραξένο πρόσωπο. Άπορώ πώς μπορούν νά μέ δρίσκουν έλκυστική. Όταν ήμουν κοριτσάκι πίστευα πώς ήμουν άσχημη και προσπαθούσα νά κρυφτώ για νά μη μέ βλέπουν. Στα

15, νόμιζα πώς ήμουν πολύ άδύνατη κ' έτρωγα όλη την ήμέρα. Τώρα πιστεύω πώς... είμαι όπως είμαι, δηλαδή, όχι και τόσο άσχημη.

Μού άρέσει νά ντύνομαι στα μαύρα, αλλά αγαπώ και τό κόκκινο. Ντύνομαι άπλά και πρακτικά. Μού άρέσουν τά φορέματα πού επιτρέπουν νά κινησαι άνετα, άσχετως αν είναι κολλητά ή φαρδεά. Άγοράζω τά φορέματά μου παντού — στού Μπαλμαίν, στού Φεπλά ή σέ μικρά καταστήματα. Παραδέχομαι πώς έχω σώμα πού μ' εύνοεί πολύ. Μού άρέσουν τά πολύ κολλητά ή τά πολύ φαρδεά φορέματα — όχι τά ένδιάμεσα. Όταν δέν παίζω (ή δέν πάω σέ κοκτέηλ-πάρτυ ή δέν πρόκειται νά μέ φωτογραφήσουν), δέν φορώ μακιγιάζ. Δέν βάζω τίποτε στο πρόσωπό μου. Άπλώς σκουραίνω τά μάτια μου λιγάκι. Άφήνω τό δέρμα μου νά αναπνεύσει και νά ξεκουραστή.

Είμαι ακόμη παιδί

Καταλαβαίνω πώς είμαι γεμάτη αντιφάσεις. Μά δέν είναι εύκολο νά ζή κανείς τόσο γρήγορα. Παρ' όλα όσα μού συνέβησαν, εξακολουθώ νά σκέπτομαι σαν παιδί. Υπάρχει μιά πλευρά του έαυτού μου πού δέν έχει μεγαλώσει. Στα οικονομικά ζητήματα, λ.χ., είμαι πονηρή. Σιζιγτώ τά συμβόλαιά μου παράγραφο προς παράγραφο. Τά ξαναδιαβάζω είκοσι φορές. Είμαι πονηρή σαν άλεπού. Καταπλήσσω πάντα την ίμπερσάριό μου, την Όλγα Χόρστιγκ.

Κι όμως, σέ άλλα πράγματα είμαι θύμα. Ξέρω, λ.χ., πώς κάποιος πρόκειται νά μέ κοροϊδέψει. Μά προτιμώ νά τον άφήσω νά τό κάνει, παρά νά τον προσβάλω ή νά μη βοηθήσω κάποιον πού έχει πραγματικά ανάγκη.

Για ένα διάστημα δέν μ' ένοιαζε τί έλεγε ό κόσμος για μένα. Συναμάλιστα διασκεδάσα. Μά τώρα πιστεύω πώς όσο περισσότεροι άνθρωποι μέ γνωρίζουν, τόσο λιγότερα ξέρουν για μένα. Κάποιος δημοσιογράφος, πού δέν τον είχα δει ποτέ και πού δέν τον ήξερα καθόλου, έγραψε ένα σωρό πράγματα για μένα — και μάλιστα στο πρώτο πρόσωπο: «Επιτέλους, ή Μπαρντό λέει την ιστορία της!» Ήταν Άγγλος ή Άμερικανός — δέν θυμάμαι πιά. Γιατί νά «εξομολογηθώ» σ' έναν ξένο, όταν έχω τόσους φίλους στις γαλλικές εφημερίδες; Είναι άνόητο... Ένα σωρό άνθρωποι χρησιμοποιούν τό δνομά μου για νά πουλήσουν ό,τιδήποτε. Κάποιος ήθελε νά τό χρησιμοποιήση για τίτλο περιοδικού... μά ό δικηγόρος μου τακτοποίησε τό ζήτημα άραιοτάτα.

Πολύ πιστεύουν ό,τι δήποτε λέγεται σχετικά μ' μένα. Αυτό είναι ίσως ένας τρόπος παρηγοριάς: Για νά μη φθονήσουν την εύτυχία, προσπαθούν νά την δυσφημήσουν. Τό καταλαβαίνω καλά... Άλλά γιατί δέν προτιμούν την αλήθεια από τά ψέματα; Η αλήθεια είναι ίσως πιο παρήγορη από τό ψέμα!

Triffit. Kaital

ΤΟ ΕΙΔΩΛΟ έπλασε ένα τύπο πού, παρ' όλες τις απομιμήσεις, φέρει τη σφραγίδα του μοναδικού και άνεπανάληπτου. Κάτω από κάθε εμφάνισή της, είτε σαν άγριοκάτσικο πού άπολαμβάνει μιά φυσική εύδαιμονία, είτε σαν περήφανη Σπανιόλα της Άνδαλουσίας, είτε σαν κομψή Παριζιάνα, μένει πάντα μιά, ή θρυλική πιά και άκαταμάχητη Μπέ-Μπέ.

Άγρίμι

Άνδαλουσιάνα

Παριζιάνα

ΕΜΠΙΣΤΕΥΟΝΤΕ ΣΤΟΝ
SCHWARZKOPF
την ύγεια και ομορφιά των μαλλιών σας

Palette

Χρωμο-Σαμπουνάν

Κάθε λούσιμο με **PALETTE** δίδει και μιά ώραία απόχρωση της έκλογής σας. Κάθε απόχρωση δημιουργεί και ένα νέο τύπο. Καλύπτει επίσης τις γκριζες τρίχες. **Χρωμο-Σαμπουνάν PALETTE**. Παλέτ προϊόν του Γερμανικού Οίκου **H. SCHWARZKOPF HAMBURG**. Άποκλ. Άντιπρόσωποι **ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΚΡΙΩΤΗ Α.Ε** Νίκης 9, Τηλέφ. 25-739

Έδω κι' Έκει

• **ΟΙ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΙ** έγκεφαλοι και τα ρομπότ κατακτούν καθημερινώς μεγαλύτερη θέση στη ζωή των Αμερικανών. Στον τύπο, στην τηλεόραση, στα εργοστάσια, στα σχολεία, εξομολογούνται συνεχώς τα πλεονεκτήματα του μηχανοποιημένου πολιτισμού. Από αντίδραση οι Αμερικανοί αρχίζουν να διηγούνται αστεία ανέκδοτα με θέμα τους ηλεκτρονικούς έγκεφαλους. «Ιδού τα δύο τελευταία:

* Ένας Έρυνόδερμος με την εθνική ένδυμασία του, φτερά γύρω από το κεφάλι, σταματά έκθαμβος μπροστά σ' ένα ηλεκτρονικό έγκεφαλο στον κεντρικό σταθμό της Ν. Υόρκης. Του θέτει τις τρεις επόμενες ερωτήσεις: «Ποιος είμαι; Πόσο ζυγίζω; Πού πηγαίνα;».

• Ο έγκεφαλος απαντά αδιάστακτα: «Είσαι Έρυνόδερμος. Ζυγίζεις 80 κιλά. Πηγαίνεις στο Πουέμπλο του Καλινότο».

• Ο Έρυνόδερμος θυμάται τα φτερά απ' το κεφάλι του, δανείζεται ένα αδιάδρομο κ' ένα καπέλλο απ' έναν περαστικό και ξανακάνει τις τρεις ίδιες ερωτήσεις στον έγκεφαλο που του απαντά άμεσως: «Είσαι ο ίδιος Έρυνόδερμος. Το βάρος σου είναι πάντοτε 80 κιλά. Άλλα πριν από ένα λεπτό έχασες το τραίνο για το Πουέμπλο».

* Και το δεύτερο:

Κάποιοι, που αμφιβάλλει πολύ για την τελειότητα αυτών των μηχανημάτων, ρωτά έναν ηλεκτρονικό έγκεφαλο:

—Πού βρίσκεται ο πατέρας μου αυτό το λεπτό;

• Ο έγκεφαλος αποκρίνεται άμεσως: «Είσαι ο πατέρας σου φανερύει αυτή τη στιγμή στη Νέα Σκωτία».

—Α, λέει ο δύσπιστος, έπρεπε ξέρω. Ο πατέρας μου, ο Ρόμπερτ Μπρέστερ, είναι στο Σάν Φραντσκο. Τώρα μόλις του μίλησα από τηλέφωνο.

• Ο έγκεφαλος απαντά:

—Ο Ρόμπερτ Μπρέστερ είναι πράγματι στο Σάν Φραντσκο. Ο πατέρας σου φανερύει στη Νέα Σκωτία.

• **Ο ΘΥΡΩΡΟΣ** του «Γκράντ Ότελ» της Νέας Υόρκης, κουβεντιάσαντας μ' έναν περαστικό ταξιδιώτη του λέει το εξής αίνιγμα:

—Δεν είναι ούτε ο αδελφός μου, ούτε η αδελφή μου, και όμως είναι παιδί του πατέρα μου. Ποιος είναι; Ο ταξιδιώτης, όχι πολύ έξυπνος, δε βρίσκει την απάντηση.

—Είμαι εγώ, λέει ο θυρωρός.

Μόλις γυρίζει στο σπίτι του, ο ταξιδιώτης απευθύνει να πη το αίνιγμα στη γυναίκα του: «Δεν είναι ούτε ο αδελφός μου, ούτε η αδελφή μου, και όμως είναι παιδί του πατέρα μου. Ποιος είναι;».

—Εσύ! του απαντά η γυναίκα του. —Α, δεν το βρήκες! άσχετα θρησκευτικά ο σύζυγος. Είναι ο θυρωρός του «Γκράντ Ότελ».

ΦΛΥΑΡΙΕΣ

• Συγχαρητήριο α... Πασχαλιάτικα άρραδωνιάστηκε η δεσποινίς Ίωάννα Μελά με τον κ. Λευκά Κυριακόπουλο. Νεανική ενδιαφέρουσα αθηναϊκή φυσιογνωμία η Ίωάννα Μελά έχει πολλά να κληρονομήσει από τους γονείς της οι οποίοι αν και από χρόνια ζούν χωρισμένοι —ο πατέρας της κ. Λέων Μελάς έχει εγκατασταθεί πριν από τον πόλεμο στην Αμερική— δεν έχουν παύσει να συγκεντρώνουν την αγάπη τους επάνω στην μοναχοκόρη τους. «Όσο για την μητέρα της είναι γνωστή, όχι μόνον στην πρωτεύουσα, αλλά και στην επαρχία, η φιλανθρωπική δράση της κυρίας Νίτας Σινιόσγλου της νέας μαμάς της μνηστευμένης. Καλά στέφανα λοιπόν...

Η δισ Ίωάννα Α. Μελά

• Διαμαρτυρίες... συνεχίζονται να μάς φθάνουν για την μεταμόρφωση του μικρού παραθαλασσιού παραδείσου των «Αστεριών». Δηλαδή, η προτίμηση που δίδεται εφέτος σ' όσους νοικιάζουν τις «καμπάνες» για δυο μήνες, τον μεταμορφώνει και του δίνει χαρακτήρα μικρής πληκτικής λουτροπόλεως. «Έως πέρυσι η συνεχής αλλαγή των ενοίκων δημιουργούσε κέφι και χαρούμενη ατμόσφαιρα.

• Εφέτος απειλούνται οικογενειακά εγκαταστάσεις μετά φριζινταίρ, μπουγάδων, νταντάδων και μαρών. Κρίμα! Και όλα αυτά γιατί εύσυνεθητοι οικονομολόγοι επιμένουν να κάμουν τους ξενοδόχους...

• Άνοιξιάτικες... μόδες. Το μπουρνούζι, ως ύφασμα μονόχρωμο ή έμπριμέ, χρησιμεύει σε όλα, φούστες, μπλουζές ριχτές, παλτά καλοκαιρινά, ζακέτες και ακόμη πολύ διασκεδαστικές έγχρωμες εσάρπες και σάλια. Και ακόμη... τσιρόντες για τις γυναίκες που κρατούν τις φούστες και στο-

λίζουν τις μπλουζές... Παπούτσια μυτερά και τετράγωνα και πάντα της μόδας τα πέδιλα και οι μπαλαρίνες. Κτενιστές ίσιες, κοντές, μακρυνές και μέτριες, όλες βασίζονται στο «μπουφάν» και στο «φλού». Καπέλλα κανονικά σαν τα ψαθάρια που φορούσαν κάποτε οι κομποί στις άρχες του αιώνα...

• Άθηναικά... Την Πέμπτη 14 Μαΐου και την Παρασκευή 15 Μαΐου, πολλοί θα την περάσουν στο Μέγαρο του πρίγκιπος Γεωργίου της Ελλάδος, οδός Δημακρίτου 2 και Ακαδημίας. Το κτίριο πουλήθηκε, πρόκειται και αυτό να γίνει ξενοδοχείο. Στις 7 το βράδυ θα δημολατρηθούν πολλά αντικείμενα τέχνης, ιστορικά κειμήλια και πορσελάνες της συλλογής του πρίγκιπος Γεωργίου και της πριγκιπίσσης Μαρίας Βοναπάρτου. Την δημολατρία θα διευθύνει ο κ. Κ. Χαριτάκης ο οποίος έχει την απαιτούμενη πείρα, γιατί αν στο έσωτερικό οι «eventes» είναι κοινότητες, στας Αθήνας μάλλον σπανίζουν...

• Άνεκδοτα... Στον Άγγλο συναγματούχη ο γιατρός αναγγέλλει: —Υποφέρετε από υδρωπικία, δηλαδή έχετε πολύ νερό στην κοιλιά. —Νερό; άγριεψε ο άρρωστος, δεν έχω βάλε ποτέ σταγόνα στο στόμα μου. —Άλλα σε λίγο σκέφθηκε: —Ξέρω, φαίνεται όλα αυτά τα μοντέρνα παγάκια. «Έξω από ένα σχολείο μια πινακίδα γράφει προς τους αυτοκινητιστάς: «Σχολείο —Προσοχή μή σκοτώσης παιδί». Από κάτω, με παιδικά γράμματα, κάποιος πιτσιρικός είχε προσθέσει: «Περίμενε να περάσει δάσκαλος»...

• Όρισμοί... Ο φανατικός είναι ο άνθρωπος ο οποίος δεν θέλει ούτε να αλλάξει γνώμη, αλλά και ούτε θέμα συζητήσεως...

ή ή

• Ο ΝΕΑΡΟΣ φαντάρος Παπαδόπουλος έχασε δηλαδή του την οικογένεια σ' ένα αυτοκινητικό δυστύχημα. Ο λοχαγός λέει στο λοχία:

—Να του αναγγείλεις την είδηση χωρίς προσίμια, όπως άρμυζε σε στρατιώτες.

• Ο λοχίας καλεί τους άνδρες: «Όλοι όσοι έχασαν την οικογένειά τους σε αυτοκινητικά δυστυχήματα να προχωρήσουν ένα βήμα! διατάζει.

Κανείς δεν κινείται. Τότε ο λοχίας:

—Παπαδόπουλε, τιμωρείσαι με τέσσερες μέρες φυλάκιση!

• Η ΦΙΛΑΡΕΣΚΗ γενοντοκόρη λέει σε μια... άσπονδη φίλη της:

—Χθές ήμουν καλεσμένη σ' ένα πάρτυ κι όλοι θαύμασαν τα δόντια μου.

—Η φίλη, μελιστάλαχτα:

—Τα φορούσες, λοιπόν, χρυσή μου;

• ΕΝΑΣ κύριος μπαίνει στα γραφεία μιας έφημερίδας να δώσει για δημοσίευση μια άγγελία: «Απολύεσθε γάτος περσικός, απαντών εις το όνομα Μίκυ. 5.000 άμοιβή εις όποιον τον φέρει εις την διεύθυνσιν...».

Ο υπάλληλος ρίχνει μια ματιά στο κείμενο και παρατηρεί με άπορία:

—Πέντε χιλιάδες για ένα γάτο!... Θα πρέπει να τον αγαπάτε πολύ!

—Όχι εγώ, αλλά η γυναίκα μου...

• Ηταν δικός της και τον τσάκισα σήμερα το πρωί με το αυτοκίνητο βγαίνοντας απ' το γκαράζ.

• ΛΟΙΠΟΝ, ρωτά ο πατέρας το γιό του, τα πάς καλά στο σχολείο;

—Ω, απάντα! ο μικρός, μαθαίνουμε ένα σωρό πράγματα! Δε μου λές, τόδερες εσύ πώς υπάρχουν ζωάκια που αλλάζουν γούνα κάθε χρόνο;

• Ο πατέρας ξεπετάγεται απ' τη θέση του, περίτριομος.

—Σάπα, κακομοίρη!.. Αυτό μάς έλεπτε, να σ' άκούση η μαμά σου!

• ΗΤΑΝ ένας μουσικοσυνθέτης που είχε κάπου-κάπου εμπνευση, αλλά όχι πολύ συχνά.

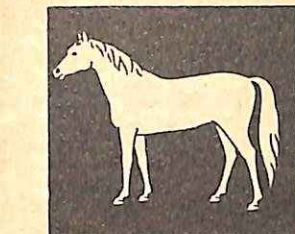
—Αχ, λέει σ' ένα φίλο του, δεν έχω τύχη! Φαντάσου πως είχα ένα θέμα για μια όπερα! Άλλά, να... όλα μου ήρθαν ανάποδα!

—Πώς έτσι;

—Να σου εξηγήσω. Στην πρώτη πράξη, μετά την εισαγωγή, ο ήρωας τραγουδά κάτι εξαιρετικά ωραίο: «Θά μου το πής το «ναί» που περιμένω;» Κι αυτό κρατούσε σ' όλη την πράξη. Ακριβώς στο τέλος, η ηρωίδα απαντά: «Ναί, σού το λέω, επιτέλους, αυτό το «ναί» που περιμένεις!». «Αχ, τί θεία μουσική! Δυστυχώς, σταματά εκεί... Τί ήλιθια!

—Ποιά;

—Η ηρωίδα, φυσικά. Σκέψου τί θα γινόταν αν απαντούσε «όχι»! Αυτό θα μπορούσε να πάη έτσι άλλες τρεις πράξεις...

Ούϊσκυ Σκωτίας
Παγκοσμίου
Προτιμήσεως
Από το 1742

WHITE HORSE
Scotch Whisky

Γοιτευτική!

Κάθε γυναίκα μπορεί να γίνη
γοιτευτική όταν περιποιείται
συστηματικά το δέρμα της.

Η Πούδρα "Μυστικούμ" του
ΣΕΡΚ με τα άγντα συστατικά
της είναι απαραίτητη για την
ώραία εμφάνιση του προσώπου.

Πούδρα
Mysticum
Scherk

Αποκλ. Αντιπρόσωποι
ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΟΤΗ Α.Ε.
Νίκης 9, Τηλέφ. 25-739

SCHERK

Ε' εκείνην
σοῦ
ἀγριεύει

Εἰς συμβουρύνει
ὁ Ἄλφρε Μορονᾶ

Ἀποκλειστικότης ΕΙΚΟΝΩΝ καὶ OPERA MUNDI

Εἴστε ὦραία, καὶ τὸ ξέρετε. Ὁ καθρέφτης σας καὶ τὰ μάτια τῶν ἀνδρῶν ὡς τὸ ἀποκαλύπτουν διαρκῶς. Ἀλλὰ πρὸ ἡμερῶν, θίαν ἕνας σχεδὸν ἀγνωστὸς σας κύριος ὡς ψυδρὶς: «Ἐπιτρέπεται, κυρία μου, νὰ σᾶς πῶ πῶς εἴστε πολὺ ὦραία», ἀγοιεύεται! Τὸν κοιτάξατε μὲ πολὺ σκοτεινὸ βλέμμα, ἀπαντήσατε θυμωμένη: «Κάνετε λάθος, κύριε!», καὶ δὲν τοῦ ἀπευθύνετε πιά τὸν λόγο.

«Μὰ πῶς; θὰ μοῦ πῆτε, τί θέλατε νὰ κάνω; Ἐπειτα ἀπὸ ἕνα τόσο ἄμεσο κομπλιμέντο, πῶς νομίζετε διὲ ἐκεῖνος θὰ συνέχιζε τὴν συζήτηση; Ξέροντας λιγάκι τοὺς ἀνδρες, μπορῶ νὰ σᾶς τὸ πῶ: Θὰ τὴν συνέχισε μὲ ἄλλα κομπλιμέντα, πὺν θὰ κατέληγαν σὲ μιὰ ἐρωτικὴ ἐξομολόγησιν! Κι' αὐτὸ δὲν τὸ ἤθελα. Εἶμαι παντρεμένη, σοβαρή. Ὁ ἀνδρὰς μου μὲ ζηλεύει. Κρατᾷ τοὺς θαυμαστὰς μου σὲ μεγάλῃ ἀπόστασιν καὶ δὲν μετανοῶ γι' αὐτό!».

Ἡ σίαση σας ἔχει, ἀσφαλῶς, ἀρκετὴ δόση φρονιμάδας. Ἀλλὰ ὡς θοῖσκω πολὺ ἀπόλυτη, πολὺ ἀδιάλλακτη. Κάθε ἀνδρὰς πὺν ὡς λέει ὦραία, δὲν ἔχει τὴν κρυφὴ προθέσιν νὰ σᾶς κατακητήσιν. Νομίζετε πῶς θὰ ἐπακολονθοῦσε ὁπωσδήποτε μιὰ ἐξομολόγησιν. Ἀλλ' αὐτὸ δὲν εἶναι βέβαιον. Ἐνας καλλιτέχνης, λ.χ., μπορεῖ νὰ διαπιστώσῃ πῶς εἴστε ὦραία ὡς εἰδικὸς, ὡς τεχνικός... Βρίσκει πῶς εἴστε ὦραία καὶ τὸ λέει. Δὲν εἶναι βέβαιον προσβολή!

«Μὰ ἡ προσβολή, θὰ μοῦ πῆτε, ἀκολουθεῖ συνήθως τὸ κομπλιμέντο!».

Ὅμως, κι' αὐτὸ δὲν εἶναι βέβαιον... Περιμένετε λιγάκι. Μιλήστε γιὰ κάτι ἄλλο, ἂν θέλετε, ἀλλὰ μὴν κάνετε μούτρα σ' ἐκεῖνον πὺν μόνο του ἐγκλίμα εἶναι τὸ καλὸ γούστο. Ἴσως νὰ μὴν μπόρεσε νὰ συγκρατήσῃ τὸν θαυμασμό του, γιὰτὶ ἡ ὁμορφιά σας τὸν ἐνθουσίασε. Μήπως δὲν συμβαίνει, μπροστὰ σ' ἕνα τοπίο, σὲ μιὰ ἐπέροχῃ δόσιν τοῦ ἡλίου, σ' ἕνα ὦραιο φρεγγοφόρῳ, νὰ φωνάζετε: «Τί ὦραιο πὺν εἶναι!», Ἀποτελεῖτε κ' ἐσεῖς, εἴτε τὸ θέλετε, εἴτε ὄχι, ἕνα φρονικὸ θέαμα, καὶ μάλοισι ἀξιοθαύμαστο! Γιατὶ νὰ μὴν ἐπιτρέπεται νὰ συγκινηθῇ κανεὶς ἀπ' αὐτό;

«Μὰ ἐγὼ δὲν εἶμαι θέαμα, θ' ἀπαντήσετε. Εἶμαι ἕνα πρόσωπο, πὺν ἔχει τὴν ἀξιοπρέπεια του, τὴν σεμνότητά του, κ' ἔχω δικαίωμα ν' ἀρνοῦμαι τὰ πολὺ ἀδιάκριτα κομπλιμέντα...».

Ὅμως, σὺν σημείῳ αὐτὸ θὰ μπορούσατε νὰ μιμηθῆτε τὴς Ἀμερικανίδες, πὺν ἀνέχονται, ἢ μᾶλλον ἐπιμὺν αὐτὲς τὴς ἀδιακρισίας, ἂν εἶναι φρονικὲς ἐνγενεῖς ἀδιακρισίας. Ὅταν τοὺς λέτε: «Τὸ φρόρεμά σας εἶναι ὦραιον», ἢ «Εἴστε οἱς ὁμορφιές σας σήμερον», δὲν ἀντανακτοῦν, δὲν διαμαρτύρονται. Ἀπαντοῦν ἀπλῶς: «Ἐυχαριστῶ».

Αὐτὴ εἶναι ἡ καλὴ μέθοδος. Συνδυάζει τὴν σεμνότητα μὲ τὴν ἐνγένεια.

Ἄλφρε Μορονᾶ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

1. Την χάνει συνήθως ο γελοιοποιούμενος (γενική)
2. Τ' άκούμε και τ' άδάζουμε — Είναι τ' ό μέλλον... (δημ.)
3. 'Η μητέρα τού ξακουστού Αύγειου — 'Ενα ζών της οικογενείας των έλφοειδών.
4. 'Ενας νάνος... τού φυτικού βασιλείου — Γνωστός 'Αγγλος φασίστας.
5. Γνωστοτάτη από τόν τελευταίον πόλεμον ιαπωνική νήσος (γεν.)
6. Μεγάλος ποταμός της 'Ασίας — Θά την βρήτε μετά την 'Ικαρίαν (αίτ. δημ.)
7. Τό γνωστό χιουμαριστικό κόμμα στο όποιον άφήκουν όλοι οι καιροσκοποί 'Ελληνες (μετά άρχικά του) — 'Αδελφός τού Μωυσέως — Διακριτικά μιάς πινακίδας αυτοκινήτων που δέν έχουν κλάδον.
8. Τό αντίθετόν του έορτάζεται μεγαλοπρεπώς — 'Αγγλος στρατιωτικός, άλλοτε επιτελάρχης (σημαίνει άδύνατος, άγγλιστί) — 'Επιμεριστική άντωνυμία.
9. Θεός τών Φοινίκων — Βουνό της Θεσσαλίας — Γαλλικό άνδρικό όνομα.
10. Μουσικός φθόγγος — 'Αρθρον — Γίνεται ό άνθρωπος πίσω από τό παραπέτασμα (καθαρ.)
11. 'Επίρρημα άπειρών... πιθανοτήτων — 'Ο χυτοσίδηρος, στη δημοτική.
12. Χωρίς τυρί δέν γίνεται.

ΚΑΘΕΩΣ:

1. 'Ενα από τ'ά μεγάλα έλαττώματα τού Ρωμίου.
2. Τό πείσμα τόν χαρακτηρίζει.
3. Οι μπανάνες αυτές προέρχονται από ένα νησί τών Μεγάλων 'Αντιλλών (καθαρ.) — Με τις γυναικίς του ήσυχολήθ και ό Λογοθετίδης πρό... όκταετίας.

4. Νιέτ, τό λέει ό Ρώσος — Προσωπική άντωνυμία.
5. Μία προσωνυμία της Θεοτόκου.
6. 'Υδάτινος δρόμος — Τού δοντιού είναι συνήθως όδοντοπύλιν.
7. Ναμός της ΒΔ. Γαλλίας — Και άλλάργα θά τ'ό δρής... στην έννοια — Πρόθεσις με έκθλιψιν.
8. Μία τών Κυκλάδων — Γνωστός από τόν ήλεκτρισμό έφευρέτης — Κάποιος άόριστος, στη δημοτική.
9. Χρονική περίοδος — Διακόσια πενήντα — Διάσημος ρήτωρ της 'Αγγλίας.
10. Γυναικείον όνομα — Τό μικρό όνομα μιάς γνωστής άλλοτε ήθοποιού και πρώην συζύγου τού Τσάπλιν.
11. 'Αντωνυμία — 'Επισκευάζει πρόχειρα.
12. Δίδονται σε ώρισμένον είδους προτιμήσεις (αίτ.) — Μουσικός φθόγγος.

ΖΙΓΚ ΖΑΓΚ

Ό σκοπός τού ένδιαφέροντος και διασκεδαστικού αυτού άτομικού, άλλα και όμαδικού παιχνιδιού, είναι νά έπιτύχη κανείς όσο τό δυνατόν μεγαλύτερη βαθμολογία στο σχηματισμό λέξεων.

'Αρχίσετε λοιπόν από όποιαδήποτε γραμμή θέλετε και προχωρήσετε από τό τετράγωνο αυτό σε όποιοδήποτε γειτονικό πάντοτε, τετράγωνο όριζοντίως, καθέτως ή διαγωνίως, προσπαθώντας νά διαβάσετε την μεγαλύτερη λέξη που μπορείτε νά βρήτε. Σημειώστε τώρα τη λέξη, που βρήκατε και στήστε στα τετράγωνα τα γράμματα που μεταχειρισθήκατε. Ψάξτε τώρα γιά μίαν άλλη λέξη και συνεχίστε έως ότου δέν μπορείται νά βρήτε άλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

Γιά κάθε λέξη τών δύο γραμμάτων μετρήσετε 1 βαθμό.
Γιά κάθε λέξη τών 3 γραμμάτων μετρήσετε 3 βαθμούς.
Γιά κάθε λέξη τών 4 γραμμάτων μετρήσετε 5 βαθμούς.
Γιά κάθε λέξη τών 5 γραμμάτων μετρήσετε 7 βαθμούς.
Γιά κάθε λέξη τών 6 γραμμάτων μετρήσετε 9 βαθμούς.
Γιά κάθε λέξη τών 7 γραμμάτων μετρήσετε 11 βαθμούς.
Γιά κάθε λέξη τών 8 γραμμάτων μετρήσετε 13 βαθμούς.
Γιά κάθε λέξη τών 9 γραμμάτων μετρήσετε 15 βαθμούς.

Ο	Ζ	Ι	Σ	Τ	Σ
Τ	Κ	Α	Ι	Μ	Ε
Η	Ν	Ι	Κ	Α	Λ
Ο	Τ	Ο	Τ	Ο	Ε
Σ	Σ	Ι	Π	Π	Τ
Ω	Ε	Η	Ο	Α	Ο

Γιά κάθε λέξη τών 10 γραμμάτων μετρήσετε 17 βαθμούς.
Και ούτω καθ' έξής, προσθέτοντας δύο πάντοτε βαθμούς γιά κάθε πρόσθετο γράμμα.
Προσθέστε τώρα τό σύνολο τών βαθμών που μετρήσατε νά πετύχετε. Βαθμοί από 1-29 βαθμολογούνται με «ΜΕΤΡΙΑ».
Βαθμοί από 30-35 βαθμολογούνται με «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 36-40 βαθμολογούνται με «ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 41-45 βαθμολογούνται με «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 46 και άνω βαθμολογούνται με «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ'ΑΣΤΡΑ

Γιά την έβδομάδα από 18 έως 24 Μαΐου 1959

ΚΡΙΟΣ. Γιά όσους γεννήθηκαν από 21 Μαρτίου-20 'Απριλίου 'Εχετε από παλιά προσχεδιάσει τη στάση που θά τηρήσετε στην προκειμένη περίπτωση. 'Υπάρχουν στιγμές που πρέπει κανείς νά ύπομνη. Εύνοϊκή ήμέρα: Τετάρτη, αριθ. 5.

ΤΑΥΡΟΣ. Γιά όσους γεννήθηκαν από 21 'Απριλ.-21 Μαΐου Τά παλιά σας σχέδια θά ανατραπούν από μιά μικρή άλλαγή που θά γίνει στη ζωή σας. Θά πάρετε κάποιο γράμμα που θά σας χαροποιήση. Εύνοϊκή ήμέρα: Κυριακή, αριθ. 8.

ΔΙΔΥΜΟΙ. Γιά όσους γεννήθηκαν από 22 Μαΐου-21 'Ιουνίου Θά δημιουργηθούν ώρισμένες διαφορές ανάμεσα σε σας και σε κάποιο πολύ δικό σας πρόσωπο. 'Αν δείξετε κατανόηση, όλα θά πάνε καλά. Εύνοϊκή ήμέρα: Σάββατο, αριθ. 2.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ. Γιά όσους γεννήθηκαν από 22 'Ιουν.-22 'Ιουλ. Είσατε πολύ απαιτητικός και κάποια μέρα θά μετανιώσετε γιά τη στάση σας. Είναι προτιμότερο νά ήγτε την άλήθεια από τώρα παρά άργότερα. Εύνοϊκή ήμέρα: Τρίτη, αριθ. 7.

ΛΕΩΝ. Γιά όσους γεννήθηκαν από 23 'Ιουλίου-22 Αύγουστου Οι περιπέτειες που σας άρέσουν δέν θά έχουν καλό άποτέλεσμα στη ζωή σας και γι' αυτό είναι προτιμότερο νά μην ξανοίγεσθε σε επικίνδυνες καταστάσεις. Εύνοϊκή ήμέρα: Σάββατο, αριθ. 7.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ. Γιά όσους γεννήθηκαν από 23 Αύγ.-22 Σ'ρίου Παρασύρθετε πολύ από τ'α γεγονότα, ενώ στην πραγματικότητα πρέπει νά ενδιαφερθήτε περισσότερο γιά την συναισθηματική σας κατάσταση.Εύνοϊκή ήμέρα: Παρασκευή, αριθ. 10.

ΖΥΓΟΣ. Γιά όσους γεννήθηκαν από 23 Σ'ρίου-22 'Οκτωβ. Πλησιάζει ό καιρός που θά απομακρυνθήτε από την ρουτίνα και θά μπορέσετε με ήσυχία και γαλήνη νά ήγτε τ'α πράγματα με διαφορετικό μάτι. Εύνοϊκή ήμέρα: Τετάρτη, αριθ. 5.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ. Γιά όσους γεννήθηκαν από 23 'Οκτ.-22 Ν'ρίου Πρέπει νά κάνετε κουράγιο και νά συνεχίσετε περισσότερο έντατικά την προσπάθειά σας, γιά νά φθάσετε κάποτε σε όριστικό άποτέλεσμα. Εύνοϊκή ήμέρα: Σάββατο, αριθ. 1.

ΤΟΞΟΘΗΣ. Γιά όσους γεννήθηκαν από 23Ν'ρίου-21 Δ'ρίου Μιά αισθηματική ύπθεση που θεωρούσατε τελειωμένη, θά αναανεωθί από την εμφάνιση ενός προσώπου που έλειπε μακριά. Προσέξτε. Εύνοϊκή ήμέρα: Τετάρτη, αριθ. 6.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ. Γιά όσους γεννήθηκαν από 22 Δ'ρίου-19 'Ιαν. Αυτή την έβδομάδα ή έπιρροή τού 'Αρεως θά δημιουργήση μερικές άνωμαλίες στη ζωή σας και πολλούς μικροκαυγάδες, που θά σας στενοχωρήσουν. Εύνοϊκή ήμέρα: Δευτέρα, αριθ. 3.

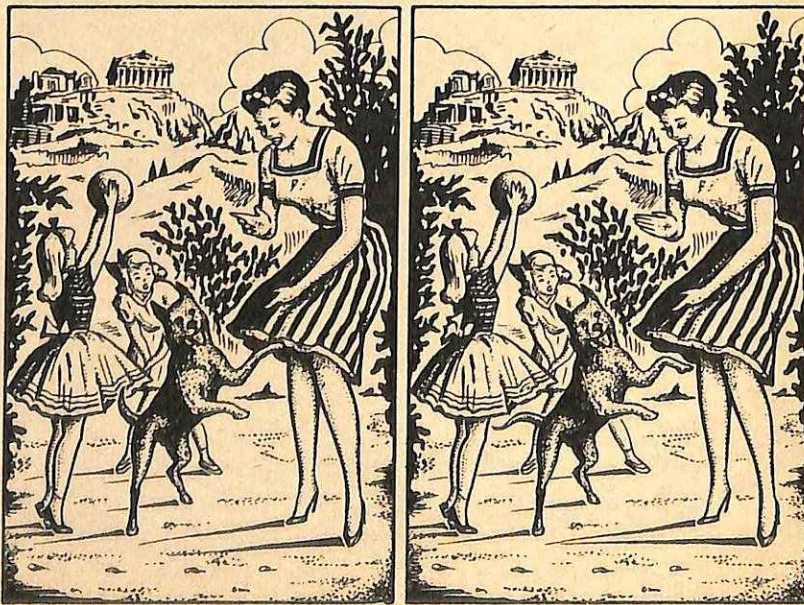

ΥΔΡΟΧΟΟΣ. Γιά όσους γεννήθηκαν από 20 'Ιαν.-18 Φ'ρίου Τη ζωή πρέπει νά την παίρνη κανείς από τη φιλοσοφική της πλευρά, γιά νά μπορέση νά ξεφυγή από την οτασιμότητα. Πρέπει νά ξεκουρασθήτε. Εύνοϊκή ήμέρα: Πέμπτη, αριθ. 9.

ΙΧΘΥΕΣ. Γιά όσους γεννήθηκαν από 19 Φ'ρίου-20 Μαρτίου Περάσατε πολλές δυσκολίες γιά νά τρωάξετε τώρα από μιά μικρή, άσημαντη άναποδιά. Σύντομα όλα θά πάνε καλά και θά έπιτύχετε σε κάθε τομέα. Εύνοϊκή ήμέρα: Τρίτη, αριθ. 1.

Ποιές διαφορές

Τό δεύτερο σκίτσο διαφέρει από τό πρώτο σε 9 σημεία. Μπορείτε νά τ'α βρήτε;

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΣΤΗ ΣΕΛ. 41

ΠΡΟΣ ΓΑΤΟΦΙΛΟΥΣ...

* 'Υπάρχει (τουλάχιστον καθώς γνωρίζω) μία και μόνη γατόφιλος, σ' όλη την περιοχή τών 'Αθηνών, που έχει όλη μου την άγάπη και την εκτίμηση. Και γιά τ'ά άλλα πολλά και ποικίλα της χαρίσματα (που αντίθετα πρὸς άλλες γυναίκες πληθαίνουν με την πάροδο τού χρόνου αντί νά λιγοστεύουν) και γιά την όρθή της πολιτική στο θέμα της άστικής γατοφιλίας: έχει περιορίσει τις ψωχελικές, εύτραφείς, σουλτανικές της προστατευόμενες σ' ένα σπιτάκι, στη γωνία τού ώραιου της «ρετιρέ», και τις χαίρεται, και πάει και τούς κουβεντιάζει, όταν θέλη, χωρίς νά τις ξεπαλύν έναντίον τών γειτόνων.

* Είναι μιά κυρία που σέβεται και τις γάτες της και τούς άλλους και, φυσικά, τέν εαυτό της.
* Είναι μιά ιδανική γατόφιλος.
* 'Η μόνη...
* Μά, όσο γιά σας, καλή μου γειτόνισσα, που πολλά δέ σέβεσθε και σε πολλά άσεβείτε (ένα απ' αυτά: κείνο τό άθλιο νυχτικό που ξεπροβάλλει κάτω από τη ρόμπα σας κάθε πρωί και σούρνεται στις πλάκες της ταράτσας), θά έχετε την καλσύνη νά με πληροφορήσετε πώς έπιθυμείτε νά σας παραδοθή τό πτώμα τού σιχαμερού ζωντανού σας και τί κηδεία άκριδώς σκοπεύετε νά τού παραγγείλετε;
* Γιάτί εγώ μιά φορά σας προειδοποίη, με π'ασαν ειλικρίνεια: έ-να πρωί που θά βυπνήσετε και θ' άρχίσετε εκείνα τ'α σαχλά σας «ψι-ψι-ψι» και «που είσαι, Μινού;» και όλες τις άλλες παρόμοιες ψυχο-νευρωτικές σας άηδίες, ή Μινού θά έχη φάει σφενδόνα που θά την έχη ξεσπαστεί στην φλεγόμενη κόλαση τών κεραμιδιότατων, όπου θά έπρεπε νά πηγαίνουν όλα αυτά τ'α πανάθλια γεννήματα της γατοπαθούς και γατομαστιζομένης πολιτείας μας.

* Κυρία μου, σας ρωτάω: 'Αν μου κατέβαινε νάρθη εγώ ξάφνου στη θεράντα σας και νά την ρυπάνω, πρωί-πρωί, δέν θά φωνάζατε τουλάχιστον τόν άστυφύλακα; 'Όταν έσείς μέ... κάθε πρωί δι' αντιπροσώπου, τί νά σας πώ; Εύχαριστώ;
* Μαγευτικό ξεκινάει τό άρμα της μέρας ανάμεσα Λυκαθηττό κι 'Ακρόπολη, Φάληρο και Σαλαμίνα. 'Οργιάζουν τ'α γαρυφάλια, οι τριανταφυλλίες, οι νεραγκούλες, οι τουλίπες, τ'α μπουλουμπό. Εύωδιάζουν οι φρυγανιές στο καλοστρωμένο τραπέζι τού πρωινού, εύωδιάζει κ' ή άρωματική μελάνη της άεροπορικής έκδόσεως τών «Ταίμς».
* Κ' έρχεται, τό άθλιο ζωντανό, εκεί, στη ζαρντινέρα...
* Είναι δν θηλυκό, δόλιο, συνωμοτικό, άδόρυδο, εύελκτο, έρπον, άπιαστό, άσυνέριστο.

* Κιγυλιδόφρακτος πρέπει νά ζή κανείς γιά ν' άποφύγη τη μιανή παρουσία του ή νά σκορπίση ένα ταρτατάν από φόδες σ' όλη την περίμετρο, χωρίς και πάλι νάναι βέβαιος ότι συγχρόνως δέν θά κάνει κακό σε κανένα άθωο πουλόπουλο.
* Πρόστυξες, θρώμικες, καυγατζούδες, λαίμαργες, γουνοφόρες, άδικάριτες, άδιάντροπες οι άθηναϊκές γάτες, λές κ' είναι τό απαραίτητο συμπλήρωμα της σκουπιδοζωής μας. 'Αν γυρεύη ένα έμβλημα ό νέος Δήμαρχος τών 'Αθηνών γιά τούτη τη μικρή του επικράτεια, άς λησμονήση προσώρας την 'Αθηνά κι άς υιοθετήση γιά οίκόσημο μιά γάτα!
* 'Κατσιασμένη, άναφουφουλιασμένη, ύστερική, πειναλέα, άρπαχτική.

* Τί νά πρωτοσκεφθή κανείς γιά νά μην άηδιάση μ' αυτό τό ζωντανό; Την καταγωγή του; 'Όποιος δέν μύρισε άγριότητα σε ζωολογικό κήπο δέν συναισθάνεται σε τί ώρα όργης έφτασε ό Πλάστης τ'α αίλουροειδή. Την τροφή του; Ζών που θεωρεί γιά λιχουδιά τούς ποντικούς τί γούστα μπορεί νάχη; Τις έρωτικές του συνήθειες, υπά-θριες, άγοραίες, όχλοκρατικές; Την όκνηριά του; Τόν έγωκεντρισμό του; Την άπιστία του; 'Η τό θράσος του — νά κυνηγά τ'α μόνα πλάσματα τού Θεού πούχουν πραγματικό δικαίωμα σε τούτη τη ζωή, τ'α σπουριγιόπουλα;

* «Και τ'α γατάκια;», άκούω νά με ρωτά με την σαχλή λεβαντινική προφορά της ή δημιουργός της πρωινής δυστυχίας μου. «Τ'α νόστιμα, χαριτωμένα, παιχνιδιάρικα γατάκια;».
* 'Εμ, αυτή είναι ή θλακεία μας. 'Αντί νά ύπάρχη Νόμος που νά καταστρέφει αυτές τις χαριτωμένες, ξεγελαστικές συφορές πρην νά μεγαλώσουν, λές και όλοι μας, με τη βοήθεια τών σκουπιδοτενεκεδών και τών άλλων έκθεμάτων της γατικής (ή μήπως θά έπρεπε νά είναι τής... γαλικής;) κουζίνας, άλλο δέν κάνουμε παρά νά ένθαρρύνουμε την επικίνδυνη γατοπαραγωγή τών 'Αθηνών.

* 'Όποιος γονιός θέλει νά διδάξη στο παιδί του την γυναικεία δολιότητα και την σατανική εξέλιξη που μπορεί νά έχουν οι μικροί έρωτες, όταν άναπτυχθούν σε μεγάλα είδύλλια, δέν έχει παρά νά τού άγοράση ένα γατί.

* Στην άρχή όλο σκέρτσος, νάξι και παιχνίδι. Σε λίγο —γρατσουινές. Και γιά φινάλε... ό 'Ιανουάριος!..

Index

Κολώνιες διακριτικές
Κολώνιες Μαρινοπούλου
Κολώνιες εύχάριστες
Κολώνιες Μαρινοπούλου
Κολώνιες δροσιστικές

Μιά καλή κολώνια
είναι μισή άρχοντιά

Κολώνιες εύγενικές
Κολώνιες Μαρινοπούλου
Κολώνιες διαρκείας
Κολώνιες Μαρινοπούλου
Κολώνιες ποιότητας

Σε κομψή συσκευασία και χύμα, γιά
κάθε γούστο, γιά κάθε παραξενιά.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ
Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΩΝΙΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ - ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ
Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΑΝΑΡΗ 20 - ΚΟΛΩΝΑΚΙ

Ο μακιγιέρ Πανκέικ και ο «δόκτωρ» Λεόν ντε Λεόν επιχειρούν να αποσπάσουν χρήματα από την πλούσια γεροντοκόρη Χίλτον, υπό το πρόσχημα ότι θα τα χρησιμοποιήσουν για τις μελέτες του Λεόν προς ανεύρεση του «ελιξηρίου της νεότητας». Ο Ρip Κίρμπυ, όμως, διαπιστώνει ότι το «θαυματουργό φάρμακο» είναι ψεύτικο και συνεχίζει τις προσπάθειές του για την αποκάλυψη της απάτης. Έν τώ μεταξύ οι δυο «συνεταίροι» παραλαμβάνουν τα χρήματα, όταν εισέρχεται η κυρία Νέλσον, η οποία όμολογει...

ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΖΩΗ

Π.Ο.Κ. ΚΑΙ ΠΡΟΟΔΟΣ

Τί ήταν πάλι αυτό που μάς σερβίρησε το περιβόητο ΠΟΚ, στο τουρνουά του Πάσχα; Τους τρεις μεγάλους συλλόγους του κέντρου έκληθη ν' αντιμετωπίσει η καθ' όλα συμπαθής ομάδα της «Ανθρώπου» Κύπρου, που ήταν εκ των προτέρων βέβαιον πως δεν είχε καμιά απόλυτως πιθανότητα να αναμετρηθεί αποτελεσματικά με τους αντιπάλους της. Είναι γνωστό πως τα τουρνουά διοργανώνονται συνήθως για να δοθεί η ευκαιρία στους συλλόγους να δοκιμάζουν νέους παίκτες στις συνθέσεις των, αντιμετωπίζοντας γερούς αντιπάλους. Τα παιχνίδια στα τουρνουά του είδους αυτού έχουν πάντα ήπιο χαρακτήρα, επειδή το αποτέλεσμα δεν βαθμολογείται επίσημως. Έπειτα, πλέον, κατά τους αγώνες του είδους αυτού δίδεται η ευκαιρία και στους φιλάθλους να παρακολουθήσουν, με σχετική άνεση και έλλειψη φανατισμού, ξένες ομάδες κλάσεως σε μάτς όπου συνήθως παίζεται ποδόσφαιρο από το οποίο λείπει ο εκνευρισμός. Οι διακοπές του Πάσχα και των Χριστουγέννων χρησιμοποιούνται από τις ποδοσφαιρικές αρχές όλων των κρατών για φιλικά παιχνίδια, στα οποία, όπως είπαμε, δίδεται η ευκαιρία της σφυγμομετρήσεως των ικανοτήτων των ομάδων και της συμπληρώσεως των κενών των θέσεων. Σε μας, εδώ στην Ελλάδα, σπανίως γίνεται έμφυλλος εκμετάλλευση της ανάπαυλας αυτής. Συνήθως μάς φέρνουν ομάδες κατώτερας τεχνικής κατάρτισεως, μόνο και μόνο επειδή είναι βεβαία η οικονομική επιτυχία της οργανώσεως. Όμως ο σκοπός για τον οποίο γίνεται ένα τουρνουά δεν εξυπηρετείται έτσι, γιατί οι μεγάλες ομάδες μας δεν έχουν την ευκαιρία ν' αντιμετωπίσουν αντιπάλους κλάσεως και ούτε υπάρχει πιθανότητα να τους δοθεί τέτοια ευκαιρία στο προσεχές μέλλον, γιατί δεν έχει προβλεφθεί να υπάρχουν ελεύθερες ημερομηνίες.

Είμαι σε θέση να γνωρίζω ότι η περίφημη «Φιορεντίνα» της Ιταλίας θα έδεχτο να δώσει τρία παιχνίδια στας «Αθήνας», αν η διαπραγμάτευση εγίνετο εγκαίρως, αντί 15.000 δολ. ή δηλ. 450.000. Όποτε θα παρακολουθούσαμε ωραίο ποδόσφαιρο και τα παιχνίδια του Πάσχα θα είχαν τεράστιο ενδιαφέρον για τους φιλάθλους, οι οποίοι θα έδλεπαν έτσι μία από τις καλύτερες ομάδες, που είναι και στη χώρα μας τόσο δημοφιλής, μία και την ακούμε τόσο συχνά στο ΠΡΟ-ΠΟ. Η οικονομική επιτυχία του τουρνουά θα ήταν πάντως εξασφαλισμένη, γιατί τα γήπεδα θα γέμιζαν, έστω και με ακριβό εισιτήριο.

Έχει παρατηρηθεί ότι συχνά δίδονται ευκαιρίες στο ΠΟΚ να οργανώσει παιχνίδια με φημισμένες ξένες ομάδες, που βρίσκονται κατά καιρούς στην περιοχή μας, ιδίως στην Τουρκία, είναι όμως άγνωστο για ποιο λόγο δεν μπορούμε να εκμεταλλευθούμε τις ευκαιρίες αυτές. Μία δικαιολογία είναι, πιθανώς, η μεγάλη αμοιβή που ζητούν οι ομάδες αυτές και συνεπώς ο φόβος της οικονομικής αποτυχίας των συναντήσεων. Δεν θα έπρεπε όμως να υποβληθούμε και σε οικονομική θυσία ακόμη —ελάχιστη ίσως— εφ' όσον τα παιχνίδια θα ωφελούναν τόσο το ποδόσφαιρό μας, που τη στιγμή αυτή βρίσκεται στο λεπτό σημείο της αναπροσαρμογής του σε νεώτερη και μοντέρνα τακτική του αθλήματος;

Έχω τονίσει επανειλημμένως πως ποτέ δεν θα αποκτήσουμε καλό ποδόσφαιρο, αν δεν δημιουργήσουμε συχνές επαφές με ξένες ομάδες κλάσεως, καλύτερες από τις δικές μας. «Αν το ελληνικό ποδόσφαιρο, στην εποχή τη δική μου, απέκτησε κάποια καλή κλάση, το όφελε αποκλειστικά στο ότι τότε μετακαλούσαμε πολλές ξένες ομάδες και τα διεθνή παιχνίδια ήταν συχνά. Φερντοσβάρους, Ούιπτετ, Μπότσκαϊ, Μπεογκράτσκι. Ποιός δεν θυμάται τις ομάδες αυτές, που ήταν τόσο δημοφιλείς στην Ελλάδα επειδή μάς έρχονταν συχνά. Τις περισσότερες φορές χάναμε τα παιχνίδια, το όφελος όμως που αποκομίζαμε από τις συναντήσεις ήταν τεράστιο για τους παίκτες μας, που έβλεπαν πως παίζονταν το καλό ποδόσφαιρο.

Όπως ανέφερα και σε προηγούμενο σημείωμα, η Έλλας έδηλωσε συμμετοχή στο 'Ολυμπιακό Τουρνουά Ποδόσφαιρου της Ρώμης. Είμαι, λοιπόν, περίεργος να ιδώ με ποιόν τρόπο σκέπτεται η ΕΠΟ να προετοιμάσει την ομάδα της και με ποιούς αντιπάλους θα την προπονήσει, γιατί μόνο με συχνά παιχνίδια «δένει» μία ομάδα, όταν παίζει με αντιπάλους ανωτέρας κλάσεως και όχι όταν, για λόγους οικονομίας, χρησιμοποιεί για το σκοπό την μικτή... Κολοπετινίσας.

Είναι καιρός ν' αντιληφθούν οι ποδοσφαιρικοί παράγοντες του τόπου πως το ποδόσφαιρό μας βρίσκεται, τη στιγμή αυτή, σε τεχνική άνοδο και πως έχει απόλυτη ανάγκη από ανάλογη μεταχείριση. Χρειάζεται μεγάλη προσοχή, αν θέλουμε να προωθήσουμε την εξέλιξή του. Με εύκολες νίκες δεν επιτυγχάνεται εκείνο που πρέπει. Μας χρειάζονται συχνά παιχνίδια με καλές ομάδες, έστω κι αν χάνουμε τους αγώνες στο γήπεδο. Το να νικούμε την «Ανθρώπου» Αμμοχώστου με 6-0 δεν ωφελεί σε καμιά περίπτωση. Πολύ πιο κερδοφόρο θα ήμασταν αν χάναμε τα παιχνίδια της «Φιορεντίνας», επί παραδείγματι, οπότε θα αποκομίζαμε πραγματικό όφελος σε τεχνική κατάρτιση, σε εισπράξεις και επί πλέον θα είχαμε την ευκαιρία οι ιδρυόμενοι των μεγάλων σωματείων να δείξουν, για μία φορά, πως σέβονται τις επιθυμίες των φιλάθλων, στην προθυμία και στην προσήλωση των οποίων οφείλονται τα μέχρι σήμερα επιτεύγματα του ελληνικού αθλητισμού.

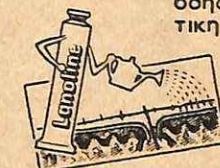
Γ. ΓΙΑΜΑΛΗΣ

Οι χυμοί του οργανισμού

ἀναστατώνονται, ο ήλιος δυναμώνει, ο καιρός είναι ακατάστατος κι' όλα αυτά, κάνουν την επιδερμίδα του προσώπου τώρα την "Ανοιξη ν' άγριεψη, να παθαίνει φωτοευαισθησία, λειχήνες, μπιμπικία, φακίδες, ξηρότητα, σκασίματα.

● Για να αποφύγετε τις δυσάρεστες συνέπειες της "Ανοιξέως" επί του δέρματος μεταχειριστείτε Λανολίνη Μελπάν. Χάρης στο EXTRAIT PURIFIÉ A LA LANOLINE που μόνο η Λανολίνη Μελπάν περιέχει, διαποτίζει με ΝΕΡΟ και τροφονομικά συστατικά την επιδερμίδα, την προφυλάσσει και την βοηθεί να επιτύχει μία πραγματική "Ανοιξιάτικη" ανανέωση.

ΜΕΛΠΑΝ

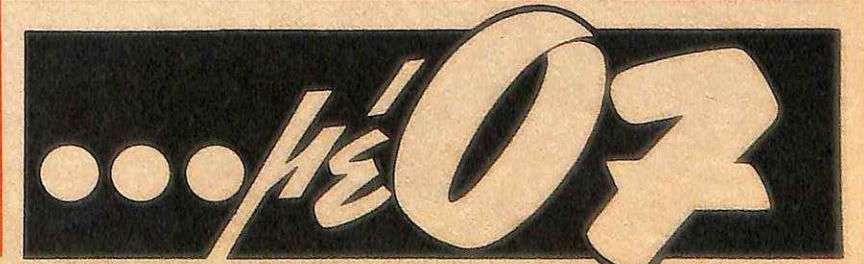
ΓΙΑ ΜΙΑ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΑΝΟΙΞΗ ΤΗΣ ΕΠΙΔΕΡΜΙΔΟΣ

ΛΥΣΕΙΣ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1. ΑΣΙΟΠΡΕΠΕΙΑΣ. 2. ΝΕΑ — ΑΟΡΑΤΟ. 3. ΥΡΜΙΝΗ—ΡΟΥΣΑ. 4. ΠΟΛ—ΜΟΣ—ΛΕΥ. 5. ΟΚΙΝΑΒΑΣ. 6. ΜΕ—ΚΟΝΓΚ — ΣΑΜΟ. 7. Ο.Φ.Α. (δ—που φυσάει ο άνεμος) — ΑΑΡΩΝ — Π.Υ. (Πυροσβ. Υπην.). 8. ΝΑΙ — ΣΛΙΜ — ΠΑΣ. 9. ΗΛ — ΟΣΣΑ — ΠΩΛ. 10. ΣΟΛ — ΑΙ — ΕΙ—ΛΩΣ. 11. ΙΣΩΣ — ΜΑΝΤΕΜΙ. 12. ΤΥΡΟΠΙΤΤΑ. ΚΑΘΕΤΩΣ: 1. ΑΝΥΠΟΜΟΝΗΣΙΑ. 2. ΞΕΡΟΚΕΦΑΛΟΣ. 3. ΙΑΜΑ—ΚΑΙ—ΛΩΤ. 4. ΝΟ—ΣΥ. 5. ΠΑΝ—ΤΑΝΑΣΣΑ. 6. ΡΟΗ—ΒΓΑΛΣΙΜΟ. 7. ΕΡ—ΜΑΚΡΙΑ—ΑΠ. 8. ΠΑΡΟΣ —ΩΜ — ΕΝΙ. 9. ΕΤΟΣ — ΣΝ' (250)—ΠΙΤΤ. 10. ΙΟΥΛΙΑ—ΠΩ.

ΛΕΤ. 11. ΣΕ — ΜΠΑΛΩΜΑ. 12. ΣΤΑΥΡΟΥΣ — ΣΙ.

Ο ειδικός συνεργάτης μας επέτυχε με τον συνδυασμό των λέξεων: ΠΟΙ—ΗΣΕΩΣ—ΤΖΙΑΣ—ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ—ΤΙΚΗΝ — ΤΟ σύνολον 48 βαθμών. 1. Η παλάμη του δεξιού χεριού της κυρίας διαφέρει. 2. Της ιδίας η σκιά του αριστερού της ποδιού, στο έδαφος, συγκρίνεται προς την σκιά του δεξιού. 3. Το σκύλου το επάνω αριστερό πόδι είναι λυγισμένο. 4. Η ούρα του σκύλου διαφέρει. 5. Το κοριτσάκι που πιάνει το τόπι, έχει τα δαχτυλάκια του χεριού του ανοιχτά. 6. Το ίδιο κοριτσάκι έχει διαφορετικό φόντο στο πίσω μέρος της φούφας του. 7. Το κοριτσάκι στο βάθος, με τα λευκά, έχει το αριστερό του πόδι πιο ανοικτό προς τα πλάγια. 8. Η αριστερή πλευρά του δράκου της "Ακροπόλεως" διαφέρει. 9. Η πρασινάδα, άνω δεξιά (πίσω απ' το κεφάλι της κυρίας), έχει διαφορετικό φύλλωμα.

ΜΟΝΟ τὰ φανταχτερὰ φτερά καὶ τὰ πλουμιστὰ τουλίγια φέρνει μαζί της, ἐπιστρέφοντας στο καμαρίνι της, ἡ Βασίλισσα. Τὸ κέφι, τὸ μπρίο, ἡ ζωντάνια της, ποὺ μαγεύουν κάθε δράδυ τοὺς Παριζιάνους, ἔμειναν στὴ σκηνή, ἔσθησαν μὲ τὸ πέσιμο τῆς αὐλαίας.

ΜΕ ΚΥΝΗΓΟΥΝ ΟΙ ΣΚΙΕΣ...

ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΗ ΣΚΗΝΗ, Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΩΝ "ΦΟΛΙ ΜΠΕΡΖΕΡ"
ΑΙΣΘΑΝΕΤΑΙ ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΠΙΟ ΑΤΥΧΟ ΠΛΑΣΜΑ ΤΗΣ ΓΗΣ

Βλέπω συνεχῶς φαντάσματα γύρω μου. Φαντάσματα παλιῶν διασημοτήτων τῆς σκηνῆς, ποὺ τὸ τέλος τους ἦταν οἰκτρό —τὸ φαρμάκι, μιὰ σφαίρα, ἡ φτώχεια, ἡ λησμονιά...

Ολιβερί ἀντίφαση, δέβαια, ἡ ἀμλέτεια αὐτὴ ἀπαισιοδοξία ν' ἀκούγεται ἀπὸ τὰ χεῖλη τῆς πιὸ μπριόζας Παριζιάνας. Γιατί! ἔτσι χαρακτηρίζουν οἱ μυριάδες θαυμαστές της τὴν Ὑδὸν Μενάρ, ποὺ ἔξη τώρα χρόνια εἶναι ἡ ἀδιαμφισβήτητη βασίλισσα τῶν Φολι Μπερζέρ. Ἀλλὰ ἡ Ὑδὸν δὲν εἶναι εὐτυχισμένη. Κάθε δράδυ ἐπὶ δύο ὥρες ξετρελαίνει τοὺς θαμῶνες τοῦ πιὸ φημισμένου παριζιάνικου καμπαρέ μὲ τὸ χορὸ, τὸ τραγοῦδι τῆς καὶ ἓνα ἀστραπιαῖο «στρίπ-τῆς», μισὸ δευτερόλεπτο πρὶν πέση ἡ αὐλαία. Ὁκτὼ ἀπαστράπτουσες καὶ φανταχτερές τουαλέττες ἀλλάζει στὶς διαδοχικὲς ἐμφανίσεις της. Καὶ κατόπιν, μελαγχολικὴ καὶ ἐξουθενωμένη ἀπὸ κούραση, γυρίζει στὸ σπítι της γιὰ νὰ πέση στὸ λήθαργο ὡς τὸ ἐπόμενο μεσημέρι. Ἡ ρουτίνα τῆς λαμπρότητος τῆς ἔχει σπᾶσει τὰ νεῦρα, «Ποιὸς ἄντρας θὰ δεχθῇ νὰ μὲ κάνῃ γυναίκα του; Δὲν μπορῶ νὰ τοῦ προσφέρω τίποτα. Ἡ σκηνή μου ἀπορροφᾷ κάθε ἱκμάδα», παρητρῆρε μὲ ἀπογοήτευση. Μόνο τὸ καθημερινὸ μακιγιὰζ τὴν ἀπασχολεῖ δύο ὀκλήρες ὥρες. Ἀκόμα κι ὅταν ἔκανε κάποια ἐγχείρηση, ἡ φιλοτιμία καὶ τὸ αἶσθημα τοῦ καθήκοντος τὴν ἔφεραν στὴ σκηνή πρὶν τῆς ὥρας, ἐνῶ ὑπῆρχαν δύο ἀντικαταστάτριές της. Ἀποτέλεσμα, μιὰ ἀπόπειρα αὐτοκτονίας, ἐδῶ καὶ μερικoὺς μῆνες. Ἡ Ὑδὸν ἔχει ἀκόμη στὸν καρπὸ τῆς τὸ σημάδι ἀπὸ τὶς κομμένες τῆς φλέδες. Ποιὸς θὰ τῆς χάριση λίγη εὐτυχία; Ποιὸς θὰ τὴν ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τὰ φαντάσματα;

«ΕΙΝΑΙ ΠΙΟ ΔΥΣΚΟΛΟ νὰ διατηρηθῇ μεγάλη βεντέτα, παρὰ νὰ γίνῃς μεγάλη βεντέτα, πιστεύει ἡ Ὑδὸν. Οἱ θεαταὶ ἔρχονται γιὰ νὰ ξεχάσουν τὶς σκοτούρες τους. Τὸ μακιγιὰζ πρέπει νὰ κρύβῃ καλὰ τὶς δικές σου. Ἐχω ὑποχρέωση νὰ εἶμαι πάντα ὥραία».

(Φωτ. Dalmas)

ΤΟ ΠΟΡΤΡΑΙΤΟ ΤΗΣ, ΔΩΡΟ ΘΑΥΜΑΣΤΟΥ ΤΗΣ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΑΠΑΙΣΙΟΔΟΣΗ —ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΜΑΝΙΩΔΗΣ ΣΥΛΛΕΚΤΡΙΑ ΚΡΥΣΤΑΛΛΩΝ

Ματιές στον υαθρέφτη

Πλησιάζουμε κιόλας στο καλοκαίρι. 'Ο ήλιος έγινε πιο ζωντανός και θαρρεί κανείς πως έπρεξε και τα πάντα, δίνοντας πιο ζωνφόρο τόνο ακόμη και στις πιο απλές αποχρώσεις. Καιρός, λοιπόν, να ενδιαφερθούμε και σεις, καλές μου φίλες, για την αλλαγή που θα κάνετε στους χρωματισμούς των καλλυντικών που θα χρησιμοποιήσετε για το μακιγιάρισμά σας. Μιλήσαμε ήδη για τα κραγιόνια, αλλά υπάρχει μια ακόμη αποσπαστική λεπτομέρεια, που πρέπει να προσέξετε. 'Ο χρωματισμός της πούδρας και του Μέικ "Απ, που πρέπει τους καλοκαιρινούς μήνες να σκουρήνη. Τα παστέλ, δηλαδή, χρώματα, που χρησιμοποιούσατε μέχρι τώρα, είναι απαραίτητα να αντικατασταθούν με πιο σκοτεινές αποχρώσεις, οι οποίες θα ταιριάζουν περισσότερο στο ήλιοκαμένο δέρμα που θα αποκτήσετε από τις δυνατότητες ήλιου ακτίνες. Τα Μέικ "Απ και οι πούδρες «Ζίννια» σας προσφέρουν ένα πλούσιο χρωματολόγιο, ειδικά μελετημένο για την ελληνική πραγματικότητα και τις κλιματολογικές συνθήκες του τόπου μας. Τα Μέικ "Απ, λευκό, ραζέλ, ρόζ, ρόζ-ραζέλ, νатурέλ, όκρ ρόζέ και σολέϊν, μπορούν να δώσουν σε κάθε γυναίκα μια ιδεώδη βάση για το καλοκαιρινό της μακιγιάρισμα. Και το συμπλήρωμα θα το έχετε από τις πούδρες «Ζίννια», που υπάρχουν επίσης σε χρώματα λευκού, ραζέλ, 2, όκρ, όκρ ρόζέ, νaturέλ, μπρόνζ και πέσς. Με τα δύο, λοιπόν, αυτά καλλυντικά μπορείτε να προετοιμάσετε από τώρα το καλοκαιρινό σας μακιγιάρισμα. Τα πρώινα, στους πολύ ζεστούς μήνες, είναι προτιμότερο να χρησιμοποιήσετε μόνον Μέικ "Απ στην απόχρωση που ταιριάζει στο δέρμα σας και να πουδράρεστε το πρόσωπο. Αυτή την εποχή, άλλωστε, δεν πρέπει να κάνετε το φωτωμένο χειμωνιάτικο μακιγιάρισμα, με τα πολύ βαμμένα μάτια και τα έντονα χρωματισμένα χείλη. Ένα παστέλ κραγιόνι κ' ένα σκούρο Μέικ "Απ είναι αρκετά για να ολοκληρώσουν τέλεια την όμορφή σας και να σας χαρίσουν μια δροσερή, γεμάτη νεότητα και ύψια επιδερμίδα. Και δεν πρέπει να ξεχνάτε πως η κρέμα, που περιέχει το Μέικ "Απ «Ζίννια», δεν συντελεί μόνο στο ομοιόμορφο στρώσιμό του, αλλά παράλληλα τρέφει το δέρμα και αναζωογονεί τους πόρους.

Zinnia

ΠΡΙΝ ΑΡΧΙΣΟΥΝ ΤΑ ΧΕΙΡΟΚΡΟΤΗΜΑΤΑ

(Συνέχεια από σελ. 23)

"Έτσι, τα καθρόνια, ή τσόχα, ο γύψος και οι σιδερένιοι σκελετοί, οι αλυσίδες και τα φτηνά υφάσματα θα μεταμορφωθούν. Θα γίνουν αντικείμενα μαγικά. Θα γίνουν όρια μιας πολιτείας φανταστικής. Θα πάρουν προέκταση και δόρος, νόημα και αισθητική υπόσταση—μ' ένα λόγο θα γίνουν, όπως ο σίγχος και η νότα, έκφραση των στοχασμών του δημιουργού τους.

Μά η μεταμόρφωση αυτή δεν κερδίζεται εύκολα. Το υπολογισμένο χρώμα, το καλοδιαλεγμένο σχήμα δεν άρκουν... Κι ακριβώς τούτη τη στιγμή παρεμβαίνει ένας ακόμη παράγων της παραστάσεως, που συχνά το ευρύ κοινό αγνοεί: ο φωτισμός. Ειδικός ηλεκτρολόγος, μά ταυτόχρονα και καλλιτέχνης, εδώ καλείται να βρή λύσεις που θα ανανεώσουν όχι μόνο το ανέσκαμο του «Μαγεμένου Αύλου», αλλά και την ίδια τεχνική της παραστάσεως μιάς όπερας στη «Μετροπόλιταν». Συγκεκριμένα, πρέπει, με την καθοδήγηση του σκηνογράφου και του σκηνοθέτου, να υπερβήση μια τεράστια τεχνική δυσκολία: τις σκηνικές αλλαγές, που ξεπερνάνε τις δέκα... 'Η μελέτη και η έρευνα αρχίζει... Στους βοηθητικούς χώρους, όμως, τους ειδικούς για τις δοκιμές, οι πρόβες συνεχίζονται. Παράλληλα, η όρχηστρα συμπληρώνει την εκμάθηση του έργου. Ταυτόχρονα «στήνονται» οι πρώτες σκηνές και οργανώνονται τα πρώτα «σύνολα» χορωδίας, μουσικό, κομπάρσων. Κάθε πρωί, όμως, οι ειδικοί για τη διερεύνηση των σκηνογραφικών προβλημάτων μελετούν στη σκηνή τον χώρο και τα περιθώρια που το φέρνουν για τη μία ή την άλλη λύση. Βέβαια, μέστρος και σκηνοθέτης έχουν ν' αντιμετωπίσουν οι ίδιοι ανάλογα προβλήματα. Με τη συνεργασία όμως και τη μελέτη όρισκουν απάντηση στα ερωτηματικά που τους απασχολούν...

Κ' ένα πρωί αναγγέλλεται πως τα προβλήματα λύθηκαν: 'Η πρόβα μπορεί την άλλη εβδομάδα να γίνει με όχηστρα και κοστούμια, με όλους ανεξαιρέτως τους έκτελεστές και με τα σκηνικά. Τί έχει μεσολαβήσει; 'Απλούστατα, ύστερα από προετοιμασία πολύμηνη, όλα έχουν φτάσει στην ήμελική τους μορφή. "Όσο για τις αλλαγές των σκηνικών, ένα πρωτότυπο όσο και τολημρό σχέδιο, έδωσε τη λύση: Πάνω από το προσκήνιο, σε μια ειδικά κατασκευασμένη γέφυρα, που κρύβεται από την αλλαία, τοποθετήθηκαν τρία «φωτιστικά σώματα», που προβάλλουν σταθερές εικόνες πίσω από το πραγματικό σκηνικό.

Κ' η ημέρα της πρώτης γενικής δοκιμής έφτασε. "Όλοι στις θέσεις τους. 'Ο «όδηγος σκηνής», κάτω από το ρολόι, με το «σπαρτίττο» και το κείμενο στο τραπέζι του, θα κατευθύνει τη μάχη αυτή με το χρόνο. 'Εμπρός του ένα «πλατώ» με κουμπιά. Δίπλα του οι βοηθοί που έτοιμοι να τα χειριστούν... 'Ο σκηνοθέτης από την πλατεια έτοιμάζεται να δώσει το σύνθημα. 'Ο μάστρος κρατά κιόλας την μπαγιέττα. Οι έκτελεστές—σολίστ, μουσικοί, χορωδοί—περιμένουν να ξεκινήσουν... Καί νά: ο σκηνοθέτης δίνει το σήμα. Σιγή νεκρική. 'Ο οδηγός σκηνής πατάει ένα κουμπί. Οι ηλεκτρολόγοι ειδοποιούνται έτσι να σβήσουν τα φώτα της πλατείας. 'Ο μάστρος ξεκινά την όρχηστρα του. Το έργο παίρνει το δρόμο του...

'Από κει και πέρα όλα θα πάνε σύμφωνα με όσα έχουν προβλεφθεί. Σέ λίγο θ' ανοίξει η αλλαία. Οι πρίγκιπ Ταμίνο, που κινδυνεύει—σύμφωνα με το εξωφαστικό λιμπρέττο—να πέση θύμα ενός τρο-

μακτικού φιδιού, σώζεται χάρις στις τρεις νεράιδες της Βασίλισσας της Νύχτας... Και η «παραστάση» ακολουθεί την τροχιά της, ως τη στιγμή που ο Ταμίνο θα δεχτή για δώρο από τα πνεύματα του καλού τον μαγεμένο αυλό. Λίγα λεπτά ακόμη και φτάσαμε στην πρώτη αλλαγή. Τί θα γίνει τώρα; Θα πετύχει ο συνδυασμός του πραγματικού σκηνικού με την προβολή; 'Η αλλαία πέφτει. Καί, ξαφνικά, η σκηνή γεμίζει από ένα πλήθος ανθρώπων που κινούνται γρήγορα. Τα χέρια, τα πόδια, οι αστραπιαίες κινήσεις τους θυμίζουν ομαρμέντες. Αυτόματικά σχεδόν αφαιρούν τα παλιά σκηνικά και τοποθετούν τα καινούργια. Εύτυχώς, όλα γίνονται με ακρίβεια.

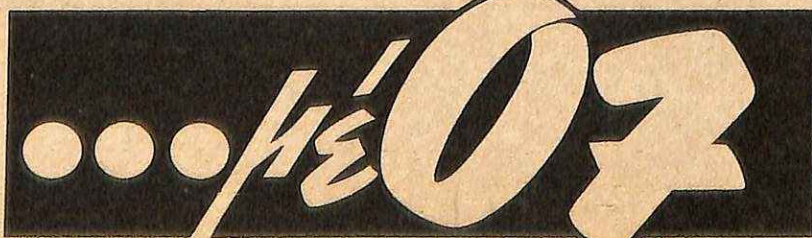
Και η παραστάση συνεχίζεται... Οι μέρες κυλάνε... Τώρα πια όλα βρήκαν το δρόμο τους, τώρα έναρμονιστήκαν οι θέσεις των ήθοισών με τα σύνολα και σε σχέση με τους φωτισμούς και τα σκηνικά. Ταυτόχρονα όμως τώρα άρχισε και μια καινούργια φάση: 'Η επεξεργασία της παραστάσεως στις καλλιτεχνικές της αποχρώσεις. Πέρασε πια η φάση των τεχνικών προβλημάτων και των μηχανικών λύσεων και αρχίζει το πιο δύσκολο ίσως στάδιο: Το δούλεμα φωνητικά, έρμηνευτικά και μουσικά της όπερας. 'Εδώ δεν υπάρχουν πια αντικειμενικές δυσκολίες—υπάρχουν έρωτηματικά αισθητικής και ύψηλης ποιότητας της απόδοσης.

Κ' έτσι θα φτάσουμε στην προεμιέρα, που είναι η μεγάλη 'Ημέρα, με «Η» κεφαλαίο. Είναι η ημέρα του εκνευρισμού, που μεγαλώνει και γίνεται τράκ, άγωνία... Οι ούρες σχηματίζονται στα πεζοδρόμια, στις πόρτες, στις σκάλες. Κάσμος συναρτάζεται, πηγαίνει, έρχεται, άνεβοκατεβαίνει θυρυμδώς στους εξώστες ή συγκεντρώνει ντυμένους στην επιφυλακτικότητα και το επίσημο ένδυμα του στην πλατεια και στα θεωρεία. Τις πολλές συζητήσεις και τα σχόλια τα κρατάνε για τα διαλείμματα και το τέλος... Μά, ξαφνικά, χωρίς κανείς να το καλοκαταλάβει, η σιλουέτα του φρακοφορεμένου μάστρου διασχίζει βιαστικά την όρχηστρα και ο Μπρούνο Βάλτερ βρίσκεται κιόλας στη θέση του. Το κοινό χειροκροτεί. Μια βαθεία υπόκλιση και άμεσως μετά τα φώτα χαμηλώνουν. Το κοινό σωπαίνει, η μπαγιέττα ύψωνεται, οι πρώτες νότες της ούβερούρας του «Μαγεμένου Αύλου», που εκφράζει το βαθύτερο πνεύμα του έργου, ακούγεται...

...Και τώρα η παραστάση πήρε τέλος. Το κοινό όρθιο χειροκροτεί μανιωδώς, πράγμα σπάνιο για επίσημο «γκκαλό». 'Η χρυσή αλλαία πέφτει για εικοστή φορά, άργα-άργα μ' άριστικά αυτή τη φορά, κρύβοντας αυτούς που δούλεψαν για τον άποψινό θρίαμβο.

Λίγα ακόμα δευτερόλεπτα ώσπου να τελειώσουν τα ύστατα χειροκροτήματα και ν' αρχίσει ν' άπλώνεται στην αστραφτερή αίθουσα το βουητό από τα πρώτα σχόλια των θεατών... 'Ενάμισυ έτους κόποι, άγωνίες, προσπάθειες, λαχτάρες για μια στιγμή, μια τόσο μικρή, έφημερη στιγμή...

ΙΩΝ ΝΤΑ-Ι-ΦΑΣ

σφαλώς και σείς θ' αντιμετωπίζετε το φοβερό αυτό πρόβλημα της στερεότητας των νυχιών, που απασχολεί πάντοτε κάθε γυναίκα. "Όσο κι αν τα περιποίησθε, φθάνει κάποια στιγμή που θα σπάσουν άρκετα βαθεία, σχεδόν ως τη μέση, και θα σ' ας φέρουν σε μια δυσάρεστη ψυχολογική κατάσταση. Και τότε πια τίποτε δεν μπορεί να εξουδετερώσει το αντίσκητικό αυτό τόθεμα. Πρέπει να σχεδόν όλοκληρο μήνα, μέχρι που το νύχι να μεγαλώσει κάπως, για να ξαναπαρη το κανονικό του δόλο σχήμα. Και δεν αποκλείεται, φυσικά, μόλις το κατορθώσετε αυτό, κάποιο άλλο νύχι να σ' άς δημιουργήσει καινούργιες φασαρίες. 'Αλλά και άν

άκομη δεν σπάση αυτή τη φορά πολύ βαθεία, θα σ' άς υποχωρήσει να ελαττώσετε το μήκος και των άλλων νυχιών, για να παρουσιάζουν κατά κάποιο τρόπο τα χέρια σας ένα ομοιόμορφο σύνολο. Νά όμως που μπορείτε να αποφυγέτε όλους αυτούς τους άπρόοπτους μπελάδες, άν χρησιμοποιήσετε και σεις, όπως εκατομμύρια γυναικών σε κάθε γωνιά της γής, το περίφημο άμερικανικό προϊόν 'Αμάζινγκ, που είναι ένα ρόζ θαυματουργό υγρό, με μοναδικές θρεπτικές ιδιότητες για την στερεότητα των νυχιών. Το 'Αμάζινγκ, λοιπόν, απομακρύνει όριστικά τον κίνδυνο του σπασίματος των νυχιών. 'Αρκει μια απλή θεραπεία, που διαρκεί δύο λεπτά της ώρας κάθε βράδυ, έπι δεκαπέντε ημέρες. "Ένα πλαστικό κυτελάκι, που υπάρχει στο πάμα του κομψού μπαουκαλιού του 'Αμάζινγκ, με ίση ποσότητα από το ρόζ υγρό, διαλυμένο μέσα σε μισό φλιτζάνι του τσαγιού χλιαρό νερό, είναι άρκετο για τη θεραπεία. 'Αλλωστε, δεν πρέπει να ξεχνούμε πως το άμερικανικό αυτό παρασκεύασμα δεν άποκλείει το βάψιμο των νυχιών, κατά τη διάρκεια των δεκαπέντε αυτών ημερών που θα το χρησιμοποιήσετε. "Έτσι θα μπορείτε να κάνετε πάντοτε το μαυκιούρ σας άκέραιο, ένδο, παράλληλα, με την μικρή αυτή περιποίηση θα δώσετε στα νύχια σας στερεότητα και

Η Όλη στην Χώρα των Θαυμάτων

ΠΕΡΙΔΙΑΒΑΖΟΝΤΑΣ Τ' ΑΘΗΝΑΪΚΑ ΜΑΓΑΖΙΑ

καινούργια ζωή. Τα δύο λεπτά λοιπόν, που θα αφήσετε τα δάκτυλά σας μέσα στη διάλυση του 'Αμάζινγκ, θα σ' άς εξασφαλίσουν πραγματικά άρσια περιποιημένα χέρια άχι μόνο για ένα μικρό χρονικό διάστημα, αλλά για άρκετους μήνες. 'Από σ' άς, λοιπόν, έξαρτάται να διελέξετε ανάμεσα στην 15θήμερη θεραπεία και γερά νύχια, ή στους τακτικούς μπελάδες και τα σπασίματά τους.

αντασθήτε ένα υπέροχο μπουκέτο από τα πιο όμορφα μοντέλα της Λανδέν, του Λαρός, του Ντιόρ, της Μαντλέν Ντε Ρόκ, της Μάνγκ Ρούρ και του Μπαμπέν, που συνθέτουν ό,τι άρμονικότερο και κομψότερο έχει να παρουσιάσει το έφετερο Παρίσι. Κι όλα αυτά θα τα βρήτε συγκεντρωμένα στην 'Ωτ Κουτюр και στην Μπουτίκ του Στάπλ, της όδου 'Αμερικής 21, που παραλαμβάνει συνεχώς τις πιο όμορφες δημιουργίες από την Πόλη του Φωτός και τις άλλες μεγάλες πρωτεύουσες της Εύρώπης. 'Ομορφα άνοιξιάνια παλτά και καλοκαιρινά, που μόλις έφθασαν από το Παρίσι, παράλληλα μ' ένα μεγάλο άριθμο φορεμάτων και ταγιέρ, συμπληρώνουν το γοητευτικό αυτό παλάτι μόδας, που είναι μέσα στην καρδιά της 'Αθήνας.

αί ένα ευχάριστο νέο. 'Ο διαγωνισμός της Τρικόζας πλουτίστηκε την τελευταία στιγμή και με ένα ακόμη δώρο. Συγκεκριμένα πρόκειται για ένα ταξίδι που μπορεί να άξιοποίησης τις καλοκαιρινές διακοπές της τυχερής φίλης μας, μια και θα της επιτρέψει να πάει, με τα άεροσκάφη της «'Ολυμπιακής», σε οποιοδήποτε μέρος της 'Ελλάδας θελήσει. Το άεροπορικό αυτό εισιτήριο είναι με επιπλοκή και άλοκληρώνει τη σειρά των 40 ώραιων δώρων που διαγωνισμός. "Έτσι, λίγες ημέρες πριν, ή γοητευτική 'Ελληνίδα ήθοποιος του κινηματογράφου Ξένια Καλογεροπούλου, που ανεδείχθη ως η πιο δημοφιλής στάρ για να πρωτοστατήσει στην κλήρωση και στην έπιδοση των δώρων του διαγωνισμού της Τρικόζας, τράβηξε από την κληρωτίδα τους 41 τυχερούς άριθμούς, που οι κάτοχοί τους πρέπει να προσκομίσουν τον λαχνό τους στην Τρικόζα μέχρι την Δευτέρα 18η Μαΐου, το άργότερο. 'Αλλά καλύτερα να παραθέσουμε πρώτα τους άριθμούς των τυχερών, πριν προχωρήσουμε στις λεπτομέρειες. "Ο άριθμός 3.802 έκερδισε το άεροπορικό εισιτήριο με έπιπλοκή, ο άριθμός 3.463 πλεκτά της Τρικόζας άξίας 2.000 δραχμών, ο άριθμός 3.744 πλεκτά άξίας 1.000 δραχμών, οι άριθμοί 4.107 και 3.943 δώρα άξίας 500 δραχμών και οι άριθμοι 3.375, 3.598 και 3.299 δώρα άξίας 300 δραχμών έκαστος. 'Εξ άλλου, οι άριθμοι 3.278, 3.290, 3.333, 3.405, 3.485, 3.576, 3.631, 3.681, 3.687, 3.761, 3.796, 3.805 και 3.850 κερδίζουν από ένα δόλωμα πλεκτό άξίας 100 δραχμών έκαστον. Τέλος, οι άριθμοι 3.286, 3.303, 3.312, 3.456, 3.501, 3.522, 3.611, 3.689, 3.700, 3.780, 3.800, 3.821, 3.908, 3.927, 3.935, 3.998, 4.005, 4.032, 4.082 και 4.043 κερδίζουν ο καθένας από ένα δελ-

τίον έκπτώσεων 20% επί όλων των έμπορευμάτων που θα ψωνίσουν κατά τη διάρκεια ενός μήνος. 'Η παράδοση των δώρων στους τυχερούς και στις τυχερές θα γίνει από την Ξένια Καλογεροπούλου την Τετάρτη 29 Μαΐου, στις 7.30 το βράδυ στο κατάστημα της Τρικόζας, στη στοά της όδου 'Ερμού 6. Στη φιλική αυτή συγκέντρωση, η έκλεκτή μας στάρ, που είναι παράλληλα φημισμένη για την κομψότητά της και την ομοιότητά της με την 'Αμερικανίδα ήθοποιό 'Ελιζαμπετ Τέυλορ, θα φωτογραφηθεί με τις τυχερές φίλες της Τρικόζας, που θα έχουν έτσι την ευκαιρία να κουβεντιάσουν μαζί της και να την γνωρίσουν καλύτερα.

Πιο τολημροί από τους κολυμβητές άκανα κιόλας την εμφάνισή τους στις άκρογυλιές του Σαρωνικού. Και με το τολμημά τους αυτό μάς υπενθύμισαν πως είμαστε κιόλας στα πρόθυρα του καλοκαιριού που, άν πιστέψουμε τους βοσκούς μας, θα είναι έφετος πάρα πολύ ζεστό. Καιρός λοιπόν να έφοδισθούμε κ' έμεις με τα διάφορα μικροτάγματα, που θα μάς συντροφεύσουν στις ευχάριστες στιγμές που θα ζήσουμε κοντά σε κάποια παραλία. Το υποβρύχιο ψάρεμα, τα σκουφάκια, τα κοστούμια της πλάς και τα μαγιό αποτελούν αυτή τη στιγμή το θέμα της συζητήσεως όλων των γυναικών. Καί, βέβαια, ανάμεσα σ' όλα αυτά τα μικροκαλοκαίρια της γυναικείας καλοκαιρινής άμεισεως, ξεχωρίζει το μαγιό. Γιατί αυτό έχει όλο το βάρος της άναδείξεως του σώματος της γυναικας και μπορεί, χωρίς να μια μικρή λεπτομέρεια, να προσάλη ή να καταστρέψει μια όμορφη έντυπωση. Νά όμως που δεν έχουμε να φοβηθούμε πια κάτι τέτοιο, από την εποχή που έκανε την εμφάνισή του το περίφημο μαγιό «Δελφίνι», που υπάρχει άποκλειστικά στο κατάστημα Δέλτα, της όδου Φωκίων 13. Τα άραιότερα σχέδια, που θαρρεί κανείς πως δίνουν μια συμμετρία στο σώμα και άναδεικνύουν την καλλιγραμμία του, καλύπτοντας κάθε του άτέλεια, και τα πιο έξωτικά γοητευτικά έμπριμ με λα-στέξ ή βαμβάκερά, είναι τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα του μαγιό «Δελφίνι», το όποιο έχει κατακτήσει κάθε κομψή γυναίκα. Και κάτι που δεν περνάει άπαρατήρητο: Τα θαυμάσια κορσάς του «Δελφινιού», τα όποια άναδεικνύουν υπέροχα κάθε γυναικείο στήθος και ξεχωρίζουν από τα μοντέρνα στρουγγυλά ντεκολτέ, που κατεβαίνουν χαμηλά στην πλάτη και συνεχίζουν μπροστά μονοκόμματα, κολακεύοντας άφάνταστα την σιλουέτα.

άθε επιδερμίδα έχει, βέβαια, τα ελαττώματά της. Ένα σπιθουράκι, ένα μαύρο στίγμα, μια ρυτίδα, που με την άπρόοπτη εμφάνισή τους μπορούν να καταστρέψουν την όμορφή ενός προσώπου, φαίνεται ότι θα έξαφανισθούν πια όριστικά, όπως μάς έλεγε η φίλη μας αισθητικός κυρία Λίλυ, στο ινστιτούτο της της όδου 'Αμερικής 15, με την περίφημη κρέμα Παγίο «Άμνιόν-τέρμ». Μιά περιποίηση 10 ημερών από την αισθητική είναι άρκετη για να άφαιρέσει κάθε ελαττώμα της έ-

πιδερμίδος και να θεραπεύσει θαυματουργά με τη βοήθεια της λοσιόν «'Ιντραμινωτικό» κάθε ασθένεια του δέρματος. "Έτσι κάθε γυναίκα μπορεί πια ν' άποκτήσει ένα τέλειο δέρμα, που θα της δώσει μια άλοκληρωμένη όμορφία.

ίντομα θα δγάλωμε πια τις κάλτσες. Καιρός λοιπόν να φροντίσουμε ιδιαίτερα τα πόδια μας, που έχουμε άρκετά παραμελήσει όλόκληρο τον χειμώνα. Τα ζεστά μπάνια, η έπαφή της επιδερμίδος με τις ναύλου κάλτσες, τα ζυρίσματα και οι κайρικές αλλαγές έχουν επιδράσει και σ' αυτά διασάρεσα, δημιουργώντας αντίσκητικά σκασίματα πια τις κάλτσες. Είναι άπαραίτητο στο δέρμα τους. Είναι άπαραίτητο, λοιπόν, τώρα που θα άποκαλύψουμε τα πόδια μας και θα άρχίσουμε παράλληλα και θαλάσσια μπάνια, να ενδιαφερθούμε περισσότερο για την ύγιεινή του δέρματός τους. Και μια πολύ καλή ιδέα είναι να βάξετε για ένα διάστημα πρώι και βράδυ λίγο γαλάκτωμα «Κανά», που από την πρώτη κιόλας στιγμή θα έπαναφέρει στην έπιδερμίδα των ποδιών σας τη χαμένη της όμορφία και στιλνότητα. Μέσα σε έλάχιστο, λοιπόν, χρονικό διάστημα θα κατορθώσετε να άπομακρύνετε όριστικά τα αντίσκητικά σκασίματα και τις ραγάδες, που έχουν προκληθεί τα έρσιματά και ο μακροχρόνιος περιορισμός των ποδιών μεσα στις κάλτσες, οι όποιες έμπόδιζαν τόσο πολύ την έλευθερή διαπνοή της έπιδερμίδος τους.

ό σοκολατένιο χρώμα άρχισε ξανά να γίνεται το βνείρο κάθε μιάς μας. Οι άκροθαλασσίες θα μάς φιλοξενήσουν και πάλι άφρες όλόκληρες, για ν' άποκτήσωμε τη γοητευτική αυτή μπρούντζινη άποχρωση, που είναι πάντοτε τόσο της μόδας. Νά όμως που υπάρχει ένας τρόπος να μην ξερωφηνέσθε στις άμμουδιές έπι άφρες, άλλα, χωρίς σ' ένα μικρό θαυματουργό κουτί, να λύσετε εύκολάτα αυτό σας το πρόβλημα. Πρόκειται για το περίφημο «Σπρέϊ Τάν», που δεν χρειάζεται παρά να πίεςετε το κουμπί που βρίσκεται στο πάμα του, για να έκτοξευθεί επάνω σας το περίφημο αυτό υγρό, το όποιο, με τρία μπάνια και ήλιοθεραπεία μισής ώρας κάθε φορά, μπορεί να σ' άς κάνει όμοιόμορφα σοκολατένια. 'Αλλωστε, το «Spray Tan» έχει το πλεονέκτημα ότι δεν κάνει λεκέδες, αλλά δίνει στο δέρμα μια ιδεώδη μπρούντζινη άποχρωση.

ολλές φίλες μας μου έγραψαν, ζητώντας ώρισμένες συμπληρωματικές πληροφορίες για τις κρέμες της διουηχανίας Γιώτη, που γίνονται τόσο εύκολα και δεν κοστίζουν σχεδόν τίποτε. 'Ηθελαν δηλαδή να μάθουν άν μπορούν να φτιάξουν τις κρέμες αυτές χωρίς γάλα, που συμβαίνει συχνά να μην άρέσει στους άνδρες ή στα παιδιά τους. Λοιπόν, καλές μας φίλες, οι περιόψεις αυτές κρέμες, που άπάρχουν σε μεγάλη ποικιλία φρούτων και άρωμάτων, μπορούν να παρασκευασθούν άραιότατα χωρίς γάλα και για την

άκρίβεια κοστίζουν 40 περίπου λεπτά κάθε πιάτο. "Έτσι, με τα έλάχιστα αυτά χρήματα, μπορείτε να δώσετε μια τέλεια τροφή στην οικογένειά σας, χωρίς να υποβάλλεσθε σε πολυάρες όρθοστασίες και κόπους, γιατί οι κρέμες Γιώτη μπορούν να έτοιμασθούν μέσα σε πέντε λεπτά, άκομη και από τις πιο πολυάσχολες γυναίκες.

Ιναι πολύ μεγάλος ο άριθμός των γυναικών που πιστεύουν άπόλυτα πως το ντεμακιγιάρισμα του προσώπου είναι άρκετο για τον καθαρισμό της έπιδερμίδος. Κι όμως έδώ κάνομε πολλές φορές ένα λάθος. Μιά γυναίκα όμως που θέλει να έχη ώραιό δέρμα χρειάζεται βεβαίως, πρώτα-πρώτα, ένα καλό γαλάκτωμα, για να διευκολύνει τον καθαρισμό των πόρων από τις διάφορες περιττές ουσίες. Δεν πρέπει όμως η περιποίηση να σταματήσει εκεί. Μια γυναίκα που έξει πολλά γύρα από την όμορφία, ή διάσσημη 'Ελσα Σκιαπαρέλλι, προσπαθεί από χρόνια, με τα ιδεώδη καλλυντικά της, να μορφοποιήσει παράλληλα τις άπειρες διασώτριες της, σε κάθε γωνιά της γής, για την ύγιεινη περιποίηση του δέρματός τους. "Έχει, λοιπόν, δύο περιόφημα γαλακτώματα, ένα για έξηρα δέρματα που είναι μοναδικό για ένα γρήγορο ντεμακιγιάρι και έχει παράλληλα και την ιδιότητα να διαλύη χωρίς τριψίματα το κραγιόνι των χειλιών και το ρούζ στα μάγουλα, και ένα για λιπαρά δέρματα, που μπορεί και αυτό να άφαιρέσει κάθε ίχνος κραγιονιού. 'Ανάλογα με το δέρμα σας μπορείτε να διελέξετε το γαλάκτωμα Σκιαπαρέλλι, που μέσα σε έλάχιστο χρονικό διάστημα θα έξαπαθήσει στην έπιδερμίδα σας μια τέλεια άστραφτερή όμορφία. 'Αν θέλετε όμως και σεις να κάνετε ένα άλοκληρωμένο ντεμακιγιάρισμα, πρέπει να άκολουθήσετε το σύστημα της Σκιαπαρέλλι, που ούδέποτε θεωρεί συμπληρωμένη την καθημερινή αυτή περιποίηση, άν δεν συνοδεύεται από την άνάλογη λοσιόν του προσώπου. Γιατί το άχρομο αυτό υγρό δεν είναι μια υπερβολική πολυτέλεια, αλλά ένα άπαραίτητο συμπλήρωμα του γαλακτώματος, που άφαιρεί και τα τελευταία υπολείμματα του και άφήνει έλεύθερους τους πόρους να άναπνεύσουν. 'Αλλωστε, η Τοινά άστρενέζαν της Σκιαπαρέλλι δεν έχει μόνο την ικανότητα να άφαιρεί τα ίχνη του ντεμακιγιαρί και του ι-δρώτος, άλλα παράλληλα έχει θεραπευτικές ιδιότητες στα λιπαρά δέρματα, έξαφανίζοντας τα σπιθουράκια, τα μαύρα στίγματα και τις γυναικείες έπιδερμίδες, τα καλλυντικά Σκιαπαρέλλι διαθέτουν την λοσιόν Τοινά, που δροσίζει και άπαλύνει το δέρμα του προσώπου. Μην ξεχάσετε λοιπόν και σεις την συμβουλή της Σκιαπαρέλλι, που δεν προσφέρει μόνο τα υπέροχα γαλακτώματά της, άλλα και τις περιόφημες λοσιόν που θα όλοκληρώσουν τον σωστό καθαρισμό της έπιδερμίδος σας.

Η Όλη στην Χώρα των Θαυμάτων

(Άνακοίνωση)

ΤΟ "ΜΙΚΡΟ ΠΑΝΗΓΥΡΑΚΙ" ΤΗΣ ΑΡΑΧΩΒΑΣ ΠΟΥ ΣΥΝΔΕΕΙ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΟΥ 21 ΜΕ ΤΗΝ ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

ΓΙΟΡΤΕΣ: Ο ΑΙ'-ΓΙΩΡΓΗΣ ΚΑΙ Η ΝΙΚΗ ΤΟΥ ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗ

«ΜΙΚΡΟ ΠΑΝΗΓΥΡΑΚΙ» ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΑΡΑΧΩΒΙΤΕΣ, ΑΛΛΑ ΚΥΡΙΩΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ...

(Φωτ. 'Ην. Φωτορεπόρτερς)

ΠΡΟΣΟΝΤΑ: Κουράγιο και έβδομηντα χρόνια στην πλάτη για να συμμετάσχει στον ιδιότυπο δρόμο των 100 μ.

...ΓΕΡΟΥΣ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΟΛΗΜΕΡΙΣ ΤΗΝ ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΤΟΥΣ

Η ΠΑΡΟΥΣΙΑ του πρωθυπουργού και άλλων επίσημων προσέδωσε στον έφετεινό έορτασμό πανηγυρικό τόνο. 'Ο κ. και ή Κα Κων. Καραμανλή παρακολουθούν τον «Χορό των γερόντων».

«ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟΣ» ΚΑΙ Ο ΣΤΟΛΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΜΑΓΑΖΙΩΝ ΤΗΣ ΑΡΑΧΩΒΑΣ

Το «Μικρό πανηγυράκι» —έτσι ονομάζονται οι ετήσιες εορτές της 'Αράχ-
βας, που γίνονται το Πάσχα και που πήραν έφετος έντελώς πανηγυρικό χαρα-
κτήρα. Οι επίσημοι και οι έκδρομοι έδωσαν στις γιορτές πρόσθετη λαμπρότητα
και μία μεγαλοπρέπεια που χρόνια είχε να γνωρίσει η 'Αράχβας. Σημείες και
κωδωνοκρουσίες, ή μπάντα της χωροφυλακής και ή απόδοση τιμών, οι αλληπα-
λές αφίσες αυτοκινήτων και ή προσέλευση των επίσημων, που συνεώρτασαν,
έκαναν ώστε ένα καθαρά τοπικό έθιμο να πάρη τον τόνο ενός πανηγυρικού έορ-
τασμού.

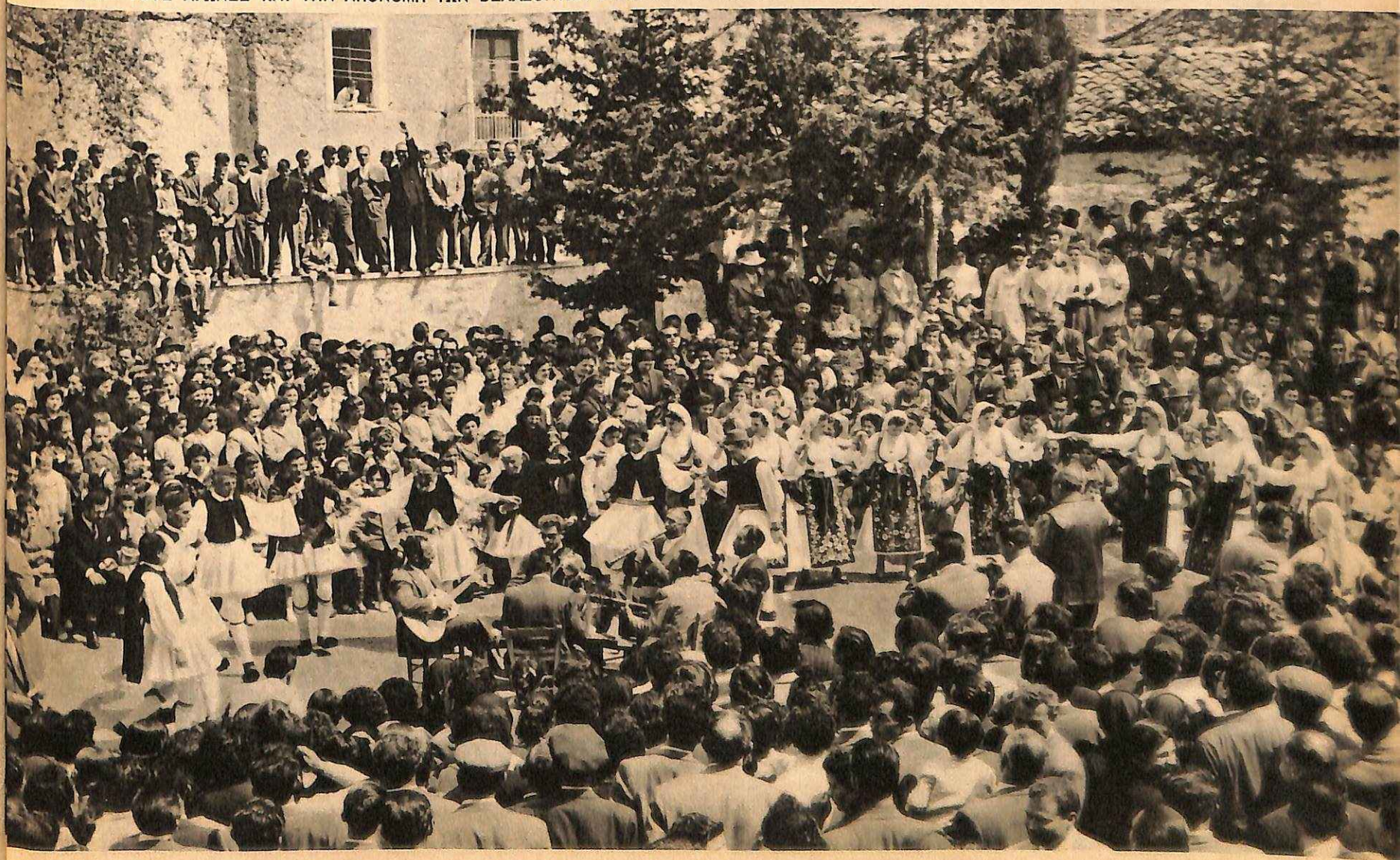
Αλλά τί ακριβώς είναι το «Μικρό πανηγυράκι»;
«Έθιμο καθαρώς τοπικό, αναφέρεται σε ένα ιστορικό περιστατικό και συν-
δυάζεται με μία θρησκευτική τελετή. Συγκεκριμένα είναι αφιερωμένο στη μνή-
μη του 'Αγίου Γεωργίου, που μία ώραία εκκλησία του στολίζει μία γραφική
πλαγιά της 'Αράχβας, ενώ παράλληλα εορτάζεται ή μεγάλη νίκη του Γεωργίου
Καραϊσκάκη πού, το 1826, με 500 παλληκάρια του απέλευθέρωσε την 'Αράχ-
βας, εξοντώνοντας 2.000 έχθρους.

Ο πανηγυρισμός άρχισε το απόγευμα του Πάσχα, στην πλατεία της 'Αρά-
χβας, με ένα ιδιότυπο χορό. Πρόκειται για το «Χορό των γερόντων» πού, αν
και ξεπερνούν τα έξηντα, χόρευαν ακούραστα, συνεπαρμένοι από την ατμό-
σφαιρα, το κέφι και ίσως-ίσως την ανάμνηση... Το βράδυ έψάλη έσπερινός και
μετά, στους δρόμους της 'Αράχβας, για μία ακόμη φορά έγινε ή κατανυκτι-
κή λιτάνευση της εικόνας του 'Αι-Γιώργη του καβαλάρη. Γέροι και νέοι, γυ-
ναίκες κι άνδρες ακολουθούσαν και σιγόψελαν κ' ήταν ντυμένοι με τις τοπι-
κές τους ένδυμασιες.

Εκείνο όμως που γεφύρωσε εποχές και συνέδεσε τον κόσμο του 21 με την
σημερινή πραγματικότητα ήταν ένας έντελως ιδιότυπος άγώνας δρόμου, που
διωργανώθηκε άνήμερα του 'Αγίου Γεωργίου στην άνηφορική πλαγιά που δη-
γεί στην ίδια την εκκλησία που εορτάζει. Επρόκειτο για τον συναγωνισμό γε-
ρων 'Αραχωδιτών που ξεπερνούσαν τα έβδομηντα και που έτρεξαν την απόστα-
ση των εκατό μέτρων σε άνώμαλο έδαφος. Πείσμα, άμικλα, αλληλοπειράγματα,
προγνωστικά, θεαματικός τερματισμός, όλα υπήρχαν. Λές και παρακολουθού-
σες παιδιά που ζέφευαν από το σχολείο και παράδιναν στο δουνό μία μα-
γιάτικη μέρα. Ταυτόχρονα, όμως, έτσι φουστανελλοτυμμένοι, θύμιζαν κι άρματα-
λούς, που συναγωνίζονταν ύστερα από μία μάχη και πριν από ένα «καρ-
τέρι»... Σε λίγο ήρθε και ή σειρά των νέων, που σήμερα ήξεραν να παραχωρούν
τά πρωτεία στους γέρους. Ετρεξαν κι αυτοί τα εκατό μέτρα κ' οι γέροι τους
καμάρωσαν. Μετά ήρθε ή άπονομή των βραβείων. 'Η έλλανόδοικος επιτροπή συνε-
χόρη κ' έδωσε τα έπαθλα: από ένα ζωντανό άρνι σε κάθε νικητή, που όμως θα
το χαρούν όλοι, νικηταί και ήττημένοι.

Και το διήμερο των εορτών έκλεισε με χορούς έθνικούς, λεβέντικούς, όπου
την τιμητική θέση κατείχαν οι φουστανελλοφόροι δρομείς. Οι νέοι 'Αραχωδι-
τες τους είχαν παραχωρήσει κ' εκεί τα πρωτεία. Μά τοῦτο, φιλόξενοι, επέμε-
νεν να δώσουν τη σειρά τους στους φιλοξενούμενους 'Αθηναίους. Όμως κάτι
τέτιο οι έπισκέπται δεν το δέχτηκαν. Από εύγνεια και ίσως κι από ύστερο-
δουλία: θέλησαν να σταθούν μακρύτερα, θαταί συγκινημένοι από το θέαμα
μιάς τόσο έλληνικής εικόνας.

ΜΕΤΑ ΤΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΠΟΝΟΜΗ ΤΩΝ ΒΕΛΑΖΟΝΤΩΝ ΕΠΑΘΛΩΝ, ΤΟ ΓΛΕΝΤΙ ΓΕΝΙΚΕΥΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΓΡΑΦΙΚΗΣ ΚΩΜΟΠΟΛΕΩΣ

(Συνέχεια από σελ. 25)

χατε ιδιάζει αρχαία ιστορία σε δυο μικρά κολέγια, υπήρξατε έφορος σε δυο μουσεία — στην Ίνδιανα και στο Ντέλαγουαιρ — και κάνατε μερικά ανασκαφές μόνος σας, που οι περισσότερες σταμάτησαν στη μέση λόγω έλλειψης κεφαλαίων. Πριν από λίγα χρόνια, είχατε πάψει ν' ασχολείστε...

—Ο Στόνμαν πήρε ένα ταπεινό ύφος:

—Δεν ξέρω τί να πω, ψιθύρισε. 'Αλλά πρέπει ν' αφήσεις τώρα πίσω σου αυτή την κατασκοπευτική ζωή, νεαρέ μου... 'Εδώ θα περάσεις σά να κάνεις τις διακοπές σου, θα ξεχάσεις την παλιά σου δουλειά... Θα μείνεις, λοιπόν, δεν είν' έτσι;

—Ναι, είπε ο Μάρκ. Θα μείνω.

—'Ο Στόνμαν έπαιξε με τα γράμματα σ' όλο αυτό το διάστημα. Τώρα τα ξανάβαλε στην τσέπη του και σκούπισε πάλι το πρόσωπό του. Φαινόταν σά να ήταν έτοιμος να ξεσπάσει σε δάκρυα.

—Πότε αρχίζουμε; ρώτησε ο Μάρκ. Τί λέτε για ν' αρχίσουμε από σήμερα το πρωί;

—'Ο Στόνμαν του χαμογέλασε.

—Ούτε καν να το σκέπτεσαι, είπε. 'Εκανεξ ένα κουραστικό ταξίδι κ' είχες κιόλας την περιπέτεια να κάνεις όλο αυτό το δρόμο με τα πόδια. Σήμερα θα ξεκουραστής. Θα κάνεις ό,τι σου άρεσει. 'Αλλάστε, είναι και Κυριακή! Και πρέπει να γνωρίσεις και την οικογένειά επίσης. 'Η Λώρα — μήπως σου τ' είνε; — ή Λώρα έχει πάθει κατάθλιψη αυτό τον τελευταίο καιρό, αλλά εσύ θα την κάνεις γρήγορα ν' αλλάξει.

—Δεν υπάρχει κάποιος κ. Μόρεϊ; ρώτησε ο Μάρκ με άθωο ύφος.

—Και δέβαια! Σκεπτόμουν, όμως, πώς να καινούργιο πρόσωπο, μια καινούργια γνώμη, θα την έκαναν να εθιμώση, γι' αυτό σου τ' είνε αυτό. 'Ο Τζιμ είναι ένας θαυμάσιος νέος — τον έχω σάν γιό μου. Αυτό μου θυμίζει κάτι που ήθελα να σου πω. 'Ενα μικροπράγμα. Θα... θα προτιμούσα να μη μάθω ο Τζιμ για κείνο το άνοητο λάθος μου.

—'Εννοείτε το ότι είμαι ένας ντετέκτιβ;

—Χμ, ναι! Φοβάμαι πώς θα με κοροϊδέψη. Δεν έχει κανένα όγκο στις κοροϊδίες του. Θα, θα προτιμούσα να μην το μάθω!

—Δεν θα του το πω, είπε ο Μάρκ. 'Αλήθεια, που είναι όλοι οι άλλοι; 'Εκτός από σάς και τον υπηρέτη, δεν έχω δη ψυχρή ζωντανή.

—'Ω, είμαστε άρκετοι σ' αυτό το σπίτι! Είναι ο Πέριον, αυτός που σ' έδωγγσε στο δωμάτιό σου χθές το βράδυ — θέλω να μ'ηλώσω γι' αυτό άφροντα — και τα δυο παιδιά, ή 'Αννα και ή 'Αϊβι. 'Η 'Αννα είναι όχτω χρονών, νομίζω, κ' ή 'Αϊβι κάπου γύρω στα δύο. Είναι χαριτωμένα παιδιά, θα τ' αγαπήσεις.

—'Όπως τ'ά λέτε, πρόκειται να τους αγαπήσω όλους, παρατήρησε ο Μάρκ.

—Θα τους αγαπήσεις, θα τους αγαπήσεις, είπε ο Στόνμαν μ' ένθουσιασμό. 'Αν και ή 'Αννα είναι κάπως πολύ γυναίκα για τόσο μικρό παιδί... Μή με παρεξηγήσεις μ' αυτό — συμπαθώ τις γυναίκες, — αλλά νομίζω, νά... αλλά δεν έχει σημασία αυτό! Και φυσικά, υπάρχει ο Τζιμ.

—Που είναι τώρα όλοι αυτοί;

—'Ω, ο Τζιμ είναι άσφαλώς πολύ διακριτικός και δεν εμφανίζεται ενώ συζητώ με τον καινούργιο μου γραμματέα. Μην ξεχνάς την υποχρεούλα σου! Κ' ή Λώρα δεν έχει όγχι απ' το δωμάτιό της άρκετες ημέρες τώρα. Είναι λιγάκι κακόμορη. 'Ο καιρός, ξέρεις, και ή ήσυχία... 'Αλλά...

—'Αλλά το καινούργιο μου πρόσωπο θ' αλλάξει αυτή την κατάσταση. Ξέρω.

—'Εχεις και χιούμορ, αναφώνησε ο Στόνμαν. Αυτό είναι θαυμάσιο!.. Και τώρα, τους είπαμε όλους, νομίζω. Τα παιδιά θα είναι κάπου στο διάσος τώρα. Με κοίταξέ απ' τις υπηρέτριες.

—'Εχετε πολλούς υπηρέτες; ρώτησε ο Μάρκ.

—'Όχι τόσους όσους θάπαρετε να έχωμε! Τό σπίτι είναι τεράστιο — κ' ή Λώρα ήθελε να φέρη τα δικιά της πράγματα... 'Εννοώ τα λινά της, τ' άσπριματά της, χαλιά, πίνακες, χαρτί να είναι άναρχη! Τό σπίτι ήταν πολύ καλά επιπλωμένο, αλλά ξέρεις πώς είναι οι γυναίκες. 'Επιμένουν να έχουν τα δικιά τους σεντόνια. Και δεν έχωμε ούτε έναν υπηρέτη με πείρα. 'Εκτός απ' τον Πέριον,

φυσικά... 'Όλες είναι άξεστες χωριάτισσες, χωρίς τρόπους, σ'ε μεταχειρίζονται σάν ίσο τους. 'Η δημοκρατία, νεαρέ μου, έχει άποτύχει!

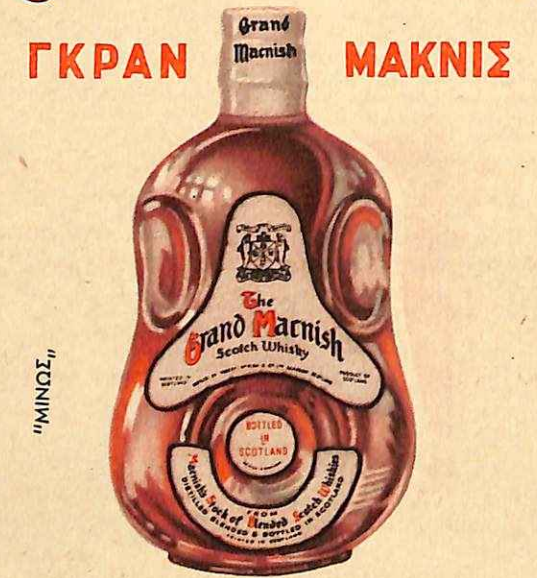
—Λοιπόν, πόσους υπηρέτες έχετε; Ξαναρώτησε ο Μάρκ.

—Είναι ο Πέριον, ή κ. Λάσεϊ, ή Βιολέτα και ή Φλόρενς. 'Αλλά γιατί θέλεις να μάθεις;

—Θέλω να καταταπιστώ για όλους τους άνωθώπους του σπιτιού. Πώς είναι οι υπηρέτριες;

—'Η Βιολέτα είναι έξαιρετικά, χμ, ύγιής... 'Εχει κατακόκκινα μάγουλα και γεροδεμένο κορμί. 'Η Φλόρενς είναι ένα ήσυχο παιδί. Σχεδόν δεν θα την προσέξεις. Και ή κ. Λάσεϊ, άμφιβάλλω αν θα την καθόλου την κ. Λάσεϊ! Μαγειρεύει και πολύ όρεφα μάλιστα, αλλά ή δύστυχη είναι όγκώδης σάν πυραμίδα και πολύ σπάνια έγκτα-

The
Grand Macnish

Το παλαιότερο
δωκιτέζικο ουϊόκυ μέ
τίν βελουδένια χευσί.

ΟΛΟΣ ΚΟΡΑΗ 1 ΤΗΛ. 34.720

λείπει την κουζίνα της. Φοβάμαι, επίσης, πώς είναι και ψιγάκι κουτή. Τουλάχιστον, έτσι την βρίσκω εγώ.

—Είστε πολύ γραφικός, είπε ο Μάρκ. 'Αλλά είναι και κάτι άλλο που ήθελα να σ'α ρωτήσω. Είχατε πη κάτι για το δωμάτιό μου...

—Βέβαια. Δέν τ'έχασα, νεαρέ μου. 'Εχω μνήμη έλέφαντος! 'Ο Πέριον κ' έβαλε στο κόκκινο δωμάτιο χθές το βράδυ. Είναι φριχτό δωμάτιο, και βρίσκεται στην άλλη πλευρά του σπιτιού. 'Αν δεν έχεις, λοιπόν, αντίρρηση, θέλω να κάνω μια άλλαγή. Θα προτιμούσα να σ' έχω στο δωμάτιο που είναι κοντά στο δικό μου — θα έχωμε ένα μπάνιο άνάμεσά μας — και θα μπορούμε να εργαζόμαστε εκεί, άνερόχλητοι. Συμφωνείς;

—Βέβαια. Νά μεταφέρω τ'ά πράγματά μου τώ-

ρα;

—Θα πω να σου τ'α μεταφέρουν... 'Αλλά πρέπει να μου πής πώς θα ήθελες να περάσεις την ήμερα σου. Μήπως θα ήθελες να διαβάσεις; 'Ε-

χουμε κ' ένα θαιμάσιο γραμμόφωνο.

—Μου φαίνεται πώς θα κάνω μια βόλτα. Θα ήθελα να δω το πέρος με τ'ό φως της ήμέρας.

—'Ο Στόνμαν έγινε άήσυχος.

—'Αλλά τ'ό χιόνι; Είναι άλήθεια πολύ επικίνδυνο! Τ'ά μοναξιά είναι άπότομα κ' οι βράχοι — μπορείς εύκολα να γλιστρήσεις και να πέσεις!

—Αυτός είναι ο λόγος που χτυπήσατε το χέρι σας; ρώτησε ο Μάρκ.

Τό πρόσωπο του γέρου ξανακοκκίνισε πάλι, και κάρφωσε τ'ό βλέμμα του σ' ένα σημείο πάνω απ' τ'ό κεφάλι του Μάρκ.

—'Ω, όχι, είπε. Αυτό είναι άποτέλεσμα μ'ās απ' τις κρίσεις μου. Νομίζω πώς σου τις άνέφερα, παθαίνω ένα είδος ζάλης... 'Επեսα απ' τις σκάλες τ'ου κελλαριού, αλλά εύντυχως πρόλαβα να παστώ απ' τ'ά κάγκελλα, κ' έτσι περιόρισα τις ζημιές στο στραμπουλήγρια μόνόχα τ'ου χεριού μου...

—Και πώς έγινε αυτό το χτύπημα πάνω απ' τ'ό μάτι; Αυτό φαίνεται άρκετά άσχημο!

—Αυτό; ('Ο Στόνμαν τ'ό άγγισε άπαλά.) Πόσο παρατηρητικός είσαι! 'Ηλπίζα πώς δεν θα τ'ό πρόσεχες. Δέν θέλω να νομίζεις πώς είμαι άπό κείνους τούς άνθρώπους που δεν μπορούν να προσέχουν τόν εαυτό τους... 'Αλλά πραγματικά, αυτό τ'ό μικρό χτύπημα είναι ο λόγος που δεν ένθα- ρύνω τόν περβαστό σου. Χθές τόλμησα να βγώ στόν άέρα, και μια πέτρα, μια άρκετά μικρή πε- τρούλα, φαίνεται πώς θ' άσπεσάστρεκε άπό κείνη βράχα, και με χτύπησε ή άτιμη διάνα! 'Εγώ, εγώ θα μείνω μέσα στο σπίτι όσους να καλυτρέψω ο καιρός...

«Στραβοούλιας είναι, σκέφτηκε ο Μάρκ. Αυτός είναι ο λόγος που έπεςε απ' τις σκάλες, και δεν θέλει να τ'ό παραδεχτή! Στραβοούλιας, και λιγάκι τρελλούτσικος έπ'ασης... Θα περάσω θανάμια. Θα τ'ό άπερωσώ δυό - τρεις ήμέρες κ' έπειτα θα καθίσω και θα γράφω στόν εαυτό μου ένα γράμμα που θα με καλή να φύγω...». Κ' έπειτα έπρε, με δυνατή φωνή:

—Αυτό είναι πολύ άσχημο! 'Αλλά νομίζω πώς, παρ' όλ' αυτά, θα ορισκινδυνεύσω έναν περβαστό. 'Εκτός αν μου τ'ό άπαγορεύετε... Είστε ο πρώ-

στάμενός μου, ξέρετε!

—'Ω, όχι, όχι, δεν τ'ό άπαγορεύω! Θέλω να είσαι εύτυχης. 'Αλλά κοίταξε να είσαι πίσω στις μία για τ'ό μεσημεριανό φαγητό. Μήπως, μήπως θα πιάς κάτω στο Κρέστγουντ;

—Τ'ό σκεπτόμαι. Θέλετε τίποτα;

—Τίποτα. Δεν υπάρχει τίποτα στο Κρέστγουντ, όπως θ' ανακαλύψης πολύ γρήγορα... 'Αλλά να προσέξεις πάλι, και να κοιτάς που πατάς. Είναι πολύ επικίνδυνο!

—'Ο Μάρκ στρώθηκε.

—Τό παλιό μου είναι σ' εκείνη τή ντουλάπα, κάτω απ' τις σκάλες. Θα τ'ό πάρω μόνος μου... Είδε πάλι σταγόνες ιδρώτος να συγκεντρώνονται στο μέτωπό του γέρου. 'Ιδρώτας και τρεμολιαστά χέρια...

—Είστε σίγουρος πώς δεν θέλετε τίποτε; έ- πέμεινε.

—Τίποτα, τίποτα. Θα καθίσω εδω κοντά στη φωτιά και θα περιμένω να γυρίσει. 'Ισως μάλιστα να πάρω και κανέναν άντακα.

—'Ελάτεσε π'ά μάτια του και άκούητηκε πίσω άποκαυμένος. Φαινόταν σά ν' άποκοιμήθηκε στη στιγμή.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

('Ανακοίνωσις)

ΟΜΑΛΗ Η ΕΞΕΛΙΞΙΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΜΑΣ

ΤΙ ΠΡΟΚΥΠΤΕΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΘΕΣΙΝ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΟΥ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ κ. Ξ. ΖΩΛΩΤΑ

Η έτποία εκθεσις του Διοικητού της Τραπεζης της Ελλάδος άποτελεί τόν πιστότερον καθρέπτη της εξέλιξεως της ελληνικής οικονομίας. Είς τήν εφετεινήν εκθεσίν του, ο κ. Ζωλώτας εξέδηλωσε τήν αισιοδοξίαν του ως πρὸς τήν πορείαν της ελληνικής οικονομίας, τονίσας ὅτι ἡ σημειωθείσα ελαφρά κάμψις της άνόδου δέν δικαιολογεί τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ οικονομία εἰσῆλθεν εἰς περίοδον κάμψεως, δοθέντος ὅτι αἱ νυξημένα ἐπενδύσεις, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς προοπτικὰς διαμορφώσεως τῶν γεωργικῶν εἰσοδημάτων καὶ της παραγωγῆς κατὰ τὸ τρέχον ἔτος, δικαιολογούν τήν πρόβλεψιν ὁμαλῆς εξέλιξεως της οικονομίας.

Ο κ. Διοικητὴς ανέφερεν ὅτι κατὰ τήν διάρκειαν τοῦ 1958 ἐσημειώθη νέα αύξησις τοῦ ἔθνικοῦ εἰσοδήματος εἰς σταθερὰς τιμὰς κατὰ 4%. «'Εν σύγ- ρισει —εἶπε— πρὸς ἄλλας χώρας, ἡ πορεία της ἑλληνικῆς οικονομίας ὑπὲρ- ξεν εὐνοικότερα». Ἡ μικρὰ αύξησις τοῦ ἔθνικοῦ εἰσοδήματος ὀφείλεται εἰς τὴν ὑποχώρησιν της γεωργικῆς παρα- γωγῆς, ἀλλ' εἰς τὸν διωμχανικὸν το- μέα ἡ κατὰ τὸ 1957 ἀρξαμένη άνόδος συνεχίσθη καὶ ἡ διωμχανική παραγω- γή ἤτο κατὰ τὸ 1958 κατὰ πολὺ με- γαλύτερα ἐκείνης τοῦ 1957. 'Εν συνε- χείᾳ ὁ κ. Ζωλώτας εἶπεν ὅτι ἡ αύξησις τῶν ἔθνικοῦ εἰσοδήματος δὴ ἤτο μεγα- λυτέρα, εἰς τὸν ἐξωτερικὸν εἰσοδήμα- τος τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν καὶ πα- ραλλήλως πρὸς τὰς μονιμώτερας ἐπι- διώξεις συστηματικῶς νὰ συγκεντρο- θοῦν αἱ προσπάθειαι πρὸς τὴν κατεύ- θυνσιν της αύξήσεως τοῦ προϊόντος τῶν δραστηριοτήτων, αἱ ὁποῖαι δύναν- ται ταχέως νὰ συμβάλουν εἰς τὴν ἐξοί- κων ἄντιμετώπισιν ἰδία τοῦ προβλήμα- τος τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν καὶ πα- ραλλήλως πρὸς τὰς μονιμώτερας ἐπι- διώξεις συστηματικῶς νὰ συγκεντρο- θοῦν αἱ προσπάθειαι πρὸς τὴν κατεύ- θυνσιν της αύξήσεως τοῦ προϊόντος τῶν δραστηριοτήτων, αἱ ὁποῖαι δύναν- ται ταχέως νὰ συμβάλουν εἰς τὴν ἐξοί- κων ἄντιμετώπισιν ἰδία τοῦ προβλήμα- τος τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν καὶ πα- ραλλήλως πρὸς τὰς μονιμώτερας ἐπι- διώξεις συστηματικῶς νὰ συγκεντρο- θοῦν αἱ προσπάθειαι πρὸς τὴν κατεύ- θυνσιν της αύξήσεως τοῦ προϊόντος τῶν δραστηριοτήτων, αἱ ὁποῖαι δύναν- ται ταχέως νὰ συμβάλουν εἰς τὴν ἐξοί- κων ἄντιμετώπισιν ἰδία τοῦ προβλήμα- τος τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν καὶ πα- ραλλήλως πρὸς τὰς μονιμώτερας ἐπι- διώξεις συστηματικῶς νὰ συγκεντρο- θοῦν αἱ προσπάθειαι πρὸς τὴν κατεύ- θυνσιν της αύξήσεως τοῦ προϊόντος τῶν δραστηριοτήτων, αἱ ὁποῖαι δύναν- ται ταχέως νὰ συμβάλουν εἰς τὴν ἐξοί- κων ἄντιμετώπισιν ἰδία τοῦ προβλήμα- τος τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν καὶ πα- ραλλήλως πρὸς τὰς μονιμώτερας ἐπι- διώξεις συστηματικῶς νὰ συγκεντρο- θοῦν αἱ προσπάθειαι πρὸς τὴν κατεύ- θυνσιν της αύξήσεως τοῦ προϊόντος τῶν δραστηριοτήτων, αἱ ὁποῖαι δύναν- ται ταχέως νὰ συμβάλουν εἰς τὴν ἐξοί- κων ἄντιμετώπισιν ἰδία τοῦ προβλήμα- τος τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν καὶ πα- ραλλήλως πρὸς τὰς μονιμώτερας ἐπι- διώξεις συστηματικῶς νὰ συγκεντρο- θοῦν αἱ προσπάθειαι πρὸς τὴν κατεύ- θυνσιν της αύξήσεως τοῦ προϊόντος τῶν δραστηριοτήτων, αἱ ὁποῖαι δύναν- ται ταχέως νὰ συμβάλουν εἰς τὴν ἐξοί- κων ἄντιμετώπισιν ἰδία τοῦ προβλήμα- τος τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν καὶ πα- ραλλήλως πρὸς τὰς μονιμώτερας ἐπι- διώξεις συστηματικῶς νὰ συγκεντρο- θοῦν αἱ προσπάθειαι πρὸς τὴν κατεύ- θυνσιν της αύξήσεως τοῦ προϊόντος τῶν δραστηριοτήτων, αἱ ὁποῖαι δύναν- ται ταχέως νὰ συμβάλουν εἰς τὴν ἐξοί- κων ἄντιμετώπισιν ἰδία τοῦ προβλήμα- τος τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν καὶ πα- ραλλήλως πρὸς τὰς μονιμώτερας ἐπι- διώξεις συστηματικῶς νὰ συγκεντρο- θοῦν αἱ προσπάθειαι πρὸς τὴν κατεύ- θυνσιν της αύξήσεως τοῦ προϊόντος τῶν δραστηριοτήτων, αἱ ὁποῖαι δύναν- ται ταχέως νὰ συμβάλουν εἰς τὴν ἐξοί- κων ἄντιμετώπισιν ἰδία τοῦ προβλήμα- τος τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν καὶ πα- ραλλήλως πρὸς τὰς μονιμώτερας ἐπι- διώξεις συστηματικῶς νὰ συγκεντρο- θοῦν αἱ προσπάθειαι πρὸς τὴν κατεύ- θυνσιν της αύξήσεως τοῦ προϊόντος τῶν δραστηριοτήτων, αἱ ὁποῖαι δύναν- ται ταχέως νὰ συμβάλουν εἰς τὴν ἐξοί- κων ἄντιμετώπισιν ἰδία τοῦ προβλήμα- τος τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν καὶ πα- ραλλήλως πρὸς τὰς μονιμώτερας ἐπι- διώξεις συστηματικῶς νὰ συγκεντρο- θοῦν αἱ προσπάθειαι πρὸς τὴν κατεύ- θυνσιν της αύξήσεως τοῦ προϊόντος τῶν δραστηριοτήτων, αἱ ὁποῖαι δύναν- ται ταχέως νὰ συμβάλουν εἰς τὴν ἐξοί- κων ἄντιμετώπισιν ἰδία τοῦ προβλήμα- τος τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν καὶ πα- ραλλήλως πρὸς τὰς μονιμώτερας ἐπι- διώξεις συστηματικῶς νὰ συγκεντρο- θοῦν αἱ προσπάθειαι πρὸς τὴν κατεύ- θυνσιν της αύξήσεως τοῦ προϊόντος τῶν δραστηριοτήτων, αἱ ὁποῖαι δύναν- ται ταχέως νὰ συμβάλουν εἰς τὴν ἐξοί- κων ἄντιμετώπισιν ἰδία τοῦ προβλήμα- τος τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν καὶ πα- ραλλήλως πρὸς τὰς μονιμώτερας ἐπι- διώξεις συστηματικῶς νὰ συγκεντρο- θοῦν αἱ προσπάθειαι πρὸς τὴν κατεύ- θυνσιν της αύξήσεως τοῦ προϊόντος τῶν δραστηριοτήτων, αἱ ὁποῖαι δύναν- ται ταχέως νὰ συμβάλουν εἰς τὴν ἐξοί- κων ἄντιμετώπισιν ἰδία τοῦ προβλήμα- τος τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν καὶ πα- ραλλήλως πρὸς τὰς μονιμώτερας ἐπι- διώξεις συστηματικῶς νὰ συγκεντρο- θοῦν αἱ προσπάθειαι πρὸς τὴν κατεύ- θυνσιν της αύξήσεως τοῦ προϊόντος τῶν δραστηριοτήτων, αἱ ὁποῖαι δύναν- ται ταχέως νὰ συμβάλουν εἰς τὴν ἐξοί- κων ἄντιμετώπισιν ἰδία τοῦ προβλήμα- τος τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν καὶ πα- ραλλήλως πρὸς τὰς μονιμώτερας ἐπι- διώξεις συστηματικῶς νὰ συγκεντρο- θοῦν αἱ προσπάθειαι πρὸς τὴν κατεύ- θυνσιν της αύξήσεως τοῦ προϊόντος τῶν δραστηριοτήτων, αἱ ὁποῖαι δύναν- ται ταχέως νὰ συμβάλουν εἰς τὴν ἐξοί- κων ἄντιμετώπισιν ἰδία τοῦ προβλήμα- τος τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν καὶ πα- ραλλήλως πρὸς τὰς μονιμώτερας ἐπι- διώξεις συστηματικῶς νὰ συγκεντρο- θοῦν αἱ προσπάθειαι πρὸς τὴν κατεύ- θυνσιν της αύξήσεως τοῦ προϊόντος τῶν δραστηριοτήτων, αἱ ὁποῖαι δύναν- ται ταχέως νὰ συμβάλουν εἰς τὴν ἐξοί- κων ἄντιμετώπισιν ἰδία τοῦ προβλήμα- τος τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν καὶ πα- ραλλήλως πρὸς τὰς μονιμώτερας ἐπι- διώξεις συστηματικῶς νὰ συγκεντρο- θοῦν αἱ προσπάθειαι πρὸς τὴν κατεύ- θυνσιν της αύξήσεως τοῦ προϊόντος τῶν δραστηριοτήτων, αἱ ὁποῖαι δύναν- ται ταχέως νὰ συμβάλουν εἰς τὴν ἐξοί- κων ἄντιμετώπισιν ἰδία τοῦ προβλήμα- τος τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν καὶ πα- ραλλήλως πρὸς τὰς μονιμώτερας ἐπι- διώξεις συστηματικῶς νὰ συγκεντρο- θοῦν αἱ προσπάθειαι πρὸς τὴν κατεύ- θυνσιν της αύξήσεως τοῦ προϊόντος τῶν δραστηριοτήτων, αἱ ὁποῖαι δύναν- ται ταχέως νὰ συμβάλουν εἰς τὴν ἐξοί- κων ἄντιμετώπισιν ἰδία τοῦ προβλήμα- τος τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν καὶ πα- ραλλήλως πρὸς τὰς μονιμώτερας ἐπι- διώξεις συστηματικῶς νὰ συγκεντρο- θοῦν αἱ προσπάθειαι πρὸς τὴν κατεύ- θυνσιν της αύξήσεως τοῦ προϊόντος τῶν δραστηριοτήτων, αἱ ὁποῖαι δύναν- ται ταχέως νὰ συμβάλουν εἰς τὴν ἐξοί- κων ἄντιμετώπισιν ἰδία τοῦ προβλήμα- τος τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν καὶ πα- ραλλήλως πρὸς τὰς μονιμώτερας ἐπι- διώξεις συστηματικῶς νὰ συγκεντρο- θοῦν αἱ προσπάθειαι πρὸς τὴν κατεύ- θυνσιν της αύξήσεως τοῦ προϊόντος τῶν δραστηριοτήτων, αἱ ὁποῖαι δύναν- ται ταχέως νὰ συμβάλουν εἰς τὴν ἐξοί- κων ἄντιμετώπισιν ἰδία τοῦ προβλήμα- τος τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν καὶ πα- ραλλήλως πρὸς τὰς μονιμώτερας ἐπι- διώξεις συστηματικῶς νὰ συγκεντρο- θοῦν αἱ προσπάθειαι πρὸς τὴν κατεύ- θυνσιν της αύξήσεως τοῦ προϊόντος τῶν δραστηριοτήτων, αἱ ὁποῖαι δύναν- ται ταχέως νὰ συμβάλουν εἰς τὴν ἐξοί- κων ἄντιμετώπισιν ἰδία τοῦ προβλήμα- τος τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν καὶ πα- ραλλήλως πρὸς τὰς μονιμώτερας ἐπι- διώξεις συστηματικῶς νὰ συγκεντρο- θοῦν αἱ προσπάθειαι πρὸς τὴν κατεύ- θυνσιν της αύξήσεως τοῦ προϊόντος τῶν δραστηριοτήτων, αἱ ὁποῖαι δύναν- ται ταχέως νὰ συμβάλουν εἰς τὴν ἐξοί- κων ἄντιμετώπισιν ἰδία τοῦ προβλήμα- τος τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν καὶ πα- ραλλήλως πρὸς τὰς μονιμώτερας ἐπι- διώξεις συστηματικῶς νὰ συγκεντρο- θοῦν αἱ προσπάθειαι πρὸς τὴν κατεύ- θυνσιν της αύξήσεως τοῦ προϊόντος τῶν δραστηριοτήτων, αἱ ὁποῖαι δύναν- ται ταχέως νὰ συμβάλουν εἰς τὴν ἐξοί- κων ἄντιμετώπισιν ἰδία τοῦ προβλήμα- τος τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν καὶ πα- ραλλήλως πρὸς τὰς μονιμώτερας ἐπι- διώξεις συστηματικῶς νὰ συγκεντρο- θοῦν αἱ προσπάθειαι πρὸς τὴν κατεύ- θυνσιν της αύξήσεως τοῦ προϊόντος τῶν δραστηριοτήτων, αἱ ὁποῖαι δύναν- ται ταχέως νὰ συμβάλουν εἰς τὴν ἐξοί- κων ἄντιμετώπισιν ἰδία τοῦ προβλήμα- τος τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν καὶ πα- ραλλήλως πρὸς τὰς μονιμώτερας ἐπι- διώξεις συστηματικῶς νὰ συγκεντρο- θοῦν αἱ προσπάθειαι πρὸς τὴν κατεύ- θυνσιν της αύξήσεως τοῦ προϊόντος τῶν δραστηριοτήτων, αἱ ὁποῖαι δύναν- ται ταχέως νὰ συμβάλουν εἰς τὴν ἐξοί- κων ἄντιμετώπισιν ἰδία τοῦ προβλήμα- τος τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν καὶ πα- ραλλήλως πρὸς τὰς μονιμώτερας ἐπι- διώξεις συστηματικῶς νὰ συγκεντρο- θοῦν αἱ προσπάθειαι πρὸς τὴν κατεύ- θυνσιν της αύξήσεως τοῦ προϊόντος τῶν δραστηριοτήτων, αἱ ὁποῖαι δύναν- ται ταχέως νὰ συμβάλουν εἰς τὴν ἐξοί- κων ἄντιμετώπισιν ἰδία τοῦ προβλήμα- τος τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν καὶ πα- ραλλήλως πρὸς τὰς μονιμώτερας ἐπι- διώξεις συστηματικῶς νὰ συγκεντρο- θοῦν αἱ προσπάθειαι πρὸς τὴν κατεύ- θυνσιν της αύξήσεως τοῦ προϊόντος τῶν δραστηριοτήτων, αἱ ὁποῖαι δύναν- ται ταχέως νὰ συμβάλουν εἰς τὴν ἐξοί- κων ἄντιμετώπισιν ἰδία τοῦ προβλήμα- τος τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν καὶ πα- ραλλήλως πρὸς τὰς μονιμώτερας ἐπι- διώξεις συστηματικῶς νὰ συγκεντρο- θοῦν αἱ προσπάθειαι πρὸς τὴν κατεύ- θυνσιν της αύξήσεως τοῦ προϊόντος τῶν δραστηριοτήτων, αἱ ὁποῖαι δύναν- ται ταχέως νὰ συμβάλουν εἰς τὴν ἐξοί- κων ἄντιμετώπισιν ἰδία τοῦ προβλήμα- τος τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν καὶ πα- ραλλήλως πρὸς τὰς μονιμώτερας ἐπι- διώξεις συστηματικῶς νὰ συγκεντρο- θοῦν αἱ προσπάθειαι πρὸς τὴν κατεύ- θυνσιν της αύξήσεως τοῦ προϊόντος τῶν δραστηριοτήτων, αἱ ὁποῖαι δύναν- ται ταχέως νὰ συμβάλουν εἰς τὴν ἐξοί- κων ἄντιμετώπισιν ἰδία τοῦ προβλήμα- τος τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν καὶ πα- ραλλήλως πρὸς τὰς μονιμώτερας ἐπι- διώξεις συστηματικῶς νὰ συγκεντρο- θοῦν αἱ προσπάθειαι πρὸς τὴν κατεύ- θυνσιν της αύξήσεως τοῦ προϊόντος τῶν δραστηριοτήτων, αἱ ὁποῖαι δύναν- ται ταχέως νὰ συμβάλουν εἰς τὴν ἐξοί- κων ἄντιμετώπισιν ἰδία τοῦ προβλήμα- τος τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν καὶ πα- ραλλήλως πρὸς τὰς μονιμώτερας ἐπι- διώξεις συστηματικῶς νὰ συγκεντρο- θοῦν αἱ προσπάθειαι πρὸς τὴν κατεύ- θυνσιν της αύξήσεως τοῦ προϊόντος τῶν δραστηριοτήτων, αἱ ὁποῖαι δύναν- ται ταχέως νὰ συμβάλουν εἰς τὴν ἐξοί- κων ἄντιμετώπισιν ἰδία τοῦ προβλήμα- τος τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν καὶ πα- ραλλήλως πρὸς τὰς μονιμώτερας ἐπι- διώξεις συστηματικῶς νὰ συγκεντρο- θοῦν αἱ προσπάθειαι πρὸς τὴν κατεύ- θυνσιν της αύξήσεως τοῦ προϊόντος τῶν δραστηριοτήτων, αἱ ὁποῖαι δύναν- ται ταχέως νὰ συμβάλουν εἰς τὴν ἐξοί- κων ἄντιμετώπισιν ἰδία τοῦ προβλήμα- τος τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν καὶ πα- ραλλήλως πρὸς τὰς μονιμώτερας ἐπι- διώξεις συστηματικῶς νὰ συγκεντρο- θοῦν αἱ προσπάθειαι πρὸς τὴν κατεύ- θυνσιν της αύξήσεως το

Πολλά δα εξαρτηθούν από την περιφρούρησιν τῆς κατακτηθείσης νομισματικῆς σταθερότητος

Ἄλλ' ἢ συντελεσθεῖσα ἐντὸς τοῦ λή-
ξαντος ἔτους πρόδος πρὸς περαιτέρω
ἐξυγίανσιν τῶν δημοσίων οικονομικῶν
εἶναι πολλὴ μεγαλύτερα παρ' ὅσον ὑπο-
δηλοῦν οἱ ἀνωτέρω ἀριθμοί, ἐὰν ληθῇ
ὅτι αἱ δαπάναι διὰ δημοσίας
ἐπενδύσεις τοῦ 1958 ἦσαν κατὰ 387
ἐκατ. δραχ., ἢ ἐὰν δὲν ληφθῶν ὑπ' ὅ-
ψιν αἱ κατὰ τὸ 1957 ἐγγραφαὶ διὰ τὸ
διωλιστήριον κατὰ 691 ἐκατ. δραχμῶν
μεγαλύτεραι τῶν ἀντιστοιχούντων δαπανῶν
τοῦ 1957. Ἡ συμβολὴ ἐξ ἄλλου τοῦ
προϋπολογισμοῦ τρεχουσῶν δαπανῶν
εἰς τὸ πρόγραμμα δημοσίων ἐπενδύ-
σεων ἀπὸ 192 ἐκατ. δρχ. κατὰ τὸ 1957
ὕψους εἰσέρχεται εἰς 1.070 ἐκατ. τὸ 1958.

Ὁ ἔμμεσος φόρος

Ἡ αὐξήσις τῶν δημοσίων ἐσόδων με-
ταξὺ τῶν δύο τελευταίων ἐτῶν προήλ-
θε σχεδὸν ἐξ ὁλοκλήρου ἀπὸ τῆν ἔμμε-
σον φορολογίαν. Ἡ ἀπόδοσις τῶν ἔμ-
μέσων φόρων ἀνῆλθεν εἰς 9.961 ἐκατ.
δραχμῶν κατὰ τὸ 1958, ἐναντι 9.111
ἐκατ. κατὰ τὸ 1957, ἥτοι ἐσημειώθη
αὐξήσις ἐντὸς τοῦ 1958 κατὰ 9,3%.

Κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὰ ἔσοδα ἐξ
ἐμμέσων φόρων, τὰ ἔσοδα ἐκ τῆς ἀμέ-
σου φορολογίας ἐσημείωσαν μικρὰν αὐ-
ξήσιν μεταξὺ τῶν δύο τελευταίων ἐτῶν.
Ἡ σχετικὴ στασιμότης εἰς τὴν ἀπόδο-
σιν τῶν ἀμέσων φόρων ὀφείλεται κυ-
ρίως εἰς τὴν ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1958
πλήρη ἐφαρμογὴν τῶν καθιερωθέντων ὑ-
πὸ τοῦ Ν.Δ.3765)57 μειωμένων φορο-
λογικῶν συντελεστῶν ἐπὶ τοῦ εἰσοδή-
ματος καὶ τῆν ἐντὸς τοῦ 1958 λίαν
χαμηλὴν ἀπόδοσιν τῆς φορολογίας ὑ-
πὲρ τῶν σεισμοπληκτικῶν, λόγω τῆς βα-
θμιαίας καταργήσεως τῶν σχετικῶν ἐκ-
τάκτων φόρων μέχρι τοῦ τέλους 1957.

Ἡ βελτίωσις τοῦ ἀποτελέσματος
τοῦ τρέχοντος προϋπολογισμοῦ κατὰ τὸ
1958 ἐπέτρεψε τὴν χρηματοδότησιν ἐν-
δὸς οὐσιαστικῆς νηδεύσεως προγράμματος
δημοσίων ἐπενδύσεων. Αἱ πληρωμαὶ διὰ
δαπάνας δημοσίων ἐπενδύσεων τῆς χρή-
σεως 1958 ὑπολογίζονται εἰς 2.596 ἐ-
κατ. δραχμῶν, ἐναντι ἀντιστοιχούντων δα-
πανῶν 2.209 ἐκατ. τὸ 1957 καὶ 1.266
ἐκατ. τὸ 1956. Ἐὰν εἰς τὰ ἀνωτέρω
ποσά προστεθοῦν καὶ αἱ παράλληλοι
ἐπενδύσεις, διενεργούμεναι ὑπὸ δημο-
σίων ὀργανισμῶν καὶ ἐπιχειρήσεων, ὡς
εἶναι ἡ Δ.Ε.Η., ὁ Ο.Τ.Ε., τὰ δάνεια
μέσω τοῦ Ο.Χ.Ο.Α. καὶ τὰ μακροπρό-
θεσμα τοιαῦτα τῆς Α.Τ.Ε., τὸ σύνολον
τῶν ἐλεγχόμενων ὑπὸ τοῦ κράτους ἐπεν-
δύσεων ἀνέρχεται εἰς 4.150 ἐκατ. διὰ
τὸ 1958, ἐναντι 3.261 ἐκατ. τὸ 1957.

Ἡ χρηματοδότησις τῶν ὡς ἄνω ἐπεν-
δύσεων κατὰ τὸ λήξαν ἔτος προήλθε
κατὰ τὸ πλεῖστον ἐξ ὑγιῶν πηγῶν καὶ
ἀπεφεύχθησαν οὕτω δυσμενεῖς ἐπιδρά-
σεις ἐπὶ τῆς νομισματικῆς καταστά-
σεως τῆς Χώρας.

Τὸ γεγονός ἐστὶ ἐντὸς τοῦ 1958 οὐ-
σιώδες τμήμα τῶν ἐπενδύσεων τῆς Δ.
Ε.Η. ἐκρηματοδοτήθη ὑπὸ τῆς ἰδιω-
τικῆς ἀποταμιεύσεως διὰ τοῦ ἐκδοθέντος
ὀμολογιακοῦ δανείου καὶ μέσω τῶν ἐμ-
πορικῶν τραπεζῶν ἀποτελεῖ βελτίωσιν
εἰς τὴν μέθοδον χρηματοδότησεως τῶν
παραλλήλων ἐπενδύσεων.

Ἀναφερόμενος εἰς τὰς τιμὰς, ὁ κ.
Ζολώτας εἶπεν ὅτι ἡ αὐξητικὴ τῶν τί-
μας ἀνεκτικὴ οὐσιαστικῆς κατὰ τὸ
1958. Ὁ τιμάρριθμος χονδρικής πωλή-
σεως ἐμειώθη, ἐνῶ ἡ ἀνάδοσις τοῦ τιμα-
ρίθμου κόστους ζωῆς, ἡ ὁποία ἦτο λίαν
περιορισμένη, ἦτο οὐσιαστικῶς μικροτέ-
ρα τῶν ἀντιστοιχούντων αὐξήσεων τῶν προ-
ηγούμενων ἐτῶν. Οὕτω, ὁ τιμάρριθμος
χονδρικής πωλήσεως τῆς Τραπεζῆς τῆς
Ἑλλάδος παρουσίασε πτώσιν κατὰ
1,3% μεταξὺ Δεκεμβρίου 1957 καὶ Δε-
κεμβρίου 1958, ἐναντι ἀντιστοιχούν-
των πτώσεων κατὰ 1,8% ἐντὸς τοῦ 1957,
ὁ δὲ τιμάρριθμος κόστους ζωῆς ἐσημείω-
σεν αὐξήσιν κατὰ 1%, ἐναντι ἀντιστοι-
χούντων πτώσεων κατὰ 2,9% ἐντὸς τοῦ
1957.

Ὁ κ. Ζολώτας ὑπεγράμμισεν ὅτι τὸ
ἐλλειμμα τοῦ ἐμπορίου ἰσοζυγίου ἐση-
μείωσε μείωσιν ἀπὸ 252 ἐκατ. δολλάρ-
ια τὸ 1957 εἰς 249 ἐκατ. δολλάρια
τὸ 1958. Αἱ πληρωμαὶ δι' εἰσαγωγὰς
ἀνῆλθον εἰς 492 ἐκατ. δολλάρια τὸ
1958, ἐναντι 485 ἐκατ. δολλάρια τὸ
1957. Αἱ ἐξαγωγαὶ νῆξήθησαν ἀπὸ 223
ἐκατ. δολλάρια τὸ 1957 εἰς 243 ἐκατ.
δολλάρια τὸ 1958 συμπεριλαμβανομέ-
νης καὶ τῆς ἐκτάκτου ἐξαγωγῆς οἶνων.
Ἐναντι τῆς ἀσημάντου βελτιώσεως τοῦ
ἐμπορίου ἐλλείμματος, τὸ πλεόνασμα
ἐξ ἀδήλων τρεχουσῶν συναλλαγῶν ἐμει-
ώθη κατὰ 16 ἐκατ. δολλάρια τὸ 1958,
ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ προηγούμενον ἔ-
τος. Ὡς ἐκ τούτου τὸ ἐλλειμμα ἐκ τρε-
χουσῶν συναλλαγῶν νῆξήθη εἰς 79 ἐ-
κατ. δολλάρια τὸ 1958, ἐναντι 66 ἐ-
κατ. τὸ 1957, παρέμεινε ὅμως εἰς ἐ-
πίπεδον χαμηλότερον τοῦ 1956.

Ἀναφερόμενος εἰς τὸ ἰσοζύγιον πλη-
ρωμῶν, ὁ κ. Ζολώτας ἐτόνισε δύο κυ-
ρίως συμπεράσματα:

Τὸ πρῶτον εἶναι ὅτι ἐπιβάλλεται ἡ
συγκράτησις τῶν εἰσαγωγῶν καὶ ἡ κά-
λυψις ἐνὸς μεγάλου ποσῶν καὶ αὐξήσεως
ποσοστού αὐτῶν δι' ἐξαγωγῶν.

Τὸ δεύτερον συμπέρασμα εἶναι ὅτι
ἐνδείκνυται νὰ καταβληθῇ μεγαλύτερα
προσπάθεια διὰ τὴν προσέλκυσιν μα-
κρᾶς διαρκείας ἐπιχειρηματικῶν ἰδιω-
τῶν, ἀλλὰ καὶ δανειακῶν κεφαλαίων διὰ δι-
οικησιακῶν καὶ ἄλλας αὐστηρῶς πα-
ραγωγικάς ἐπενδύσεις.

Ἡ κίνησις τῶν ἐλληνικῶν εἰσαγω-
γῶν ἐμφανίζεται ὡς ἑξῆς:

Αἱ εἰσαγωγαὶ ἐκ τῶν ἡπειρωτικῶν
χωρῶν τῆς τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἑνώσεως
(Πληρωμῶν νῆξήθησαν μεταξὺ 1954 καὶ
1958 κατὰ ποσὸν ὑπερβαίνον τὸ ἥμισυ
τῆς συνολικῆς αὐξήσεως τῶν εἰσαγω-
γῶν, καθ' ὃν χρόνον τὸ τρίτον μόνον
τῆς αὐξήσεως τῶν ἐξαγωγῶν κατηνύ-
θη πρὸς τὰς χώρας αὐτάς.

Κατὰ τὸ 1958 νῆξήθησαν περαιτέρω
καὶ αἱ μετὰ τῶν ἀνατολικῶν χωρῶν
συναλλαγῶν. Τὸ ἄθροισμα τῶν εἰσαγω-
γῶν καὶ ἐξαγωγῶν μετὰ τῶν χωρῶν
τούτων ἀντεπροσώπων τὸ 1954 σχε-
δὸν 5% τοῦ συνολικοῦ ἐμπορίου ἢ 3%
τοῦ συνόλου τῶν μετὰ τὸ ἐξωτερικοῦ
τρεχουσῶν συναλλαγῶν ἐναντι 10% καὶ
7% τὸ 1958, ἀντιστοιχῶς.

Εἰσαγωγαὶ - Ἐξαγωγαὶ

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ὁ κ. Ζολώτας
υπεγράμμισεν ὅτι ὁ πρὸς τὴν κατεῦ-
θυνσιν αὐτὴν προσανατολισμὸς τῶν
συναλλαγῶν μας εἶναι ἐνδεδειγμένος
μόνον ἐφ' ὅσον δὲν ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα
τὸν περιορισμὸν τῶν ἐξαγωγῶν μας
πρὸς τὰς χώρας μετὰ τῶν ὁποίων κα-
τὰ παράδοσιν καὶ γενικωτέραν ἀνάγκην
διεξάγεται ὁ μεγαλύτερος ὄγκος τῶν
συναλλαγῶν μας καὶ πρὸς τὰς ὁποίας
εἶναι προσανατολισμένη ἡ ἐλληνικὴ οἰ-
κονομία.

Πρὸς ἐπιβράδυνσιν τοῦ ρυθμοῦ αὐ-
ξήσεως τῶν εἰσαγωγῶν, ὁ κ. Ζολώτας
ἐτόνισεν ὅτι εἶναι ἀνάγκη ἀπὸς ἑτι νὰ
τονισθῇ ὅτι αὐξήσις τῶν χρηματικῶν
εἰσδημάτων πέραν τῆς ἀντιστοιχούν-
τος ἀνάδοσις τοῦ πραγματικοῦ προϊόντος ὑ-
πὸ καθεστῶς ἐλευθερίας εἰσαγωγῶν δύ-
ναται μὲν νὰ μὴν ὀδηγήσῃ εἰς ἀνοδὸν
τιμῶν, ἔχει ὅμως ὡς ἀναποφευκτικὸν
συνεπείαν τὴν τροπὴν τῆς ζήτησεως
πρὸς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ τὴν αὐξήσιν
τῶν εἰσαγωγῶν. Εἶναι συνεπῶς ἀπα-
ραίτητον πρὸς ἀποφυγὴν σοβαρῶν δια-
τοραχῶν εἰς τὴν νομισματικὴν καὶ συν-
αλλαγματικὴν ἰσορροπία τῆς χώρας
ἡ αὐξήσις τῶν χρηματικῶν εἰσοδημάτων
να μὴν ὑπερβαίνει τὸν ρυθμὸν ἀνάδοσις
τοῦ ἐξ ὑλικῶν ἀγαθῶν προϊόντος.

Ἀπὸ ἀπόψεως μακροχρονιωτέρας πο-
λιτικῆς εἶναι ἐπίσης ἀνάγκη ὅπως ἐξα-
σφαλισθῇ αὐξοῦσα συμμετοχὴ εἰς τὸ ἐ-

θνικὸν προϊόν τῆς παραγωγῆς ὑλικῶν
ἀγαθῶν ἀνταποκρινόμενον εἰς τὴν ἐγ-
χώριον ζήτησιν ἢ δυναμένων νὰ ἐξα-
χέουν καὶ τοῦτο σημαίνει συγκέντρω-
σιν τῶν ἐπενδύσεων εἰς τομεῖς προπα-
ρασκευαστικῶς τῆς νῆξήμενης παρα-
γωγῆς τοιούτων εἰδῶν.

Ἐξ ἄλλου, ἡ ἀξία τῶν ἐξαγωγῶν ἐμ-
φανίζει μεταξὺ 1957 καὶ 1958 αὐξήσιν
περίπου κατὰ 20 ἐκατ. δολλάρια ἢ
σχεδὸν 9%.

Ἀναφερόμενος εἰς τὰ τελευταίως
ἐξαγγελλόμενα ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως μέ-
τρα διὰ τὴν διαμόρφωσιν περισσότερον
ἀνταγωνιστικῶν καὶ ὑγιεινῶν ἐξαγω-
γικῶν μονάδων, ὁ κ. Διοικητὴς εἶπεν
ὅτι τὰ μέτρα ταῦτα προσανατολίζον-
ται πρὸς τὰς ἐνδείκνυμενὰς κατευθύν-
σεις καὶ δύνανται νὰ ἀποδώσουν ἀπο-
τελέσματα ἐφ' ὅσον συνδυασθῶν μὲ ἐν-
τονον καὶ συγχρονισμένην ἐξαγωγικὴν
προσπάθειαν ὑποκινημένην ἢ στηριζο-
μένην ἐκ πολλῶν κατευθύνσεων ἰδιαίτε-
ρως δὲ καὶ ἀπὸ τὴν πολιτικὴν καὶ τὰ
κριτήρια πιστοδοτήσεως τῶν ἐμπορι-
κῶν τραπεζῶν. Ἐκείνο τὸ ὅποιον εἶναι
βασικῆς σημασίας εἶναι ὅτι ὑπὸ τὰς
διεθνῶς εὐρύτερον διαμορφουμένας ἀν-
ταγωνιστικὰς συνθήκας εἶναι ἀπαραί-
τητος ἡ εἰς σταθερὰ ἰκανοποιητικὰ καὶ
ἐλεγχόμενὰς ποιότητας καὶ εἰς δι-
εθνῆς τιμὰς προσφορά τῶν ἐξαγωγί-
μων μας εἰδῶν διὰ τῆς χρησιμοποίη-
σεως συγχρόνων μαζικῶν μεθόδων δια-
φημίσεως.

Τὸ γερμανικὸν δάνειον

Μεγάλην σημασίαν ἀποδίδει ὁ κ. Ζο-
λώτας εἰς τὴν ἐξαγγελθεῖσαν ἤδη γερ-
μανικὴν ἐνίσχυσιν, ἡ ὁποία περιλαμβάνει
διακρατικὸν δάνειον 200 ἐκατ. μάρ-
κων εικοσοετοῦς διαρκείας καὶ εὐχέ-
ριαν χρησιμοποίησεως 100 ἐκατομ-
μυρίων μάρκων ἐκ κρατικῶν πη-
γῶν διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν δρων χο-
ρηγήσεως πιστώσεων συνδεομένων μὲ
τὴν προμήθειαν κεφαλαιουχικοῦ ἐξοπλι-
σμοῦ. Τὸ διακρατικὸν δάνειον, τὸ ὁ-
ποῖον εἶναι ἐλευθέρως χρησιμοποιήσι-
μον διὰ τὴν ἐνίσχυσιν ἐπενδύσεων ὑπο-
δομῆς, εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀξιοποιηθῇ
διὰ τὴν χρηματοδότησιν μέρους τῆς δα-
πάνης ὀρισμένων ἐκ τῶν μεγαλύτερων
βασικῶν ἔργων, ὡς εἶναι τὸ ὕδροη-
λεκτρικὸν τοῦ Ἀχελώου καὶ τὸ δίκτυον
μαγνῶν ὁδικῶν καὶ τσιμαρῶν ἀρ-
τηριῶν, πρὸς τὴν κατεῦθυνσιν δὲ αὐ-
τῆς προσανατολιζομένη καὶ ἡ κυβερνή-
σις συμφώνως πρὸς σχετικὰς ἀνακοι-
νώσεις.

Ὁμιλῶν περὶ τῶν πιστωτικῶν ἐξελί-
ξεων, ὁ κ. Ζολώτας εἶπεν ὅτι τὸ κυρι-
ώτερον κατὰ τὸ 1958 χαρακτηριστικὸν
τῶν ὑπῆρξεν ἡ συνέχισις τοῦ ὑψηλοῦ
ρυθμοῦ εἰσροῆς καταθέσεων εἰς τὰς ἐμ-
πορικὰς τραπεζὰς καὶ τὰ Ταχυδρομικὰ
Ταμιευτήρια καὶ ἡ ἐκ ταύτης αὐξή-
σις τῶν χορηγήσεων τῶν ἐμπορικῶν
τραπεζῶν μὲ ρυθμὸν οὐσιαστικῶς ὑψηλότε-
ρον τῆς ἀνάδοσις τῆς παραγωγῆς καὶ
τῆς οικονομικῆς δραστηριότητος.

Ἡ διόγκωσις τῆς τραπεζικῆς χρημα-
τοδοτήσεως πρὸς τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν
διομηχανίαν κατὰ τὸ 1957 καὶ περαι-
τέρω κατὰ τὸ 1958 ἐπέτρεψε τὴν πλή-
ρη ἐξυπηρέτησιν τῶν πιστωτικῶν ἀναγ-
γῶν καὶ τὴν μείωσιν τῆς ἐξαρτήσεως
τῶν πράγματι παραγωγικῶν ἐπιχειρή-
σεων ἀπὸ ἀντιοικονομικῶν ἐξωτραπε-
ζικῶν δανεισμοῦ.

Μεταξὺ τοῦ τέλους Δεκεμβρίου 1957
καὶ τοῦ τέλους Δεκεμβρίου 1958 τὸ
σύνολον τῆς τραπεζικῆς χρηματοδοτή-
σεως πρὸς τὴν οικονομίαν νῆξήθη κα-
τὰ 3.366 ἐκατ. δραχμῶν, ἥτοι κατὰ
17,8% ἐναντι ἀντιστοιχοῦ αὐξήσεως
μεταξὺ τέλους Δεκεμβρίου 1956 καὶ
τέλους Δεκεμβρίου 1957 κατὰ 4.195
ἐκατ. δραχμῶν, ἥτοι κατὰ 28,5%. Ἐὰν
διώκῃ συγκρίθῃ ἡ αὐξήσις τοῦ μέσου
ἐτησίου ἐπιπέδου τῶν πιστώσεων κα-
τὰ τὰ ἐτῆ 1957 καὶ 1958, προκύπτει
ὅτι αὐτὴ ὑπῆρξε πολὺ μεγαλύτερα κα-

τὰ τὸ 1958 ἀνελθοῦσα εἰς 4.163 ἐκατ.
δραχμῶν, ἥτοι εἰς 25,6%, ἐνῶ κατὰ τὸ
1957 ἡ ἀντιστοιχὸς αὐξήσις ἦτο 3.
110 ἐκατ. δραχμῶν, ἥτοι 23,6%.

Κατὰ τὸ 1958 αἱ πιστώσεις νῆξή-
θησαν σημαντικῶς.

Τὸ μέσον ἐτήσιον ἐπίπεδον τῶν μα-
κροπρόθεσμων χορηγήσεων ἦτο ὑψηλό-
τερον ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ μέσον ἐ-
τησιον ἐπίπεδον τοῦ 1957 κατὰ 980
ἐκατ. δραχμῶν, ἥτοι κατὰ 21%, ἐνῶ
ἡ ἀντιστοιχὸς αὐξήσις μεταξὺ 1956
καὶ 1957 ἦτο 638 ἐκατ. δραχμῶν, ἡ-
τοί 15,9%.

Τῆς βραχυπρόθεσμου χρηματοδοτή-
σεως ἡ αὐξήσις κατὰ τὸ 1958 ὑπῆρξε
πολὺ μεγαλύτερα τῆς αὐξήσεως τοῦ ἐ-
θνικοῦ προϊόντος. Ἐπιλογισμένη διὰ
τὰ μέσα ἐτήσια ἐπίπεδα τῶν χορηγί-
σεων ἀνῆλθεν εἰς 3.183 ἐκατ. δραχμῶν,
ἥτοι 27,5%. Εἰς σταθερὰς τιμὰς ὑπο-
λογισμένη ἡ αὐξήσις αὐτῆς ἀνέρχεται
εἰς 30,6% τὸ 1958, ἐναντι 26,3% τὸ
1957.

Αἱ νέαι μακροπρόθεσμοι χορηγήσεις
ἦσαν κατὰ 400 περίπου ἐκατ. δραχμῶν
ἥτοι σχεδὸν κατὰ ἓν τέταρτον μεγαλύ-
τεροι τῶν ἀντιστοιχούντων τοῦ 1957. Πλέον
τοῦ ἡμίσεος τῆς αὐξήσεως ταύτης διω-
κευθῆναι εἰς τὰ μέσα καὶ μακροτέρας
διαρκείας δάνεια τῆς Ἀγροτικῆς Τρα-
πέζης καὶ πλέον τοῦ ἐνὸς τετάρτου εἰς
τὴν διομηχανίαν. Ὑψιζόμενα εἶναι καὶ
αἱ νέαι χορηγήσεις πρὸς κοινωφελῆ ἰ-
δρύματα καὶ τὸν τουρισμὸν, ἐνῶ ἀντι-
θέτως οὐσιαστικῶς ἠλαττωμένα ἐμφανί-
ζονται αἱ πρὸς τὴν Δ.Ε.Η., λόγω τῆς
κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους ἐκδόσεως
τοῦ ἐκ 300 ἐκατ. δραχμῶν ὀμολογια-
κοῦ δανείου αὐτῆς.

Ἐκ τῶν μέσων καὶ μακροτέρας διαρ-
κειας δανείων τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέ-
ζης, τὰ διατεθέντα τὸ 1958 δι' ἀρδευ-
σεις καὶ διὰ μηχανικῶν ἐξοπλισμῶν καὶ
ἐγκαταστάσεις εἶναι σχεδὸν τριπλάσια
τῶν ἀντιστοιχούντων τοῦ 1956. Περίπου
διπλάσια εἶναι κατὰ τὸ 1958 ἐν συγ-
κρίσει μὲ τὸ 1956 τὰ δάνεια πρὸς τὴν
κτηνοτροφίαν, δι' ἐγγείους βελτιώσεις
καὶ φυτείας.

Μακροπρόθεσμα δάνεια

Τὰ μακροπρόθεσμα δάνεια πρὸς τὴν
διομηχανίαν (ἐξαιρέσει ἀγροτικῶν διο-
μηχανιῶν) εἶναι πλέον τῶν τετραπλα-
σίων ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ ἀντίστοιχα
τοῦ 1956, ἀλλ' ἀντιπροσώπων τὸ
1958 ὀλίγωτερον τοῦ ἐνὸς τετάρτου
τῶν χορηγηθέντων πρὸς τὴν γεωργίαν.

Σημαντικὴν αὐξήσιν παρουσιάζουν ἐ-
πίσης τὰ χορηγηθέντα τὸ 1958 στεγα-
στικά δάνεια ἀντιπροσώπων 222,5
ἐκατ. δραχμῶν, ἐναντι 156 ἐκατ. τοῦ
1957 καὶ 95 ἐκατ. τοῦ 1956. Τὸ σύν-
ολον τῶν χορηγηθέντων στεγαστικῶν δα-
νειῶν κατηνύθη εἰς συνταξιούχους,
δημοσίους ὑπαλλήλους καὶ ἐν γένει μι-
κροεργοδημάτων.

Τερματίζων τὴν ἐκθεσίαν του, ὁ κ.
Διοικητὴς ἐτόνισεν ὅτι ἐπαρὰ τὴν χα-
λάρωσιν τοῦ ρυθμοῦ ἀνάδοσις τῆς οἰ-
κονομικῆς δραστηριότητος δικαιολογεῖται
ἡ πρόβλεψις ὁμαλῆς ἐξελίξεως τῆς ἐλ-
ληνικῆς οικονομίας, ἐφ' ὅσον συνεχι-
σθῶν καὶ ἐνισχυθῶν αἱ προσπάθειαι
ἐφαρμογῆς μιᾶς ὑγιούς δημοσιονομι-
κῆς καὶ νομισματικῆς πολιτικῆς καὶ
πραγματοποιήθῃ ἡ προβλεπόμενη ἐπι-
τάχυνσις τῶν δημοσίων ἐπενδύσεων.

»Εὐδύνων ἐπίσης δύναται νὰ εἶναι
καὶ ἡ πλέον μακροπρόθεσμος προοπτι-
κὴ τῶν οικονομικῶν μας ἐξελίξεων, ἐφ' ὅ-
σον ἐπιταχυνθῇ ἡ γενικὴ ὀργανωτικὴ
κινήσεις διὰ τὴν οικονομικὴν μας
ἀνάπτυξιν. Εἶναι ὅμως πάντοτε οὐσίω-
δες νὰ τονίζεται, διὰ νὰ καταστή μόνι-
μος συνειδησις εἰς ἅλους, ὅτι τὰ ἀ-
νωτέρω ἀποτελέσματα καὶ ἡ οικονομικὴ
καὶ κοινωνικὴ μας πρόοδος ἐξαρτῶν-
ται ἀπὸ τὴν περιφρούρησιν τῆς κατα-
κτηθείσης νομισματικῆς σταθερότητος
καὶ τὴν διατήρησιν τῆς ἐσωτερικῆς καὶ
διεθνῆς ἐμπιστοσύνης εἰς τὸ ἐθνικὸν
μας νόμισμα.

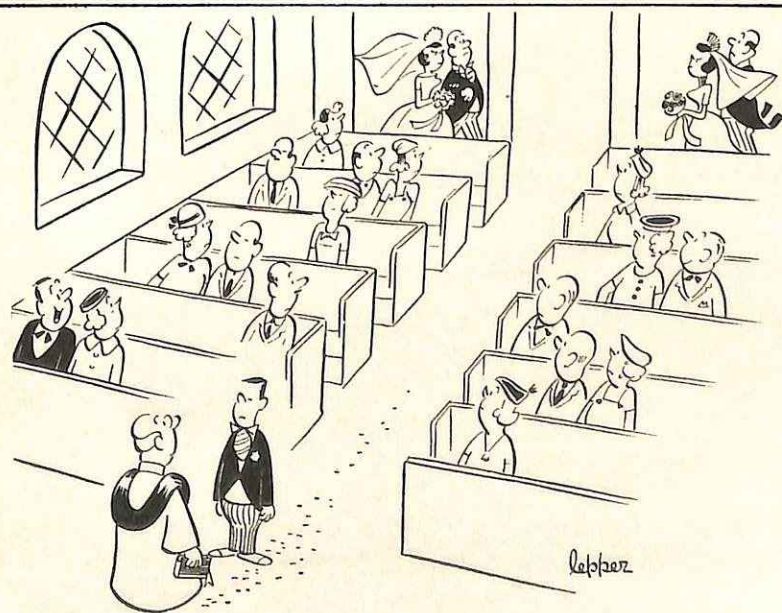
Χιτῆμορ

—Ὁ ἄνδρας σας σὰς στέλνει θερμούς χαιρετι-
σμούς. Εἶμαι ἡ καινούργια καμαριέρα.

—Ποιά φλυαρία νὰ κόψω; Καλημέρα σου εἶπα.

—Νομίζω πὼς θὰ γελάσουμε τώρα...

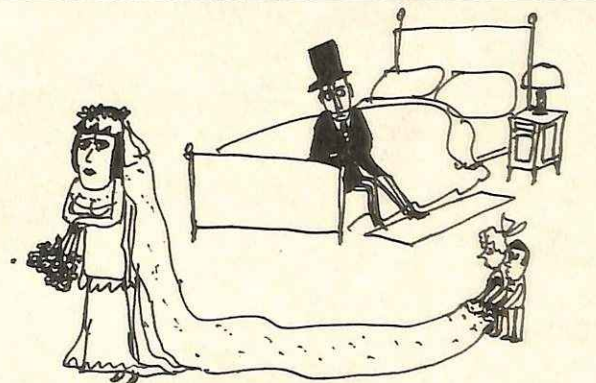

ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

(Κυριακάπουλος)

—Θὰ σ' ἀφήσω πιά ἀγαπητή μου, γιατί μου φαί-
νεται πὼς κάποιος χτυπᾷ τὴν πόρτα.

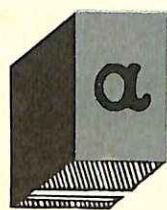
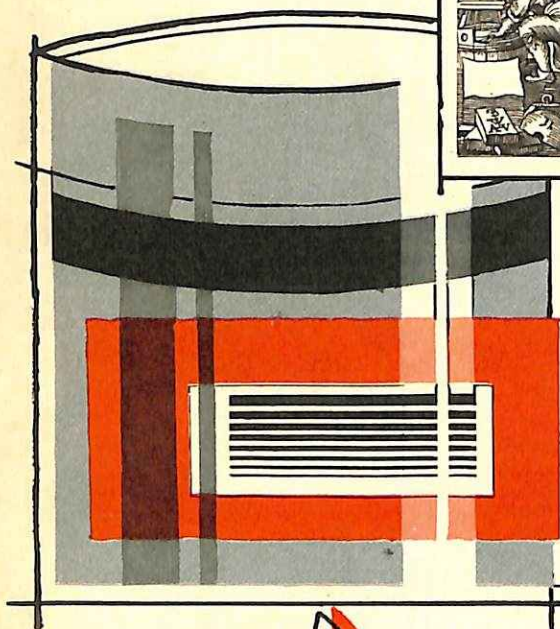
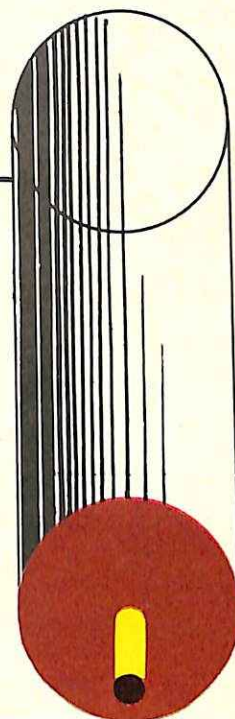
—Πὼς νὰ τοὺς δώσω νὰ καταλάβουν ὅτι ἡ δου-
λειά τους τέλειωσε πιά;

—Πὼς μου πάει!..

ΓΡΑΦΙΚΑΙ ΤΕΧΝΑΙ

ΑΣΠΩΤΗ-ΕΛΚΑ

Συγκροτήματα OFFSET τελευταίου τύπου

Συγχρονισμένες εγκαταστάσεις

Σύντομος χρόνος παραδόσεως

Άφθογος τεχνική εκτέλεσις

Χαμηλές τιμές

ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΑΠΑΙΤΗΤΙΚΟ ΠΕΛΑΤΗ